

DE VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Verslag aan de leden van de Vlaamse Regering

Betreft : **het besluit van de Vlaamse Regering tot aanpassing van titel I en titel II van het VLAREM en de bijlagen aan de evolutie van de techniek**

Algemene toelichting

Dit ontwerpbesluit wijzigt titel I en titel II van het VLAREM en de bijlagen.

1° Volgens artikel 4.1.2.1, §2, van titel II van het VLAREM, wordt de naleving van de voorwaarden van voormeld besluit geacht overeen te stemmen met de toepassing van de Beste Beschikbare Technieken. Dit ontwerpbesluit voert een grote inhaalbeweging uit om het VLAREM aan de evolutie van de techniek aan te passen. Hiertoe werden de aanbevelingen van een dertigtal BBT-studies van het VITO geëvalueerd om na te gaan of VLAREM-wijzigingen noodzakelijk zijn.

De volgende BBT-studies resulteerden in VLAREM-wijzigingen:

- de BBT-studie voor "Verf-, lak-, vernis- en drukinktproductie" van 1997;
- de BBT-studie "Houtverduurzaming" van januari 1998;
- de BBT-studie "Zwembaden" van januari 2000;
- de BBT- studie voor de betoncentrales en de betonproductenindustrie van 2001;
- de BBT-studie "Non-ferronijverheid" van september 2001;
- de BBT-studie "Inwendig reinigen van tanks en vaten" van december 2002;
- de BBT-studie 'Car- en truckwash' van februari 2003;
- de BBT-studie "Ziekenhuizen" van juli 2003;
- de BBT-studie "Slachthuizen van juni 2003;
- de BBT-studie "Houtverwerkende nijverheid" van oktober 2003;
- de BBT-studie "Metaalbewerkende nijverheid" van maart 2004;
- de BBT-studie "Natuursteen" van juni 2004;
- de BBT-studie "Composteer- en vergistingsinstallaties" van juni 2005;
- de BBT-studie "Veeteelt" van februari 2006;
- de BBT-studie "Bodemsaneringsprojecten en grondreinigingscentra" van januari 2007;
- de BBT-studie "Kleiverwerkende nijverheid" van december 2007;
- de BBT-studie "Zuivel" van september 2007;
- de BBT-studie "Raffinaderijen" van juni 2008;
- de BBT-studie "Dranken" van augustus 2008;
- de BBT-studie "Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen" van augustus 2008;
- de BBT-studie "Wasserijen" van maart 2010;

- de BBT-studie “Textiel, micropolluenten, afvalwater” van mei 2010.

2° Een tweede doel van dit wijzigingsbesluit van VLAREM is het optimaal afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, en omgekeerd. Het is immers zo dat er, mede door de recente wijzigingen van het VLAREM, verschillen zijn tussen enerzijds de integrale voorwaarden en anderzijds de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, doordat bij een wijziging van, meestal, de sectorale voorwaarden, de corresponderende integrale voorwaarden niet simultaan werden aangepast.

Bovendien wordt waar “tenzij anders bepaald in de milieuvergunning” wordt bepaald in de sectorale voorwaarden, in de analoge integrale voorwaarden bepaald “tenzij anders vermeld in de bijzondere milieuvoorwaarden”.

3° Vervolgens wordt ook een oplossing geboden aan een aantal actuele problemen door het invoeren van nieuwe regelingen.

Zo wordt een nieuwe rubriek 2.3.12 en een nieuwe afdeling 5.27 ingevoegd met een regeling voor dierenbegrafplaatsen.

Een nieuwe rubriek 2.2.h en een nieuwe subafdeling 5.2.2.4bis regelen de problemen van de specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur.

Er wordt voorzien in een regeling met betrekking tot een financiële zekerheid voor monostortplaatsen voor baggerspecie.

Tevens worden sectorale voorwaarden ingevoerd voor windturbines en aardgastankstations.

4° En tenslotte wordt verholpen aan enkele errata die in het VLAREM zijn geslopen.

Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Wijzigingen van titel I van het VLAREM

Artikel 1

Dit artikel voert meerdere wijzigingen door in artikel 1 van titel 1 van het VLAREM dat in het VLAREM gehanteerde begrippen definieert:

1° punt 1° past de definitie voor huishoudelijk afvalwater, vervat in punt 10° van de definities, aan voor ziekenhuizen op basis van de BBT-studie 'Ziekenhuizen' van juli 2003 en overleg met de betrokken partijen (federatie, AMV, VMM, AMI en VITO); uit deze BBT-studie blijkt namelijk dat de bacteriële kwaliteit van ziekenhuisafvalwater niet in belangrijke mate verschilt van die van huishoudelijk afvalwater en dat afvalwater van sanitaire oorsprong van ziekenhuizen (hygiënische zorgen aan patiënten en comfortwater voor personeel, toiletten, reiniging instrumenten, onderhoud lokalen) geen bijkomend risico inhoudt voor mens en milieu in vergelijking met afvalwater afkomstig van gezinnen en dan ook geloosd kan worden op de openbare riolering als huishoudelijk afvalwater; derhalve is het opportuun om de definitie aan te passen door te stellen dat afvalwaterstromen van verzorgingsinstellingen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 5.49.0.4 van titel II van het VLAREM, voor de toepassing van dit besluit gelijkgesteld worden met huishoudelijk afvalwater;

2° punt 2° en 3° vervangen in de definitie van gebied, vervat in punt 23° van de definities, de verwijzingen naar de opgeheven decreten van ruimtelijke ordening door verwijzingen naar de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening”;

3° punt 4° beoogt de toevoeging van een reeks nieuwe definities:

- drie nieuwe definities, vervat in de punten 56°, 57° en 58° van de definities, met name “dierenbegraafplaats”, “gezelschapsdieren” en “collectief begraven van krenten van gezelschapsdieren”, die relevant zijn voor de nieuwe rubriek 2.3.12. inzake dierenbegraafplaatsen en de overeenkomstige nieuwe afdeling 5.2.7 van titel II van het VLAREM.
- een nieuwe definitie voor “hippotherapie”, vervat in punt 59° van de definities. Dit gaat samen met de uitzondering die toegevoegd wordt aan rubriek 32.4 voor hippotherapie met maximaal 2 paarden.
- twee nieuwe definities, vervat in de punten 60° en 61°, met name “hogedrempel Seveso-inrichting” en “veiligheidsnota” die relevant zijn voor de procedure van de mededeling van bepaalde veranderingen aan Seveso-inrichtingen.
- twee nieuwe definities worden ingevoerd in punt 62° en 63° voor een verkorte benaming van de nieuwe verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) en haar uitvoerende verordening (EG) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde

monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn.

Artikel 2 en 3, artikel 6, 1°, artikel 8, artikel 9, artikel 11 tot en met 14, artikel 16, 17 en 18 artikel 27

Bestendige deputatie is de historische benaming voor de deputatie sinds het Provinciedecreet van december 2005. De verschillende omschrijvingen en schrijfwijzen die voor deze instelling in titel I van het VLAREM en haar bijlagen zijn gebruikt, worden door deze artikelen vervangen door één begrip "de deputatie".

Artikel 4

Dit artikel wijzigt artikel 6quater van titel I van het VLAREM.

Bij een mededeling van kleine verandering gaat de bevoegde overheid na of de gemelde kleine verandering al dan niet ofwel een bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu kan inhouden ofwel de bestaande hinder kan vergroten. Indien deze overheid oordeelt dat dit het geval is, kan de verandering niet vergund worden bij aktename en moet alsnog door de exploitant voor de beoogde verandering een milieuvergunning worden aangevraagd.

Wat betreft veranderingen van hogedrempel-Seveso-inrichtingen wordt hiervoor onder meer het mogelijk bijkomend risico van zware ongevallen voor de mens en/of het leefmilieu door de bevoegde overheid beoordeeld.

Het onderzoek door de bevoegde overheid gebeurt aan de hand van een veiligheidsnota opgemaakt door de exploitant. Ter beoordeling van de mededeling van de kleine verandering met inbegrip van de veiligheidsnota is het raadzaam dat de bevoegde overheid een beroep doet op de expertise van de dienst Veiligheidsrapportering (hierna: dienst VR). De dienst VR stelt nu reeds in de praktijk haar ervaring en expertise ter beschikking van de bevoegde overheid voor de beoordeling van de veiligheidsnota's. Door middel van huidig besluit wenst men deze praktijk vast te leggen in regelgeving.

Er werd hierbij voor geopteerd dat als de mededeling betrekking heeft op een verandering ofwel in de hoeveelheid of de fysische vorm van de gevaarlijke stoffen in een hogedrempel-Seveso-inrichting ofwel van de processen in een hogedrempel-Seveso-inrichting waarbij gevaarlijke stoffen worden gebruikt ofwel aan een hogedrempel-Seveso-inrichting waardoor het risico van zware ongevallen ernstig zou kunnen beïnvloed worden, vooreerst de veiligheidsnota's die door de dienst VR werden goedgekeurd steeds een onderdeel uitmaken van het mededelingsdossier van de exploitant en bovendien de dienst VR in deze gevallen steeds een advies uitbrengt.

Met artikel 4 wordt hiertoe een zin toegevoegd aan het eerste lid van artikel 6quater, §3, van titel I van het VLAREM.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 18, §2, tweede lid, van titel I van het VLAREM en geeft aan het college van burgemeester en schepenen de keuzemogelijkheid om de informatievergadering die voor bepaalde inrichtingen in het kader van het openbaar onderzoek vereist is, hetzij in minstens twee dag- of weekbladen waarvan één met regionaal karakter (reeds voorzien), hetzij in minstens één regionaal dag- weekblad en op de website van de gemeente aan te kondigen (nieuw).

Bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, voor wat de bepalingen inzake inspraak betreft, werd deze mogelijkheid reeds voorzien voor de bekendmaking van het openbaar onderzoek. Deze maatregel beoogt een aanpassing van de regelgeving aan de nieuwe communicatiemiddelen en is ook kosten besparend.

Artikel 6

Dit artikel voert in artikel 20 van titel I van het VLAREM twee aan de regelgeving van de ruimtelijke ordening gerelateerde wijzigingen door.

Op 1 januari 2010 is de naam van het agentschap R-O Vlaanderen veranderd in het agentschap Ruimte en Erfgoed. De naam werd aangepast in het VLAREM door het besluit van de Vlaamse Regering van 4 december 2009 houdende wijziging van de benaming van het agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed in het agentschap Ruimte en Erfgoed. Hierbij werd echter artikel 20, §2, b over het hoofd gezien. Punt 2° zet dit recht.

Daarnaast worden in punt 3° de verwijzingen naar het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening die achterhaald zijn sinds de invoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vervangen door verwijzingen naar de voormelde Codex.

Artikel 7

Met artikel 7 wordt een paragraaf 11 toegevoegd aan artikel 21 van titel I van het VLAREM. Paragraaf 11 van artikel 21 bepaalt de inhoud van het advies van dienst VR wanneer er aan haar door de bevoegde overheid in het kader van een mededeling van kleine veranderingen om advies gevraagd wordt. Het advies van de dienst VR bevat meer bepaald een gemotiveerde beoordeling van de veiligheidsnota.

Artikel 8

Dit artikel dat artikel 22 van titel I van het VLAREM wijzigt voert een eenvormige geactualiseerde benaming in voor de deputatie (zie ook artikel 2 en volgende) en vervangt de achterhaalde verwijzingen naar het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (zie ook artikel 6). Daarnaast wordt de verkeerde verwijzing naar artikel 7, §5 rechtgezet; dit artikel bestaat immers niet meer sinds 13 februari 2003.

Artikel 10

Dit artikel zet een verkeerde verwijzing recht.

Artikel 15

Dit artikel zet een foutieve verwijzing recht. De paragraaf 4, 1°, c), bestaat niet meer sinds 15 juli 2009.

Artikel 19

Dit artikel behelst de uitvoering van artikel 2bis van het milieuvergunningendecreet ingevoegd bij het decreet van 23 december 2010 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur. Meer bepaald wordt een nieuw hoofdstuk XIVter ingevoegd waarin alle procedures worden opgelijst waarvoor het gebruik van elektronische middelen mogelijk is met bijhorende voorwaarden.

In het nieuwe artikel 57decies, §1, wordt het gebruik van elektronische middelen mogelijk gemaakt voorgemeenten en provincies die dit op hun grondgebied toelaten en voor de aanvragen en meldingen waarvoor het eMIL-milieuvergunningenloket ontwikkeld is, met name:

- de aanvraag voor een milieuvergunning;
- de mededeling kleine verandering;
- de melding van een louter in de derde klasse ingedeelde inrichting;
- en de melding van een overname.

Dit loket is al sinds het voorjaar van 2009 online voor het invullen van de volgende formulieren: de aanvraag van een milieuvergunning, de melding van een overname, de melding van een klasse-3 inrichting en de melding/mededeling van een kleine verandering van een klasse-1 of -2 inrichting. Het internetadres is <http://www.lne.be/themas/vergunningen/emil> of <https://www.milieuinfo.be/productie/emil/index.html>

In de toekomst zal het ook technisch mogelijk zijn om die aanvragen of meldingen digitaal in te dienen. Artikel 57decies, §1, is de verankering in de regelgeving van die mogelijkheid tot digitaal indienen.

Voorlopig wordt dit evenwel uitgesloten voor samengevoegde aanvragen in het kader van het uniek gemeentelijk loket milieuvergunning-stedenbouwkundige vergunning aangezien er momenteel nog onvoldoende afstemming is van de verscheidene informatiseringsprojecten. Het tegelijk indienen is nu praktisch niet mogelijk. Intussen wordt verder gewerkt om de loketten in de toekomst op elkaar af te stemmen.

Artikel 57decies, §1, betreft een pioniersparagraaf waar in de toekomst een voorbeeld aan kan worden genomen om latere procedures in de regelgeving te verwerken.

Artikel 57decies, §2en §3, beschrijven de geldigheidsvereisten voor het gebruik van een elektronisch middel voor de gegevensuitwisselingen, vermeld in paragraaf 1 van dit artikel.

Het milieuvergunningsdecreet stelt dat als een aangetekend schrijven of een afgifte tegen ontvangstbewijs vereist is voor de geldigheid van een kennisgeving, het gebruik van een elektronisch middel kan voor zover de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld. Het eMIL-milieuvergunningenloket voldoet aan die vereiste.

De aanmelding zal gebeuren via het gebruik van het federaal token of de e-ID. In dit opzicht is er dan ook voor geopteerd niet expliciet op te nemen dat voor het indienen van de gegevensuitwisselingen een elektronische handtekening is vereist.

Paragraaf 2 van dit artikel stipuleert dat het elektronisch indienen op straffe van onontvankelijkheid dient te gebeuren via het eMIL-milieuvergunningsloket.

Paragraaf 3 stelt een aantal voorwaarden waaraan de elektronische gegevensuitwisselingen dienen te voldoen om straffe van onvolledigheid. In punt 3° wordt het bepalen van de meest technische voorwaarde, met name het formaat en de resolutie van de bestanden die de bijlagen bevatten, gedelegeerd aan de bevoegde Vlaamse minister, aangezien dit nog verder moet worden uitgeklaard bij het operationeel maken van het systeem.

Artikel 57decies, §4, stelt dat de elektronische gegevensuitwisselingen die op het eMIL-vergunningenloket ter beschikking worden gesteld, gelijkgesteld worden met een gewaarmerkte, gedagtekende en ondertekende papieren aangifte.

Bij indiening wordt de gebruiker geauthentificeerd via de e-ID (met pincode) of het federaal token. Daarnaast wordt van de gebruiker gevraagd dat hij instemt met de algemene gebruiksvoorwaarden van het loket.

Artikel 57decies, §5, ontslaat de exploitant van de verplichting om naast de elektronische indiening ook nog papieren exemplaren in te dienen om te voldoen aan zijn verplichtingen voorgeschreven in titel I van het VLAREM. Dit betreft voor hem een administratieve lastenvermindering.

Het idee achter digitalisering is het elimineren van de omvangrijke papierstroom die voor de exploitant behoort tot het bekomen van een vergunning afgestemd op zijn exploitatie. Dit zou een grote vermindering betekenen inzake de administratieve lasten voor de exploitant.

Art. 57decies, §6.

Aangezien het niet zeker is dat het op basis van het Verdrag van Aarhus en de Europese inspraakrichtlijn als voldoende wordt beschouwd dat er alleen een digitale versie wordt aangeboden tijdens het openbaar onderzoek en omdat het ook onze bezorgdheid is de digitale kloof te beperken, wordt voor de duidelijkheid gepreciseerd dat nog altijd een papieren versie moet worden voorgelegd. Dit betekent niet dat van alle aanvragen een papieren kopie moet worden gemaakt: dit kan zich beperken tot de aanvragen en delen ervan waarvan inzage wordt gevraagd.

Wat wel kan is een bijkomende vorm van openbaarheid via de website van de gemeente, wat ook al werd voorgesteld door de Mineraad en de SERV in 2007.

Artikel 57undecies tot en met artikel 57quater decies bieden de bevoegde overheid de mogelijkheid om met het oog op een verdere digitalisering de ingediende elektronische dossiers digitaal in plaats van in papieren vorm over te maken aan de adviesverlenende instanties.

Die mogelijkheid wordt evenwel niet verplicht. Indien de bevoegde overheid dit wenst, kan gebruik gemaakt worden van de bestaande (papieren) procedures.

Art. 57quinquies decies stelt de voorwaarden in van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van de elektronische gegevensuitwisselingen.

Artikel 57sexies decies voorziet dat de kennisgeving van de aanvraag, de melding en de mededeling aan de adviesverlenende instanties en aan de gemeente voor het openbaar onderzoek via elektronische weg kan gebeuren om te vermijden dat alsnog moet worden overgeschakeld op een papieren vorm van het dossier.

Artikel 57septies decies stelt dat de gemeenten en de provincies de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, minimaal 30 dagen voor het invoeren van de mogelijkheid tot elektronisch indienen op de hoogte moeten stellen van de beslissing om het elektronisch indienen toe te laten.

Artikel 20

Dit artikel vervangt artikel 71 van titel I van het VLAREM. In artikel 44 van het Milieuvergunningendecreet is de uitzondering vermeld dat ARAB-vergunningen in sommige gevallen tot 1 september 2016 verlengd zijn. Dit werd echter niet overgenomen in titel I van het VLAREM, wat nu wordt recht gezet.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan de bijlagen van titel I van het VLAREM

Artikel 21

Dit artikel brengt verschillende wijzigingen in de indelingslijst van het VLAREM aan:

Punt 1°

Deze bepaling past de verklaring van de letter “A” van de indelingslijst aan. Gezien er foutief wordt verwezen naar alle adviesverlenende overheidsorganen vermeld in artikel 20, §1, van titel I van het VLAREM, wordt dit nu rechtgezet door te verwijzen naar artikel 20, §1, 1° en 2°, van titel I van het VLAREM. Het is immers de bedoeling om hier alleen de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, en het overheidsorgaan bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid te vervatten.

Punt 2°, punt 6°, punt 7°, punt 8° en punt 9°

In het kader van de opmaak van het Strategisch en Operationeel Plan 2010-2014 van het departement LNE - onderdeel afbouwen van niet-prioritaire processen - wenst de afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen de advies- en toezichtverplichting voor sommige VLAREM-rubrieken (stortplaatsen) stop te zetten tegen eind 2011. Op vraag van voormelde afdeling werden in de punten 2°, 6°, 7°, 8° en 9° aanpassingen doorgevoerd in:

- rubriek 2.1.3 (voor een tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem die niet voldoet aan een toepassing vermeld in het Bodemdecreet en het VLAREBO);
- rubriek 2.3.6 (voor bepaalde categorieën van stortplaatsen);
- rubriek 2.3.8 (voor bepaalde installaties voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag);
- rubriek 2.3.9 (voor installaties voor de verwijdering van niet gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag);
- en rubriek 2.3.10 (voor stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25.000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen).

Punt 3°

Deze bepaling voegt onder de rubriek 2.2.2 “opslag en mechanische behandeling van afvalstoffen” een nieuwe subrubriek 2.2.2, h, in voor het opslaan en mechanisch behandelen van afvalstoffen afkomstig van één specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk.

Voor het breken van de steenachtige fractie afkomstig van bouw- en sloopwerven of wegenwerken tot gerecycleerde granulaten wordt vaak beroep gedaan op een “mobiele” breekinstallatie voor puinbreekactiviteiten gekoppeld aan een specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk. Deze activiteiten zijn beperkt in de tijd en vinden plaats binnen een bepaalde afstand van de bouw- en sloopwerf of wegenwerk. Voor dergelijke inrichtingen is de huidige vergunningsprocedure wegens de lange doorlooptijd niet adequaat gebleken, zodat de milieuvergunningen niet tijdig worden bekomen.

Om een oplossing te bieden voor deze problematiek wordt een nieuwe subrubriek 2.2.2, h, ingevoegd voor het opslaan en mechanisch behandelen van afvalstoffen

afkomstig van één specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk waarbij minstens 50% van de stoffen na behandeling nuttig worden aangewend op de plaats van ontstaan, waarbij de inrichting niet langer dan één jaar in exploitatie zal zijn en waarbij de inrichting zich op maximaal 1.000 meter van het wegenwerk bevindt.

Deze inrichtingen worden ingedeeld als klasse 3, rekening houdende met enerzijds de beperkte duur van de activiteit op een bepaalde plaats en anderzijds het beoogde doel van de activiteiten, met name deels nuttige toepassing op de plaats van ontstaan.

De eenvoudige meldingsprocedure voor een klasse 3 inrichting biedt een oplossing voor het laatsttijdig bekomen van vergunningen en brengt tevens een administratieve lastenverlaging voor de bedrijven met zich mee.

Punt 4°

In rubriek 2.2.3, b), 1°, van de indelingslijst worden de letters O en T opgeheven in de kolom bemerkings. Dit betekent concreet dat voor deze meldingsplichtige inrichtingen voor de opslag van GFT-afval en/of composteerruimte, inclusief wijkcompostering, van maximaal 25 m³, er geen tijdelijke vergunning meer kan worden verkregen en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij geen advies meer moet verstrekken. Bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 werd deze activiteit, die hiervoor was ingedeeld als klasse 2 voor een omvang van 10 m³ tot 25 m³ met de vermeldingen O en T (beneden de 10 m³ was er geen indeling), meldingsplichtig in plaats van vergunningsplichtig. De letters in de kolom "bemerkingen" werden evenwel niet simultaan opgeheven. Dit erratum wordt nu rechtgezet.

Punt 5°

Rubriek 2.2.3, c) wordt vervangen met dit artikel.

Een composteerruimte van organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen is momenteel ingedeeld in de tweede klasse tot een volume van maximaal 2.000 m³. Het composteren van bedrijfseigen uitgangsmateriaal dat daarna aangewend wordt op de eigen percelen wordt uitgezonderd (onder andere boerderijcompostering). Glastuinders die eigen materiaal wensen te composteren, maar niet over eigen percelen beschikken om de compost uit te rijden, kunnen niet terugvallen op de uitzondering. De tuinders moeten een milieuvergunning klasse 2 aanvragen. Met dit artikel wordt opslag en/of composteerruimte van maximaal 25 m³ ingedeeld in klasse 3 met dien verstande dat het uitsluitend bedrijfseigen uitgangsmateriaal betreft.

Punt 10°

Deze bepaling voegt een nieuwe subrubriek 2.3.12 "Dierenbegravingen" toe aan de rubriek 2.3 "opslag en verwijdering van afvalstoffen". Op deze manier wordt er een wettelijk kader gecreëerd voor het collectief begraven van gezelschapsdieren. Gezien dit wettelijk kader faciliterend moet zijn voor het oprichten van dierenbegravingen en tevens een hoog beschermingsniveau voor milieu en volksgezondheid moet garanderen, is er geopteerd voor een klasse 2-inrichting onder de afvalstoffenrubriek, waarbij het advies van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater, moet worden ingewonnen.

Punt 11°, punt 12° en punt 13°

In de opmerkingen van rubriek 3 worden drie wijzigingen aangebracht:

Door punt 11° wordt de verwijzing naar 20 inwonersequivalenten vervangen door een verwijzing naar een debiet van 600 m³/jaar. De beoordeling/toetsing van 20 i.e. was onvoldoende duidelijk en voor interpretatie vatbaar, waardoor nu geopteerd wordt voor een eenduidig debiet. Het begrip i.e. is immers veel meer voor interpretatie vatbaar dan een duidelijk debiet. Aan de hand van je waterfactuur weet je perfect hoeveel water je verbruikt hebt.

Normaal komt een i.e. overeen met 150 l/dag maar dit betreft dan het gemiddeld totale waterverbruik van een inwoner over een hele dag (hierin zit bijvoorbeeld ook het waterverbruik verrekend van scholen en ziekenhuizen).

In een bedrijf is een werknemer maar een deel van de dag. Een werknemer is ook geen 360 dagen per jaar op zijn werk. In het kader van de heffingen wordt gerekend met 30 m³/jaar per werknemer (150 l/dag x 200 werkdagen= 30 m³/jaar). Voor 20 i.e. is dat maximaal 600 m³/jaar

Door punt 12° wordt punt g) van de opmerkingen van rubriek 3 betreffende het niet ingedeeld zijn van het lozen van waswaters door schepen, opgeheven. Het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur dat op 23 november 2010 door de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed werd goedgekeurd, regelt het lozen van afvalwater en waswater door schepen in een nieuw artikel 2, punt 3° en 4, van de wet van 26 maart 1971 op bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Aangezien schepen lozen op oppervlaktewater en deze als openbare weg beschouwd moeten worden en VLAREM niet bevoegd is voor openbare wegen, wordt deze uitzondering opgeheven.

Door punt 13° wordt punt 3, c) van de opmerkingen van rubriek 3 opgeheven. Het woord "oppervlaktewaterlichaam" komt nergens meer voor in de beschrijving van rubriek 3 na de aanpassingen door het Besluit van de Milieukwaliteitsnormen van 21 mei 2010: de woorden "in concentraties hoger dan de milieukwaliteitsnormen van het ontvangend oppervlaktewaterlichaam" zijn immers vervangen door "in concentraties hoger dan de indelingscriteria, vermeld in de kolom "indelingscriterium GS"". Dit was een vergetelheid bij voormeld besluit. Deze aanpassing wordt ook doorgevoerd voor de standaardgarages en -carrosseriebedrijven en voor de standaardhoutbewerkingsbedrijven.

Punt 14°, punt 16°, punt 25°, punt 41°, a)

Deze bepalingen vervangen in rubriek 3.2, rubriek 3.6.1, rubriek 15.5, 2° en rubriek 19.8.2°, a), de verwijzing naar 20 inwonersequivalenten door een verwijzing naar een debiet van 600 m³/jaar. De beoordeling/toetsing van 20 i.e. was onvoldoende duidelijk en voor interpretatie vatbaar, waardoor nu geopteerd wordt voor een eenduidig debiet.

Punt 15°, punt 26°, punt 41°, b)

Deze bepalingen wijzigen rubriek 3.2, rubriek 15.5, 2°, en rubriek 19.8.2°, a), 1). Het definitief gemeentelijk zoneringsplan werd voor elke Vlaamse gemeente vastgesteld. Alle verwijzingen naar gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet is vastgesteld kunnen bijgevolg opgeheven worden.

Punt 17°

Deze bepaling heft rubriek 3.6.4,1° op. Individuele zuiveringsinstallaties of IBA's voor de zuivering van huishoudelijk afvalwater zijn niet ingedeeld voor zover dit niet meer is dan of 20 i.e. Dit wordt doorgetrokken naar gelijkaardige kleine zuiveringsinstallaties van de openbare diensten, zijnde gemeenten of Aquafin.

Punt 18°

De verdere opdeling van de subrubriek 5.3.1° is te verantwoorden vanuit het onderscheid in risico die dergelijke inrichtingen kunnen inhouden op bodemverontreiniging. De opslag van biociden lager dan 1 ton houdt een minder groot risico in op bodemverontreiniging dan de opslag van grotere volumes aan biociden.

Punt 19° en punt 20°

Deze bepalingen voeren 2 wijzigingen door in rubriek 9.2.2.

Punt 19° schrapt de adviesbevoegdheid van de afdeling Toezicht Volksgezondheid op vraag van de betrokken afdeling voor de verschillende subrubrieken van rubriek 9.2.

Punt 20° vervangt rubriek 9.2.2, e).

De huidige indeling van kleine uitheemse zoogdieren (hamsters, cavia's en dergelijke) in rubriek 9.2.2, e) leidt tot te zware procedures in verhouding tot de beperkte potentiële hinder en risico's. Sommige dierenwinkels komen hierdoor terecht in de procedure voor klasse 1. Daarom wordt een klasse-verlaging van klasse 1 en klasse 2 naar respectievelijk klasse 2 en klasse 3 doorgevoerd.

De lijst van kleine uitheemse zoogdieren, zoals deze is opgenomen in de huidige indeling, is gebaseerd op het voorstel van de Belgische positieflijst zoogdieren. De grote zoogdieren werden niet ingedeeld in deze rubriek maar bleven onder rubriek 9.2.2, a).

Op 24 augustus 2009 is in het Belgisch Staatsblad het koninklijk besluit van 16 juli 2009 tot vaststelling van de lijst van niet voor productiedoeleinden gehouden zoogdieren die gehouden mogen worden, gepubliceerd. In de bijlage 1 van voormeld besluit worden 42 zoogdieren met soortnaam of geslachtsnaam vermeld en het betreft zowel inheemse als uitheemse zoogdieren. Ook is er geen onderscheid gemaakt tussen de grootte van de dieren.

De lijst van de kleine zoogdiersoorten en -geslachten uit de VLAREM-rubriek komt niet meer volledig overeen met de lijst vervat in de bijlage van het voormeld besluit van 16 juli 2009. Zo komen de *Funambulus palmarum* (Palmeekhoorn) en *Jaculus jaculus* (Perzische springmuis) die vermeld worden in de VLAREM-rubriek, niet voor in het koninklijk besluit, terwijl de *Cynomys ludovicianus* (Zwartstaartprairiehond), de *Chinchilla lanigera* (Chinchilla - kweekvormen) en de *Dolichotis patagonum* (Mara) net wel voorkomen in het betreffende koninklijk besluit maar niet in de VLAREM-rubriek. Tevens zijn er naamsveranderingen gebeurd (bv. *Cricetus griseus* wordt *Cricetus barbarensis* (Chinese dwerghamster)). Om voormelde redenen wordt voorgesteld om de lijst in het VLAREM in overeenstemming te brengen met de lijst opgenomen in het voormeld koninklijk besluit.

Punt 21°

Punt 21 schrapt de adviesbevoegdheid van de afdeling Toezicht Volksgezondheid op vraag van de betrokken afdeling voor de rubrieken 9.8.b en c en 9.9.2°.

Punt 22° en punt 23°

De inrichtingen voor elektriciteitsproductie, zoals begrepen onder de rubriek 12.1. met een geïnstalleerd totaal elektrisch vermogen van 100 kW tot en met 300 kW vormen een beperkter risico op bodemverontreiniging dan de inrichtingen met een hoger vermogen. In de indelingslijst wordt daarom een nieuwe subrubriek gecreëerd voor de inrichtingen van 100 kW tot 300 kW. Aansluitend bij wat al was voorzien voor soortgelijke inrichtingen gelegen in industriegebied wordt hier eveneens de categorie O opgenomen.

Punt 28° en punt 29°

Deze bepalingen wijzigen rubriek 15.5.2°, s. De omschrijving van rubriek 15.5 voor standaardgarages en –carrosseriebedrijven wordt aangepast ten gevolge van de wijziging van rubriek 29.5.5.

Punt 30°

Rubriek 16.3.1 is momenteel van toepassing op koelinstallaties voor het bewaren van producten, luchtcompressoren en airconditionings-installaties. Warmtepompen behoren bij een strikte interpretatie niet tot het toepassingsgebied, waardoor de strengere rubriek 16.3.2 van toepassing is. Aangezien de werking van warmtepompen en koelinstallatie voor het bewaren van producten soortgelijk is, ze ingezet worden voor de klimatisatie van gebouwen en omdat warmtepompen een belangrijke besparing in de CO₂-uitstoot kunnen geven ten opzichte van de verbranding van fossiele brandstoffen, is het aangewezen om warmtepompen toe te voegen aan de bepalingen van rubriek 16.3.1, waardoor ze op een zelfde wijze als airconditioningsinstallaties worden ingedeeld.

Punt 31°

Het artikel 7 van titel I van het VLAREM dat handelde over de verplichtingen van de exploitanten van de inrichtingen met industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen, werd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 vervangen en vervat nu een aantal definities en uitsluitingen die gelden voor de toepassing van hoofdstuk 4.

De verwijzingen in rubriek 17.2.1 en in rubriek 17.2.2 naar dit artikel 7 werden echter destijds niet opgeheven. Dit wordt hierbij rechtgezet. Degelijke verwijzingen zijn bovendien overbodig: het is niet de gewoonte om in een indelingsrubriek de aandacht te vestigen op de artikelen met de verplichtingen voortvloeiend uit de indeling in die rubriek.

Punt 32°, punt 33°, punt 34° en punt 35°

Voor de subrubrieken 17.3.4, 17.3.5, 17.3.6 en 17.3.7 wordt een onderscheid ingevoerd tussen uitsluitend bovengrondse opslag van gevaarlijke stoffen en andere opslag. In het tweede geval kan het zowel gaan om uitsluitend ondergrondse opslag of een combinatie van ondergrondse of bovengrondse opslag. Bij de uitsluitend bovengrondse opslag kan een eventuele lekkage van een tank snel visueel worden vastgesteld en kunnen remediërende maatregelen worden genomen vooraleer een effectieve verontreiniging van de bodem en het grondwater optreedt. Daarom is het verantwoord om voor deze inrichtingen een lagere periodiciteit te voorzien inzake het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek. Bij de lagere volumes aan opslag van dergelijke gevaarlijke stoffen kan de periodieke onderzoeksverplichting zelfs volledig worden geschrapt maar blijft de verplichting bestaan om bij overdracht, sluiting, faillissement en vereffening een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren.

Punt 36 en punt 37°

Rubriek 17.3.9 betreft de brandstofverdeelininstallaties voor het bevoorraden van brandstoftanks van motorvoertuigen met brandstoffen. Deze wijzigingsbepaling betreft de mengbrandstoffen. Volgens de huidige rubricering is elke brandstofverdeelininstallatie van biodiesel ingedeeld in de eerste klasse, met name in de rubriek 17.3.9.3°. Biodiesel heeft immers een vlampunt van $\pm 125^{\circ}\text{C}$, waardoor de opslag ervan in rubriek 17.3.7 is ingedeeld. In de rubrieken 17.3.9.1° en 17.3.9.2° worden de in rubriek 17.3.7 bedoelde vloeistoffen niet vermeld, waardoor voor een biodieselverdeelininstallatie onmiddellijk rubriek 17.3.9.3° van toepassing is. Ook andere vloeibare biobrandstoffen of mengbrandstoffen kunnen, afhankelijk van hun vlampunt, in rubriek 17.3.7 ingedeeld zijn. Om hiervoor een oplossing te bieden, worden in deze wijzigingsbepaling de in rubriek 17.3.7 bedoelde vloeistoffen toegevoegd in de tekst van de rubrieken 17.3.9.1° en 17.3.9.2°.

In rubriek 17.3.9, 2°, wordt de letter "A" geschrapt in de VLAREBO-kolom. Dit houdt in dat er voor verdeelininstallaties met maximaal twee verdeelslangen waarmee uitsluitend eigen bedrijfsvoertuigen worden bevoorrad, geen oriënterend bodemonderzoek vereist is.

Punt 38°

Het al of niet ingedeeld zijn van een inrichting moet blijken uit de indelingslijst vervat in bijlage 1 van titel I van het VLAREM en niet uit titel II van het VLAREM. Daarom wordt paragraaf 2 van artikel 5.19.1.1 waarin het verwerken van hout, houtschors, riet, vlas, stro of soortgelijke producten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken wordt uitgezonderd van het toepassingsgebied van afdeling 5.19, verplaatst naar rubriek 19.

Punt 39°

In het opschrift van rubriek 19.6 wordt "e.d." vervangen door de opsomming uit het opschrift van rubriek 19. Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat ook opslagplaatsen van bv. stro onder rubriek 19.6 zijn ingedeeld.

Punt 40°, punt 41° en punt 42°

De wijzigingen in rubriek 19.8.2° a) zorgen enerzijds voor het vervangen van de verwijzing naar 20 inwonersequivalenten door een verwijzing naar een debiet van 600 m³/jaar. De beoordeling/toetsing van 20 i.e. was onvoldoende duidelijk en voor interpretatie vatbaar, waardoor nu geopteerd wordt voor een eenduidig debiet. Anderzijds worden verwijzingen die niet meer toepasbaar zijn, opgeheven.

Punt 43°

Deze bepaling wijzigt rubriek 23.4. In rubriek 23.4 wordt om dezelfde redenen als hieronder beschreven in punt 23° voor rubriek 29.5.5, in de omschrijving van de rubriek verduidelijkt dat ontvetting ook een oppervlaktebehandeling is en dat een behandeling zonder baden ook ingedeeld is.

Punt 44°

Hier worden twee wijzigingen aangebracht aan de indelingsrubriek 29.5.5 "Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen door middel van een elektrolytisch of chemisch procedé, wanneer de gezamenlijke inhoud van de gebruikte behandelingsbaden en spoelbaden bedraagt:...", omtrent ontvetting en omtrent behandeling zonder baden.

Ontvetting: Er bestaan interpretatieproblemen rond de indeling van ontvettingsbaden. Meer bepaald rond de volgende rubrieken: "29.5.5. Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen door middel van een elektrolytisch of chemisch procedé...", en "29.5.7 ontvetten van metalen of voorwerpen van metaal door middel van organische oplosmiddelen".

In de handleiding bij de IPPC-richtlijn staat dat alle proceshandelingen die een verandering te weeg brengen van het oppervlak van voorwerpen ten gevolge van een elektrolytisch of chemisch procedé, onder de definitie vallen van oppervlaktebehandeling. Een chemisch procedé is een procedé waarbij chemicaliën worden gebruikt. Als voorbeelden van oppervlaktebehandeling worden onder andere beitsen, passivatie en ontvetten opgesomd. Alleen spoelen en processen waar geen chemicaliën of elektrolyse worden gebruikt, vallen niet onder de definitie. Door deze definitie toe te passen op de indelingslijst van titel I van het VLAREM is het duidelijk dat ontvetten ook onder de rubriek 29.5.5 valt ("Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen door middel van een elektrolytisch of chemisch procedé...").

In de praktijk wordt dit niet door iedereen zo toegepast. Om duidelijk te maken dat ontvetting ook in deze rubriek valt, wordt "ontvetting" expliciet vermeld in de indelingslijst. Het ontvetten door bv. een ultrasone techniek in zuiver water valt niet onder toepassing van de rubriek, wat ook niet aangewezen is.

Voor het ontvetten met organische oplosmiddelen blijft ook rubriek 29.5.7 van toepassing. Een dubbele rubricering heeft geen consequenties. De onderverdeling van de rubrieken 29.5.5 en 29.5.7 is echter niet dezelfde. In rubriek 29.5.7 wordt namelijk een bijkomend onderscheid gemaakt op basis van de ligging van de inrichting (al of niet in industriegebied). Om te vermijden dat eenzelfde activiteit in twee verschillende klassen wordt ingedeeld en om het onderscheid op basis van de ligging te veralgemenen, wordt tevens de onderverdeling van rubriek 29.5.5 aangepast aan die van rubriek 29.5.7. Voor inrichtingen in industriegebied met baden van 300 liter tot 1000 liter betekent dit een klassenverlaging van 2 naar 3, wat een administratieve vereenvoudiging met zich meebrengt.

Behandeling zonder baden: Er zijn thans in de praktijk ook installaties die eenzelfde oppervlaktebehandeling realiseren zonder gebruik te maken van behandelings-, ontvettings- en/of spoelbaden. Een voorbeeld hiervan is een soort beitscabine waarin het beitsproduct pneumatisch op de metalen wordt gespoten. Onder de werkvloer in de beitscabine is een hellende vloer voorzien langs waar de vrijgekomen beitsvloeistof naar een inkuiping (betonnen inkuip) loopt. Van daar wordt de vloeistof overgepompt naar een bovengrondse opslagtank. Periodiek wordt de opgevangen vloeistof gebruikt voor het spoelen van het filtersysteem van de beitscabine. De vervuilde beitsvloeistof, verzameld in de bovengrondse opslagtank, wordt afgevoerd voor verwerking. Door het huidig indelingscriterium, namelijk de inhoud van de baden, zijn deze installaties volgens de letter niet ingedeeld. De voornaamste milieuhinderaspecten van deze installaties zijn vergelijkbaar met de installaties met baden, met name de emissies van dampen en metaalhoudende stofdeeltjes en de mogelijke kans tot bodem- en grondwaterverontreiniging door de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen. De bedoeling is dat deze installaties ook zouden worden ingedeeld onder de rubrieken 29.5.5 (en 29.5.7), wat in de praktijk vaak al gebeurt. Naar analogie van de indeling van de baden wordt de inhoud van de opvangrecipiënten (opvangkuip en/of –tank) als indelingscriterium voorgesteld, wat in de praktijk eveneens al is toegepast.

Een gevolg van deze indeling is dat ontvettingstafels in garages nu zeker ingedeeld zijn, wat in het verleden vaak aanleiding tot discussie gaf, voornamelijk omdat in deze gevallen niet altijd kon worden voldaan aan de sectorale voorwaarden. Door de aanpassing van de sectorale voorwaarden (zie artikel 106) zal dit laatste geen probleem meer vormen. Bovendien zullen ontvettingstafels in garages normaal slechts klasse 3-inrichtingen zijn.

Punt 45°, punt 46° en punt 47°

Met deze bepaling wordt rubriek 29.5.7 “Ontvetten van metalen of voorwerpen van metaal” aangepast.

Punt 45°: ook inrichtingen die vallen onder de toepassing van rubriek 19.8 (standaardhoutbewerkingsbedrijven) (naast de inrichtingen vallend onder de toepassing van rubriek 15.5) voor het ontvetten van metalen of voorwerpen uit metaal met organische oplosmiddelen, worden niet ingedeeld onder de rubriek 29.5.7. De activiteit van het ontvetten van metalen of voorwerpen uit metaal ressorteert namelijk ook onder het geheel van activiteiten onder de noemer van de standaardhoutbewerkingsbedrijven (zie rubriek 19.8, puntje u)).

Punt 46° en 47°: Dit is analoog aan punt 45°. De indelingsrubriek 29.5.7 wordt aangevuld, zodat ook installaties die geen baden gebruiken ingedeeld zijn onder deze rubriek.

Punt 48°

Deze bepaling voegt in rubriek 29.5 een bijkomende subrubriek 29.5.10 voor “thermisch reinigen van metalen voorwerpen met het oog op onderhoud of reiniging voor gebruik in de oorspronkelijke functie door middel van pyrolyse-ovens, wervelbed of gelijkaardige installaties voor het verwijderen van bedekkingsmiddelen en voedingsresten”, in op basis van de aanbevelingen van de BBT-studie

“Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen” van augustus 2008. Deze nieuwe indelingsrubriek wordt ingedeeld op basis van het totaal thermisch vermogen. Daardoor wordt de verwarring betreffende de rubricering van thermische reinigingsinstallaties (met name pyrolyse- en wervelbedovens) weggenomen. De bijhorende sectorale voorwaarden staan beschreven in het nieuwe artikel 5.29.0.9.bis van titel II van het VLAREM (zie artikel 107).

Punt 49°

Deze bepaling voegt in rubriek 31.1 een uitzondering in voor motoren met inwendige verbranding opgesteld op een bouwplaats voor de uitvoering van eigenlijke bouw, sloop- of wegenwerken.

Punt 50°

Punt 50° schrapt de adviesbevoegdheid van de afdeling Toezicht Volksgezondheid op vraag van de betrokken afdeling voor de rubriek 32.2.2° (zalen voor gemotoriseerde sportmanifestaties met gebruik van verbrandingsmotoren (indoor-carting en dergelijke).

Punt 51°

Met deze wijziging wordt aan rubriek 32.4 (rijscholen) van de indelingslijst een uitzondering toegevoegd. Meer bepaald valt de hippotherapie, waarbij men doelgericht therapeutisch gaat behandelen met het paard als medium, en waarbij maximaal 2 paarden worden ingezet niet onder deze indelingsrubriek.

Punt 52°

Deze bepaling heeft betrekking op de opslag van papier vervat in rubriek 33.4 van de indelingslijst. De rubrieken 33.2 en 33.3 voor het vervaardigen en behandelen van papier werden in 2009 aangepast in die zin dat het indelingscriterium (totale drijfkracht) verhoogd is en dat er een onderscheid gemaakt wordt naargelang de inrichting al of niet volledig gelegen is in industriegebied. De rubriek 33.4 werd echter niet aangepast waardoor een opslag van bijvoorbeeld meer dan 10 ton papier in een lokaal ingedeeld blijft als een klasse 2 inrichting. Bij de rubrieken 23.3 (opslag van kunststoffen) en 19.6 (opslag van hout) is in 2009 het indelingscriterium wel verhoogd en wordt er wel rekening gehouden met het al of niet gelegen zijn in een industriegebied. De externe risico's verbonden aan de opslag van papier zijn vergelijkbaar met deze verbonden aan de opslag van bijvoorbeeld kunststoffen. De rubriek 33.4 wordt in dezelfde zin aangepast.

Punt 53°

Punt 53° schrapt de adviesbevoegdheid van de afdeling Toezicht Volksgezondheid op vraag van de betrokken afdeling voor de rubriek 35 (rouwkamers).

Punt 54° en punt 55°

Deze punten verbeteren foutieve verwijzingen in rubriek 45.1 (slachthuizen en private slachterijen).

Punt 56°

Punt 56° schrapt de adviesbevoegdheid van de afdeling Toezicht Volksgezondheid op vraag van de betrokken afdeling voor de rubriek 45.2 (smelterijen van voedingsvetten).

Punt 57°

Punt 57° schrapt de rubriek 48.3 'Havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens'.

In tegenstelling tot de zeehandelshavens die volgens bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan de milieueffectenrapportage behoren tot de categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, §1, van het MER-decreet aan de project-MER onderworpen zijn, is volgens dezelfde bijlage I enkel de aanleg van waterwegen en havens voor de binnenscheepvaart voor schepen van meer dan 1.350 ton aan de project-MER onderworpen.

Ook in de bijlage II van voornoemd besluit met de categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, §2 en §3 van het decreet aan de project-MER worden onderworpen, maar waarvoor de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing kan indienen, is enkel de aanleg van havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens, waaronder de aanleg van dokken en sluizen gevat.

Er is bijgevolg geen noodzaak van milieuvergunningsplicht op basis van de m.e.r.-plicht voor de in rubriek 48.3. vermelde inrichtingen. De volgende redenen verantwoorden verder de opheffing van rubriek 48.3:

- de milieuvergunningsplicht op openbare waterwegen en op het openbaar domein is precair en de juridische grondslag is onzeker;
- de potentiële milieuhinder verbonden aan havens en haveninstallaties is gerelateerd aan laad- en losactiviteiten die gelijkaardig zijn aan die bij andere transportmiddelen, zoals spoor en weg, deze laatsten zijn evenmin milieuvergunningsplichtig;
- er is geen reden om een strengere regeling te hanteren voor vervoer over het water ten opzichte van het spoor of de weg;
- het opheffen van de vergunningsplicht voor inrichtingen zoals bedoeld in rubriek 48.3 houdt een administratieve vereenvoudiging en lastenverlaging in.

Punt 58°

Punt 58° vervangt rubriek 53.6, naar aanleiding van de aanpassing van de betreffende sectorale voorwaarden. Voor meer motivering hierover wordt er verwezen naar deze wijzigingsartikelen.

Punt 59°

Punt 59° wijzigt de uitzonderingsbepaling in rubriek 55.1 (verticale boringen). Deze uitzonderingsbepaling stelt heden dat peilputten in het kader van bodem- en

grondwateranalyses of ter naleving van de milieuvorwaarden voor de exploitatie van inrichtingen niet onder deze rubriek vallen.

Op vraag van de exploitanten van aardgasleidingen, die volgens federale verplichtingen (artikel 54 van het koninklijk besluit van 11 maart 1966 betreffende de te nemen veiligheidsmaatregelen bij de oprichting en de exploitatie van installaties voor gasvervoer door middel van leidingen) een kathodische bescherming moeten voorzien aan hun leidingen, wordt deze uitzonderingsbepaling aangepast door te stellen dat ook boringen ter naleving van wettelijke verplichtingen niet ingedeeld zijn onder deze rubriek 55.1. Hierdoor moeten zij geen milieuvergunning klasse 2 meer aanvragen voor dergelijke boringen, wat een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging betreft voor deze exploitanten (Vlaanderen telt circa 450 boorputten voor kathodische bescherming en elke boorput heeft een levensduur van circa 15 à 20 jaar). De exploitanten van de aardgasleidingen gaan hiervoor een code van goede praktijk opstellen in samenwerking met de administratie van leefmilieu. Hierin zal worden opgenomen dat er steeds een kleistop moet worden aangebracht ter hoogte van een scheiding van twee watervoerende lagen, indien daar zou geboord worden.

Punt 60°

Dit punt wijzigt rubriek 59 (Activiteiten die gebruik maken van organische oplosmiddelen) door onder het opschrift van deze rubriek te vermelden dat de in deze rubriek vermelde activiteiten de reiniging van de procesapparatuur omvatten, maar niet de reiniging van de producten tenzij andersluidende vermeldingen zijn opgenomen.” Deze aanpassing wordt doorgevoerd teneinde maximaal in overeenstemming te zijn met de Europese VOS-Richtlijn.

Artikel 22

Met dit artikel wordt bijlage 3.A van titel I van het VLAREM aangepast. Aan het modelformulier voor “Mededeling van een kleine verandering of melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting van klasse 1 of 2 wordt in vak F “Inrichtingen waarop specifieke rubrieken van het VLAREM van toepassing zijn” de specifieke rubriek 17.2.2 voor hogedrempel Seveso-inrichtingen toegevoegd waarin gespecificeerd wordt dat een door een erkende deskundige opgestelde en door de dienst VR goedgekeurde veiligheidsnota dient toegevoegd te worden.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt bijlage 3.C van titel I van het VLAREM (formulier voor de melding van overname van een vergunde inrichting). De punten C8 en E2 worden uit dit formulier geschrapt. Hierdoor moet een exploitant niet langer een uitvoeringsplan op een schaal van ten minste 1:200 aan zijn aanvraag toevoegen. Het punt E2 stelde dat er op de uitvoeringsplannen (die dus nu niet langer moeten toegevoegd worden) per stal zaken moesten aangeduid worden.

Artikel 24 en 25

Deze artikelen voeren een aantal wijzigingen door in het milieuvergunningsaanvraagformulier en de overeenkomstige toelichtingsbijlage vervat in respectievelijk bijlage 4.A en 4.B van titel I van het VLAREM.

24, 1° in deel A, punt A9 van het aanvraagformulier worden documenten gevraagd met betrekking tot het gebruiksrecht van de exploitant. Specifiek voor windturbines wordt ook een overeenkomst gevraagd met de eigenaars van de percelen waarboven de wieken van de windturbines kunnen draaien.

24, 2° In voormeld formulier moet de exploitant onder punt C2 aanduiden of hij toepassing wenst te maken van het artikel 45bis van het Milieuvergunningsdecreet of met andere woorden van de mogelijkheid om vervroegd de hernieuwing van de milieuvergunning aan te vragen voor vergunningen die met toepassing van de (oude) overgangsbepalingen van het milieuvergunningsdecreet op 1 september 2011 zouden vervallen. Artikel 45bis werd bij het decreet van 3 juni 2010 gewijzigd in het kader van de aanpak van de milieuvergunningenpiek.

24, 3° en 25, 2° Deze bepalingen wijzigen de bijlagen 4.A en 4.B van titel I van het VLAREM ingevolge de inwerkingtreding van verordening (EG) nummer 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

Gezien de REACH-verordening van toepassing is sinds 1 juni 2007, wordt het noodzakelijk geacht dat er geen milieuvergunningen verleend worden die niet conform de REACH-verordening zijn en dan meer specifiek voor wat betreft stoffen (als zodanig, in mengsels of in voorwerpen) onderworpen aan een beperking (overeenkomstig titel VIII van de REACH-verordening) of aan de autorisatieplicht (overeenkomstig titel VII van de REACH-verordening). Op die manier kan ten volle uitvoering gegeven worden aan artikel 125 van de REACH-verordening. Dit artikel stelt namelijk dat de lidstaten een systeem onderhouden van officiële controles en andere op de situatie afgestemde activiteiten.

De voorgestelde wijzigingen in de bijlagen 4.A en 4.B van titel I van het VLAREM zullen een controle van de van toepassing zijnde beperkingen en autorisatieverplichtingen toelaten bij het behandelen van een milieuvergunningsaanvraag.

De milieuvergunningsvoorwaarden zullen afgestemd worden op deze van toepassing zijnde beperkingen en autorisatieverplichtingen.

Daarnaast zijn er een aantal wijzigingen nodig aan bijlagen 4.A en 4.B van titel I van het VLAREM ten gevolge van het invoeren van sectorale voorwaarden voor windturbines. Om een goede beoordeling mogelijk te maken zijn een aantal studies noodzakelijk bij de milieuvergunningsaanvraag, meer bepaald een slagschaduwstudie, een veiligheidsnota en een geluidstudie. Dit wordt aangegeven in de toelichtingsbijlage.

De slagschaduwstudie heeft als doel om een goed beeld te vormen van de mogelijke hinder van de windturbines op hun omgeving.

De geselecteerde representatieve slagschaduwgevoelige objecten in de slagschaduwstudie zijn een aantal goed gekozen woningen of andere gebouwen die representatief zijn voor alle woningen in de omgeving. Het is niet de bedoeling alle woningen binnen de contour van vier uur verwachte slagschaduw per jaar te

selecteren voor de slagschaduwstudie bij de milieuvergunningaanvraag. De bepaling van de representatieve slagschaduwgevoelige objecten kan gebeuren in overleg met de vergunningverlenende overheid. Er worden met betrekking tot slagschaduwstudies twee types kaarten gevraagd. Een topografische kaart geeft informatie over de omgeving (hoogteverschillen, hoogspanningslijnen...) en is een zeer gedetailleerde omgevingskaart. Een luchtfoto geeft informatie over de gebouwen in de directe omgeving en laat toe slagschaduwgevoelige objecten te identificeren.

De aanvullende veiligheidsstudie heeft als doel de veiligheidsrisico's in een aantal specifieke gevallen in te schatten. Eén van deze criteria is een gemiddelde aanwezigheid van meer dan tien personen op 24-uurbasis binnen de effectafstand voor mastbreuk. Voor de berekening hiervan worden geen specifieke rekenvoorschriften voorzien, maar wordt verwezen naar de bestaande methodiek met betrekking tot VR-rapportage.

De geluidstudie moet voldoen aan de vereisten van toelichtingsbijlage F15 van titel I van het VLAREM. Achtergrondgeluidsmetingen worden uitgevoerd door erkende deskundigen en gebeuren conform de richtlijnen van de minister, bevoegd voor leefmilieu.

Tevens wordt de foutieve verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 inzake energieplanning voor ingedeelde energie-intensieve inrichtingen vervangen door een verwijzing naar het Energiebesluit (punt 1° van artikel 25).

Artikel 27

Dit artikel heft de modellen voor monsternaming, vervat in de bijlagen 11 tot en met 14 op. Het toezicht over de ingedeelde inrichtingen gebeurt sinds 1 mei 2009 op basis van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de besluiten van de Vlaamse Regering tot uitvoering daarvan.

Artikel 50 van het uitvoeringsbesluit van 12 december 2008 van de Vlaamse Regering bepaalt dat de toezichthouders een verslag van monsterneming opstellen en ondertekenen met de vermelding van de datum van monsterneming. Een andere toezichthouder of een getuige die wordt opgeroepen om bij de monsterneming aanwezig te zijn, ondertekent mee het verslag.

Het verslag vermeld in artikel 50 komt bijgevolg in de plaats van het proces-verbaal van monsterneming. De desbetreffende modellen van proces-verbaal in de bijlagen 11-14 van titel I van het VLAREM hebben bijgevolg hun materiële rechtskracht verloren en kunnen uit het rechtsverkeer worden genomen.

Hoofdstuk 3 Wijzigingen van titel II van het VLAREM

Artikel 28

Dit artikel wijzigt de definities vervat in artikel 1.1.2 die van toepassing zijn voor titel II van het VLAREM.

1° Deze bepaling definieert de begrippen “aardgastankstations” en “aardgasopslag” die worden gehanteerd in de nieuwe sectorale voorwaarden voor inrichtingen voor de bevoorrading van motorvoertuigen met aardgas of tot aardgaskwaliteit opgewaardeerd biogas, andere dan deze bedoeld in afdeling 5.16.7 (zie artikel 83);

2° Deze bepaling vervangt en actualiseert de verwijzing naar de verordening (EG) nr.2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen die door de verordening (EG) nr.1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 werd ingetrokken en vervangen in “de definitie “ozonafbrekende stoffen”, de definitie “chloorkoolstoffen (CFK’s)” en de definitie “halonen” die zich onder het opschrift “Definities ozonafbrekende stoffen en gefluoreerde broeikasgassen” bevinden;

3° In de definitie van beperkt akoestisch onderzoek wordt verwezen naar artikel 62 van titel I van het VLAREM. Dit artikel werd opgeheven en de verwijzing wordt dan ook vervangen door een verwijzing naar artikel 37 tot en met 56 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

4° De definities “bestaande inrichting”, “nieuwe inrichting” en “primaire grondstof” die zich onder het opschrift “Definities minerale producten” bevinden, hebben betrekking op artikel 5.30.1.4 van titel II van het VLAREM. Artikel 5.30.1.4 gold tot 31 december 2009. Vanaf 1 januari 2010 zijn de emissiegrenswaarden en de meetmethode vermeld in artikel 5.30.1.3 van toepassing. Artikel 5.30.1.4 en de bijhorende definities kunnen dus opgeheven worden. (zie ook artikel 112)

5° a) Deze bepaling vervangt in de definitie voor “therapiebaden” het woord “baden” door “circulatiebaden”. De voorwaarden voor therapiebaden in het VLAREM zijn steeds voorwaarden die van toepassing zijn op circulatiebaden die als therapiebad gebruikt worden. Een gewoon therapiebad dat na elk gebruik wordt geledigd en gekuist, valt niet onder deze voorwaarden van een therapiebad.

b) In de BBT-studie “Zwembaden” van januari 2000 wordt voorgesteld om een definitie in te voeren voor het begrip “vers water”. De term “vers water” wordt momenteel al gehanteerd in afdeling 5.32.9 van titel II van het VLAREM, maar werd nog niet gedefinieerd. Het vul- en suppletiewater moeten minimaal beantwoorden aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten van drinkwater. Indien grondwater, oppervlaktewater of osmosewater wordt gebruikt, kan de afdeling bevoegd voor het toezicht volksgezondheid bijkomende fysische, chemische of bacteriologische kwaliteitsvoorwaarden opleggen.

6° Deze bepaling heft de definitie “specifiek referentievolume”, de definitie

"Zuiveringszone A" of "openbaar waterzuiveringssysteem", en de definitie "Zuiveringszone B en "Zuiveringszone C" op.

Voor elke Vlaamse gemeente werd immers een definitief gemeentelijk zoneringsplan vastgesteld en in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd in de periode tussen 28/08/2008 en 27/07/2009. Nu alle gemeentelijke zoneringsplannen definitief werden vastgelegd kan alles wat verwijst naar de oude zuiveringszones (zuiveringszone A, B, C) en de niet definitief vastgelegde zoneringsplannen geschrapt worden. De lozingsnormen voor de lozing van bedrijfsafvalwater blijven gekoppeld aan de plaats van de lozing (oppervlaktewater of riolering) en vervolgens volgens de ligging op het zoneringsplan.

7° Met het invoeren van sectorale voorwaarden voor windturbines zijn ook een aantal nieuwe definities specifiek met betrekking tot de aspecten slagschaduw en geluid ten gevolge van windturbines noodzakelijk. Er wordt daarom een nieuwe subtitel "Definities windturbines" toegevoegd.

Artikel 29

Dit artikel wijzigt artikel 2.3.6.3, §3, van titel II van het VLAREM.

Dit artikel voorziet in een juridische verankering van de Code van goede praktijk, waardoor deze meer afdwingbaar wordt, dan de huidige Code van goede praktijk die slechts in een omzendbrief geregeld wordt.

Artikel 30 tot en met 33

Deze artikelen wijzigen het toepassingsgebied van en de overgangsbepalingen voor de milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen (hoofdstuk 3.1 en 3.2 van titel II van het VLAREM). Deze aanpassing is noodzakelijk om de mogelijke verschillen in interpretatie van deze bepalingen weg te werken.

Artikel 34

Dit artikel wijzigt artikel 4.1.9.1.3 van titel II van het VLAREM.

Artikel 4.1.9.1.3, §1, 2°, bepaalt dat de milieucoördinator tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, ten minste eenmaal per trimester van een kalenderjaar zelf ter plaatse zijn controletaak moet uitvoeren. Voor onbemande installaties voor waterwinning en gasontspanningsstations geldt geen minimumfrequentie.

Voor windturbines en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties is het trimestrieel plaatsbezoek van de milieucoördinator een te strenge eis gebleken die vervangen kan worden door milieuzorgsysteem en een online controlesysteem dat dezelfde garanties biedt als de trimestriële controles ter plaatse door de milieucoördinator zelf. Met het oog op uniformiteit van de afwijkende regeling wordt dezelfde regeling toepasselijk op onbemande installaties voor waterwinning en gasontspanningsstations.

Door deze wijziging worden ook verschillende afwijkingsvragen vermeden, wat een administratieve vereenvoudiging betekent.

Artikel 35, 36 en 37

Met betrekking tot deze wijzigingen wordt in de eerste plaats verwezen naar artikel 98 van het decreet van 23 december 2010 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur waarbij artikel 3.3.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in overeenstemming werd gebracht met de bepalingen van de Verordening (EG) Nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) die in de plaats kwam van de Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.

Deze artikelen brengen de bestaande bepalingen van titel II van het VLAREM in overeenstemming met de Verordening (EG) Nr. 1221/2009 en geven verdere uitvoering aan het voormeld artikel 3.3.1. Zij duiden het departement Leefmilieu, Natuur en Energie aan als de bevoegde instantie belast met de registraties, inschrijving, schorsing of schrapping van de organisaties uit het register, alsook met de toepassing van de voorschriften betreffende het registratieproces bedoeld in artikel 12 van de verordening en de uitvoering van alle overige opdrachten die ingevolge de verordening van de bevoegde instantie worden verwacht. Verordeningen hebben rechtstreekse uitwerking binnen de lidstaten en hun omzetting is slechts in die mate toegelaten als dit kadert binnen het operationeel maken van de verordening of wanneer de verordening dat zelf voorziet. Als gevolg hiervan moeten een aantal verouderde bepalingen en bijlagen van titel II van het VLAREM worden geschrapt.

Tenslotte wordt in artikel 4.1.9.2.1 van titel II van het VLAREM het vroegere BELCERT vervangen door BELAC. Vanaf 1 augustus 2006 verdwenen BELCERT, BELTEST en BKO en werden zij vervangen door één nieuw accreditatiesysteem BELAC opgericht bij het koninklijk besluit van 31 januari 2006.

Artikel 38

Dit artikel wijzigt artikel 4.2.1.1, eerste lid van titel II van het VLAREM.

In de punten 1° en 2° wordt de verwijzing naar de rubrieken 3.1 en 3.3 die intussen opgeheven zijn, geschrapt. Punt 3° vervangt het begrip 20 inwonersequivalenten door 600 m³ per jaar. De beoordeling en toetsing van 20 i.e. was immers onvoldoende duidelijk en voor interpretatie vatbaar. Er wordt nu geopteerd voor een eenduidig debiet van 600 m³.

Artikel 39

Dit artikel wijzigt artikel 4.2.1.2 van titel II van het VLAREM. Het woord “gepondereerd” betreft een foutief voltooid deelwoord van “ponderen”. Gelet op de niet gebruikelijke taal wordt dit voltooid deelwoord vervangen door “bepaald”.

Artikel 40

Dit artikel wijzigt het opschrift van subafdeling 4.2.2.1 van titel II van het VLAREM. De ligging van het bedrijf op het zoneringsplan bepaalt alleen de plaats waarin het huishoudelijk afvalwater moet geloosd worden, maar niet de plaats waarin het bedrijfsafvalwater geloosd wordt. Een bedrijf kan afhankelijk van zijn aanwezige waterzuivering kiezen waarin hij loost (oppervlaktewater of riolering), zolang er voldaan wordt aan de algemene voorwaarden om daar te mogen lozen. De huidige

formulering in subafdeling 4.2.2.1, 4.2.2.2 en 4.2.2.3 vertrekt echter van de ligging op het zoneringsplan, waardoor het niet mogelijk is voor een bedrijf gelegen in een centraal gebied, collectief geoptimaliseerd buitengebied of collectief te optimaliseren buitengebied, om te opteren voor een lozing op een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater. De voorgestelde aanpassing verhelpt dit.

Artikel 41

Dit artikel past artikel 4.2.2.1.1, 5°, van titel II van het VLAREM aan de nieuwe terminologie van de concordantietabel voor bepaalde lozingsparameters in artikel 1.1.2 aan.

Artikel 42

Dit artikel heft subafdeling 4.2.2.2 van titel II van het VLAREM met als opschrift “lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in de openbare riolering van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld”, op. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals toegelicht bij artikel 21.

Artikel 43

Dit artikel wijzigt het opschrift van subafdeling 4.2.2.3 van titel II van het VLAREM. Deze wijziging hangt samen met de aanpassing van artikel 4.2.2.3.1 en wordt hieronder toegelicht.

Artikel 44

Dit artikel voegt de algemene voorwaarden waaraan de lozing van bedrijfsafvalwater moet voldoen, in artikel 4.2.2.3.1 van titel II van het VLAREM in. Door het schrappen van subafdeling 4.2.2.2 moet de tekst van artikel 4.2.2.2.1 in artikel 4.2.2.3.1 worden hernomen.

De ligging van het bedrijf op het zoneringsplan bepaalt alleen de plaats waarin het huishoudelijk afvalwater moet geloosd worden, maar niet de plaats waarin het bedrijfsafvalwater geloosd wordt. Een bedrijf kan afhankelijk van zijn aanwezige waterzuivering kiezen waarin hij loost (oppervlaktewater of riolering), zolang er voldaan wordt aan de algemene voorwaarden om daar te mogen lozen. De huidige formulering in subafdeling 4.2.2.1, 4.2.2.2 en 4.2.2.3 vertrekt echter van de ligging op het zoneringsplan, waardoor het niet mogelijk is voor een bedrijf gelegen in een centraal gebied, collectief geoptimaliseerd buitengebied of collectief te optimaliseren buitengebied, om te opteren voor een lozing op een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

Artikel 45

Dit artikel voegt aan artikel 4.2.5.1.2 van titel II van het VLAREM een tweede lid toe waardoor voor debietsmetingen van koelwater vanaf 1.000 m³/u, die moeilijk kunnen zijn, een berekeningsmethode op basis van effectieve metingen van inname-water toegepast kan worden.

Artikel 46 en 47

Deze artikelen wijzigen artikelen 4.2.5.4.1, §1, en 4.2.6.1, §1, van titel II van het VLAREM. In deze artikelen wordt verwezen naar artikel 62 van titel I van het VLAREM. Dit artikel werd opgeheven en de verwijzing wordt dan ook vervangen door een verwijzing naar artikel 37 tot en met 56 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De verkeerde verwijzing wordt weggewerkt.

Artikel 48

Dit artikel heft de afdeling 4.2.7 van titel II van het VLAREM met als opschrift “ lozing van huishoudelijk afvalwater in een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld”, op. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht.

Artikel 49

Dit artikel wijzigt artikel 4.2.8.1.1, §1, 5°, van titel II van het VLAREM. Het gaat om een aanpassing, die bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 over het hoofd werd gezien.

Artikel 50

Dit artikel wijzigt artikel 4.3.3.1 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° zet een materiële fout recht.

Punt 2° schrapt de verwijzing naar afdeling 4.2.7 die bij dit besluit wordt opgeheven. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt artikel 4.5.3.1, §2, van titel II van het VLAREM.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 werd aan de tabellen, vervat in bijlage 2.2.1 en bijlage 4.5.4, een regel 5bis° agrarische gebieden toegevoegd met milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor het specifieke geluid in deze gebieden.

Artikel 4.5.3.1 dat de beoordeling van het geluid regelt, werd nog niet aangepast. Dit wordt hierbij rechtgezet. De toetsing voor agrarische gebieden moet gebeuren zoals voor de landelijke gebieden en de gebieden voor verblijfsrecreatie, de woongebieden, de recreatiegebieden en alle andere gebieden uitgezonderd: bufferzones, militaire domeinen en deze waarvoor in bijzondere besluiten milieukwaliteitsnormen worden vastgelegd.

Artikel 52

Dit artikel voorziet in de opheffing van paragraaf 5 van artikel 4.5.5.1 van titel II van het VLAREM. Deze paragraaf stelt dat het specifieke geluid van bestaande

inrichtingen uiterlijk op 1 augustus 1998 moet voldoen aan de bepalingen van paragraaf 3 en 4 van dat artikel. Aangezien die datum achterhaald is, kan deze bepaling uit het VLAREM geschrapt worden. Dit zal met dit besluit ook gebeuren voor de corresponderende integrale voorwaarde (artikel 5BIS.15.5.2.16 van titel II van het VLAREM).

Artikel 53

Dit artikel voegt een paragraaf 6 toe aan artikel 5.2.1.1 van de afdeling “Algemene bepalingen” van hoofdstuk 5.2 “Inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen” en stelt dat de bepalingen van deze afdeling niet van toepassing zijn op de inrichtingen vermeld in de nieuwe subrubriek 2.2.2, h), van de indelingslijst (“mobiele” breekinstallaties voor puinbreekactiviteiten gekoppeld aan een specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk).

Artikel 54

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.3.3 van titel II van het VLAREM

Het verbod van opslag van GFT-afval buiten de eigenlijke composteerruimte wordt opgeheven. Dit verbod is alleen van toepassing voor het composteren van GFT-afval en niet van uitsluitend groenafval of organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen. Een algemeen verbod van het opslaan van de te composteren afvalstoffen buiten de te composteren werkplaats is praktisch niet werkbaar. De algemene voorwaarden voor het verwerken van afvalstoffen en de sectorale voorwaarden voor de biologische behandeling van afvalstoffen bieden voldoende waarborgen om eventuele geurhinder en risico's te beperken.

Artikel 55

Dit artikel heft artikel 5.2.2.6.1 van titel II van het VLAREM op. Voormeld artikel dateert van juli 1995. De oorsprong van het artikel is te vinden in het feit dat bij de kleinschalige opslag van voertuigwrakken bij garages het niet de praktijk was dat behandelingen als depollutie en demontage van voertuigwrakken gebeurden. De hoeveelheid van tien voertuigwrakken was gekoppeld aan de toenmalige meldingsplichtige activiteit voor de opslag en de mechanische behandeling van voertuigwrakken. Men wou die behandelingen voorbehouden voor grotere schrootbedrijven die ook voertuigwrakken verwerkten en voor de toenmalige autokerkhoven.

Naar aanleiding van de Europese richtlijn 2000/53 over autowrakken en de milieubeleidsvereenkomsten die in 1999 en 2004 werden afsloten met de sector in uitvoering van de aanvaardingsplicht, is intussen de regelgeving voor aanvaarding, opslag, verwerking, registratie en afvoer van afgedankte voertuigen en voertuigwrakken grondig veranderd. Ook de sectorale voorwaarden voor de opslag en het mechanisch behandelen van voertuigwrakken zijn intussen grondig veranderd. Artikel 5.2.2.6.1 bleef evenwel steeds behouden.

Het heeft weinig meerwaarde omdat in de huidige regelgeving ook garages met kleinschalige opslag van voertuigwrakken, vloeistoffen moeten opslaan of behandelingen zoals depollutie moeten uitvoeren, bijvoorbeeld bij lekkage of bij de demontage van een onderdeel.

Artikel 56

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.9.3 van titel II van het VLAREM.

In de BBT-studie “inwendig reinigen van tanks en vaten” van december 2002 worden maatregelen voorgesteld ter beperking van luchtverontreiniging. Een deel van de voorgestelde maatregelen zijn reeds opgenomen in titel II van het VLAREM. Nu worden ook andere voorgestelde maatregelen toegevoegd.

Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.10.2 van titel II van het VLAREM.

In subafdeling 5.2.2.10 van titel II van het VLAREM inzake inrichtingen voor het opslaan en verwerken van dierlijk afval wordt de verplichting om huiden te behandelen met natriumchloride, vervangen door de verplichting om huiden zo spoedig mogelijk na het vrijkomen gekoeld te bewaren, conform artikel 5.45.2.2, §5, van titel II van het VLAREM inzake slachthuizen en slachterijen.

Artikel 58

Dit artikel voegt een nieuwe subafdeling 5.2.2.4bis toe aan afdeling 5.2.2.

Om een adequaat beschermingsniveau voor milieu en volksgezondheid te garanderen, wordt er aansluitend op de nieuwe subrubriek 2.2.4, h) (“mobiele” breekinstallaties voor puinbreekactiviteiten gekoppeld aan een specifiek bouw- en sloopwerk of wegenwerk) een overeenkomstige subafdeling toegevoegd aan afdeling 5.2.2, met name: Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afvalstoffen afkomstig van één specifiek bouw- en sloopwerk of wegenwerk waarbij minstens 50% van de stoffen na behandeling nuttig worden aangewend op de plaats van ontstaan en waarbij de inrichting niet langer dan één jaar in exploitatie zal zijn en waarbij de inrichting zich op maximaal 1.000 meter van het wegenwerk bevindt of ter plaatse (op het perceel zelf of op een aangrenzend perceel) van de bouw- en sloopwerk. Deze subafdeling bevat de sectorale voorwaarden die van toepassing zijn op deze inrichtingen.

Vooreerst wordt aan artikel 5.2.1.1 een paragraaf toegevoegd waarin wordt gesteld dat de algemene bepalingen voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen niet van toepassing zijn op de inrichtingen vermeld in rubriek 2.2.2, h), van de indelingslijst.

De specifieke sectorale voorwaarden voor deze inrichtingen zijn niet dezelfde als de sectorale voorwaarden voor andere inrichtingen voor de opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen. Hierbij speelt het tijdelijk karakter van de werkzaamheden en dus van de puinbreekactiviteiten een belangrijke rol. Daarom werd dit ook expliciet zo vermeld in de betreffende rubriek. Bijkomend wordt in deze sectorale voorwaarden bepaald dat de voorbereidende mechanische behandeling, het breken en het zeven beperkt is tot maximaal zestig werkdagen

In afwijking van de algemene voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3 inzake geluidshinder (afdeling 4.5.5), worden voor deze inrichtingen overdag specifieke eisen gesteld inzake geluidshinder. Deze afwijkende geluidsvoorwaarden zijn niet

van toepassing ter hoogte van stilte-behoevende instellingen, zoals gedefinieerd in artikel 4.5.6.1, §1 van titel II het VLAREM, waarvoor de bepalingen van afdeling 4.5.5 blijven gelden.

Ook wordt voor deze inrichtingen bepaald dat de puinbreker moet worden uitgerust met web-gebaseerd informatiesysteem dat gelinkt is aan een GPS-systeem. Dit systeem zorgt ervoor dat een efficiënte opvolging mogelijk is van deze puinbrekers, gezien de locaties op elk moment gekend zijn.

Deze nieuwe bepalingen leveren eveneens een bijkomende milieuwinst op inzake mobiliteit. Door de beperkte afstand van de bouw- en sloopwerven en wegenwerken tot de breekactiviteiten worden namelijk een groot aantal transportbewegingen over lange afstand vermeden.

Artikel 59

Dit artikel voegt een nieuwe subafdeling 5.2.2.12 toe aan afdeling 5.2.2 van titel II van het VLAREM.

In de BBT-studie “bodemsaneringsprojecten en grondreinigingscentra” van januari 2007 wordt gesteld dat volgende emissies van belang zijn bij thermische grondreinigingsinstallaties: stof uit schoorsteenemissie, NO_x, SO₂, HCl, zware metalen waaronder kwik, dioxines en verbindingen die wijzen op onvolledige verbranding (vb.: CO). Er wordt verder gesteld dat de emissies van thermische installaties door toepassen van BBT gereduceerd worden tot bepaalde emissiewaarden. Op basis van een analoge BBT-evaluatie komt de Duitse VDI-richtlijn 3898 voor thermische grondbehandelingsinstallaties tot een voorstel van normen die gelden voor schoorsteenmetingen en die in grote mate overeenstemmen met de resultaten voor Vlaanderen. Deze normen zijn tevens in overeenstemming met de Europese richtlijn met betrekking tot afvalverbranding met uitzondering dat er bij afvalverbranding ook een norm voor dioxines van kracht is. In de BBT-studie wordt voorgesteld om de normen voorgesteld in de VDI richtlijn 3898 ook in Vlaanderen te hanteren, eventueel aangevuld met een norm voor dioxines. Aangezien dioxines zeker van belang zijn bij thermische grondreiniging, is geopteerd om voor dioxines de norm over te nemen die geldt voor de verbranding van afval.

Zodoende wordt aan afdeling 5.2.2 een nieuwe subafdeling 5.2.2.12 (thermische grondreinigingsinstallaties) toegevoegd die deze emissiegrenswaarden oplegt.

De vermelde normen in de BBT-studie hebben geen betrekking op in-situ grondreiniging (dit is grondreiniging zonder voorafgaande uitgraving van de bodem) maar alleen op ex-situ grondreinigingsinstallaties. In dergelijke installaties wordt hete verbrandingslucht door de uitgegraven grond gevoerd zodat de grond verhit wordt tot 350 °C à 600 °C. Voor de zuivering van de ontstane gasvormige geleide emissies wordt een naverbrandingsinstallatie gebruikt.

Omdat een deel van de grondverontreinigingen worden vervluchtigd en in de rookgassen terecht komt, is een deel van de rookgasverontreiniging afkomstig van de grondvervuiling en is dus labiel. Daarom is geopteerd om voor de parameters, die geen sectorale emissiegrenswaarde krijgen, de algemene lozingsvoorwaarden voor luchtverontreiniging van kracht te laten. Ook werd het BBT-voorstel van

emissiegrenswaarden aangevuld met een uitgebreid zelfcontroleprogramma om de goede werking van de luchtzuiveringsinstallatie te monitoren.

Artikel 60

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.3bis.4.18 van titel II van het VLAREM.

Voor houtverbrandingsinstallaties moeten op initiatief en kosten van de exploitant periodiek controlemetingen worden uitgevoerd. De meeste parameters moeten om de zes maanden worden gemeten. Momenteel worden op veel tuinbouwbedrijven WKK-installaties geplaatst waardoor de houtstookinstallatie wordt ingezet als back-up-installatie in geval van een strenge winter of bij uitval van de WKK-installatie. Door de huidige meetfrequentie moeten de tuinders de houtstookinstallatie in de zomer opstarten enkel en alleen om een meting te kunnen uitvoeren. Met dit artikel wordt voor installaties die minder dan 90 dagen per jaar in werking zijn de meetfrequentie teruggebracht naar één meting per jaar. De werking van de verbrandingsinstallatie moet dan wel worden geregistreerd. Deze uitzonderingsregel geldt natuurlijk ook voor andere sectoren.

Artikel 61

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.4.1.8, §7, van titel II van het VLAREM.

De invoering van dit normkader vloeit voort uit de omzetting van de Europese beschikking van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen. De wijziging van artikel 5.2.4.1.8, §7, van titel II van het VLAREM verduidelijkt de huidige wetgeving ten bate van meer rechtszekerheid en brengt geen extra kosten mee ten aanzien van alle actoren.

1°

Artikel 5.2.4.1.8 §7, 5°, van titel II van het VLAREM stelt dat van de grenswaarde inzake gloeiverlies en TOC (totaal organische koolstof) kan afgeweken worden in de milieuvergunning in geval van vaste polymeren. Momenteel is er evenwel geen analysemethode voorhanden om na te gaan of het gemeten gloeiverlies/TOC al dan niet afkomstig is van vaste polymeren. De Europese grenswaarde voor DOC (opgeloste organische koolstof) heeft tot doel om het onderscheid te kunnen maken tussen gloeiverlies/TOC afkomstig van vaste organische stoffen die niet uitlogen of oplossen (bijvoorbeeld vaste polymeren) en gloeiverlies/TOC afkomstig van organische stoffen die wel uitlogen of oplossen (DOC), bijvoorbeeld vloeibare organische stoffen (en die niet op de betreffende stortplaats kunnen worden toegelaten).

Na implementatie van de Europese beschikking werden in titel II van het VLAREM grenswaarden voor uitloging voor DOC opgelegd voor categorie 1-stortplaatsen (namelijk 1.000 mg/kg droge stof) en voor de gemengde categorie 2-stortplaatsen (namelijk 800 mg/kg droge stof). Voor categorie 2-stortplaatsen waar alleen niet-gevaarlijke, anorganische afvalstoffen worden gestort, is er geen grenswaarde voor uitloging voor DOC voorzien.

In de loop van 2007 werd het DOC-gehalte van 800 mg/kg droge stof dan ook als 'toetsingswaarde' opgelegd via een bijzondere voorwaarde in de desbetreffende vergunningen van de categorie 2-stortplaatsen en dit tot 16 juli 2009.

Hierbij werd de bepaling van artikel 5.2.4.1.8 §7, 5° vervolledigd met de volgende bijzondere voorwaarde:

- voor iedere afvalstroom worden de basiskarakteristieken inzake DOC nagegaan, waarbij voor de stromen die een DOC-gehalte van meer dan 800 mg/kg droge stof hebben, door de afvalproducenten in samenwerking met de stortplaatsexploitant wordt nagegaan welke stoffen de gemeten DOC veroorzaken. De resultaten van de DOC-metingen en de bevindingen inzake oorzaken van de verhoogde DOC-gehalten worden opgenomen in het jaarrapport zoals bedoeld in artikel 5.2.4.6.5.

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij onderzocht medio 2009 de betreffende gegevens die verkregen werden via de jaarrapporten 2008 van de stortplaatsen. Voor de toetsingswaarde van 800 mg/kg droge stof voor DOC worden wel enkele problemen vastgesteld. Het overschrijden van de DOC heeft voornamelijk te maken met het aangevoerde shredderafval op deze stortplaatsen en een aantal specifieke afvalstromen zoals straalgrit met polyester en bepaald industrieel waterzuiveringsslib.

In de betreffende jaarrapporten wordt er echter onvoldoende duidelijk aangegeven hoe de overschrijding wordt aangepakt en eventueel kan worden vermeden.

Derhalve wordt de huidige toetsingswaarde voor DOC opgenomen in titel II van het VLAREM en voorlopig behouden als een richtwaarde. Artikel 5.2.4.1.8 §7, 5°, wordt aangevuld met de volgende bepaling:

“voor iedere afvalstroom wordt bij de basiskarakterisering een bepaling van het DOC-gehalte opgenomen. De richtwaarde voor het DOC-gehalte bedraagt 800 mg/kg droge stof. Voor stromen die de richtwaarde overschrijden gaan de afvalproducenten in samenwerking met de stortplaatsexploitant na welke stoffen de gemeten DOC-waarden veroorzaken. De resultaten van de DOC-metingen en de bevindingen inzake de oorzaken van de verhoogde DOC-gehalten worden opgenomen in het jaarrapport, vermeld in artikel 5.2.4.6.5.”

2° Voor de vier parameters barium, molybdeen, antimoon en selenium, werden in titel II van het VLAREM, na implementatie van de voormelde Europese beschikking, grenswaarden voor uitloging gesteld voor categorie 1-stortplaatsen (voor uitsluitend gevaarlijke afvalstoffen, artikel 5.2.4.1.10) en voor categorie 2-stortplaatsen (voor gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, artikel 5.2.4.1.9).

Voor categorie 2-stortplaatsen waar alleen niet-gevaarlijke afvalstoffen worden gestort, zijn er geen grenswaarden voor uitloging voor deze vier parameters (conform artikel 5.2.4.1.8, §7).

Om te voorkomen dat een afvalstof die als gevolg van een grenswaardeoverschrijding van één van deze parameters niet mag gestort worden op een categorie 1-stortplaats of een gemengde categorie 2-stortplaats, zonder beperking zou kunnen gestort worden op een categorie 2-stortplaats voor uitsluitend anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen, werden deze parameters ook voor deze bestaande categorie 2-stortplaatsen genormeerd via een bijzondere voorwaarde in de desbetreffende vergunningen van de stortplaatsen.

In de loop van 2007 werden hierbij de vier grenswaarden voor uitloging als ‘toetsingswaarden’ opgelegd in de milieuvergunningen bovenop de grenswaarden

voor uitloging van artikel 5.2.4.1.8 §7, 7°, van titel II van het VLAREM en dit voor een overgangsfase tot 16 juli 2009 (datum waarop alle stortplaatsen volledig moeten voldoen aan de Europese stortplaatsrichtlijn nummer 1999/31/EG). De overgangperiode werd ingevoerd om de afvalstromen met verhoogde concentraties en/of uitloogkarakteristieken van deze vier parameters in kaart te brengen en om eventueel verder onderzoek naar de beste beschikbare solidificatietechniek uit te voeren. Op basis van de resultaten van dit onderzoek (opgenomen in het betreffende jaarrapport van de stortplaatsen) zou dan bepaald worden of een wijziging van titel II van het VLAREM met betrekking tot deze parameters noodzakelijk is.

Voor de parameter barium geldt voor de uitloogbaarheid een toetsingswaarde van 300 mg/kg droge stof of 30 mg/l, voor molybdeen 30 mg/kg droge stof of 3 mg/l, voor antimoon 5 mg/kg droge stof of 0,5 mg/l en voor selenium 7 mg/kg droge stof of 0,7 mg/l. Deze toetsingswaarden werden gemotiveerd op basis van de vaststelling dat onderhavige stortplaatsen voldoen aan de inrichtingsvoorwaarden voor stortplaatsen voor gevaarlijk afval (artikel 5.2.4.3.3), zodat er aanleiding was om als toetsingswaarden voor uitloging voor de stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, de grenswaarden voor uitloging te nemen voor het storten van gevaarlijk afval. Voormelde toetsingswaarden moesten tijdens voornoemde overgangperiode tot 16 juli 2009 niet als strikte grenswaarden te worden gehanteerd.

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij onderzocht medio 2009 de betreffende gegevens die verkregen werden via de jaarrapporten 2008 van de stortplaatsen. Deze jaarrapporten signaleren geen problemen met overschrijdingen van de toetsingswaarden voor deze vier zware metalen, zodat men kan besluiten dat deze opgelegde waarden haalbaar zijn voor de stortplaatsexploitanten.

Derhalve worden de huidige toetsingswaarden voor uitloging voor deze vier zware metalen opgenomen in 5.2.4.1.8, §7, 7°, van titel II van het VLAREM als grenswaarden voor uitloging.

Artikel 62

Dit wijzigingsartikel betreft een rechtzetting, gezien de subrubriek 2.6, c) niet bestaat en in dit geval 2.3.6, c) wordt bedoeld.

Artikel 63

Dit artikel voegt een subafdeling 5.2.5.7 toe aan afdeling 5.2.5 van titel II van het VLAREM.

De richtlijn van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen bepaalt dat door de aanvrager, overeenkomstig de bepalingen die door de lidstaten worden vastgesteld, toereikende voorzieningen in de vorm van een financiële zekerheid of een equivalent daarvan zijn of zullen worden getroffen alvorens met het storten wordt begonnen om te waarborgen dat aan de verplichtingen die uit de overeenkomstig deze richtlijn afgegeven vergunning voortvloeien (met inbegrip van de nazorg) zal worden voldaan en dat de sluitingsprocedures worden gevolgd.

Gezien in de sectorale voorwaarden voor de monostortplaatsen voor baggerspecie in artikel 5.2.5.1.2 wordt verwezen naar de kosten voor het stellen van de financiële zekerheid, maar verdere bepalingen inzake het stellen van zulke financiële zekerheid momenteel ontbreken, wordt er in afdeling 5.2.5 'monostortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren behorende tot het openbaar hydrografisch net' een nieuwe subafdeling 5.2.5.7 toegevoegd met betrekking tot het stellen van deze financiële zekerheid.

De bepalingen van deze nieuwe subafdeling zijn analoog aan de bepalingen inzake het stellen van een financiële zekerheid voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem (subafdeling 5.2.4.7).

Artikel 64

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling 5.2.7 "Dierenbegraafplaatsen" toe aan hoofdstuk 5.2 van titel II van het VLAREM. Het bevat de sectorale voorwaarden die van toepassing zijn op dierenbegraafplaatsen (nieuwe subrubriek 2.3.12 in de indelingslijst). Deze voorwaarden werden bepaald op basis van het rapport "Analyse en voorstel met betrekking tot de juridische en milieuhygiënische inpassing van dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen" van 5 maart 2010 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. Dit rapport geeft concrete richtlijnen voor het opzetten en uitbaten van dierenbegraafplaatsen met een minimale milieuhinder en een maximale bescherming van de volksgezondheid conform de VLAREM-wetgeving. Hierbij werd rekening gehouden met de bestaande Vlaamse regelgeving rond mensenbegraafplaatsen en de in het rapport bepaalde relevante impactfactoren voor dierenbegraafplaatsen.

Artikel 65

Deze bepaling wijzigt artikel 5.3.2.4 van titel II van het VLAREM.

Punten 1° en 2° betreffen aanpassingen ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht.

Punt 3° voorziet in de mogelijkheid om in geval van hergebruik of doorgedreven waterbesparing af te wijken van de sectorale voorwaarden. Zowel bij de overheid als de sector bestaat er een grote vraag naar een dergelijke bepaling omdat voormelde maatregelen kunnen zorgen voor 'concentratieverhoging' van sommige parameters.

Het al of niet in rekening brengen hangt af van dossier tot dossier omdat ook rekening moet worden gehouden met de ontvangende waterloop en met de persistentie of de biologische afbreekbaarheid van de stof waarvoor een soepelere lozingsnorm wordt gevraagd ten opzichte van de sectorale norm.

Het effect van waterbesparing op de effluentkwaliteit kan verschillen van parameter tot parameter. Zo kan de haalbare effluentkwaliteit voor sommige parameters onafhankelijk zijn van de mate van waterhergebruik terwijl voor andere parameters dit niet het geval is. Er kan alleen voor deze laatste parameters een afwijkende emissiegrenswaarde worden toegestaan.

De voorwaarden voor het toekennen van hogere normen omwille van waterbesparing zijn:

- het bedrijf moet in eerste instantie aantonen dat de BBT inzake preventie en waterzuivering wordt toegepast om de lozing van betrokken parameters te beperken en ook dat er technieken worden toegepast die op een intensieve wijze het waterverbruik beperken;

- in de vergunning wordt het overeenstemmend debiet indien nodig aangepast;
- de lokale waterkwaliteitsdoelstellingen mogen niet in het gedrang komen;
- er mag geen acute toxiciteit optreden ter hoogte van de lozing.

Er moet alleszins over gewaakt worden dat de totale vuilvracht die geloosd wordt, niet toeneemt bij een gelijkblijvende productiecapaciteit. Indien de exploitant extra waterbesparende maatregelen wenst te treffen dan kan hij een aanvraag indienen bij de vergunningverlenende overheid. In zijn aanvraag motiveert hij voldoende waarom en welke emissiegrenswaarden voor bepaalde parameters haalbaar en aanvaardbaar zijn.

Indien de vergunningverlenende overheid beslist om deze aanvraag in te willigen dan worden er (verrekende) emissiegrenswaarden in de vergunning opgelegd als bijzondere voorwaarden. Voor de traceerbaarheid en duidelijkheid wordt geadviseerd om steeds expliciet volgende vermelding te maken in deze bijzondere voorwaarde 'In toepassing van artikel 5.3.2.4, §3, van titel II van het VLAREM wordt een soepelere norm dan de sectorale toegestaan voor volgende parameters: ...'.

Punt 4° heft paragraaf 6 op van artikel 5.3.2.4 daar het begrip "referentievolume" niet langer in VLAREM zal gehanteerd worden. Referentievolumes zijn immers vaak achterhaald, er bestaan geen referentievolumes voor alle sectoren en er wordt een aangepaste formulering opgenomen van artikel 5.3.2.4, §3 van titel II van het VLAREM (zie hierboven in punt 3°) waarbij hogere emissiegrenswaarden mogelijk zijn bij het aantonen van vergaande waterbesparende maatregelen en indien de plaatselijke omstandigheden dit toelaten.

Artikel 66

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.1.2 van titel II van het VLAREM. De verbodsregels van dit artikel (met name: inrichtingen bedoeld in de rubrieken 4 en 21 mogen niet geëxploiteerd worden als ze onder andere niet in een industriegebied zijn gelegen of op minder dan 50 m van een woongebied) stellen vaak problemen voor scholen en andere gelijksoortige inrichtingen, die dikwijls in een ander gebied dan een industriegebied zijn gelegen en die keramiekovens hebben. Voor scholen kan dan ook een uitzondering voorzien worden van deze verbodsregel. De emissies afkomstig van dergelijke ovens zijn immers verwaarloosbaar; deze ovens worden zeker ook niet constant gebruikt, het betreft geen seriewerk. Deze uitzondering kan ook gelden voor inrichtingen met recreatieve doeleinden, zoals hobbyclubs.

Zodoende wordt er een nieuwe paragraaf 5 ingevoegd in voormeld artikel, die luidt als volgt: De verbodsbepalingen van paragraaf 1 en 2 gelden niet voor inrichtingen bedoeld in rubriek 4.4 van de indelingslijst en die uitsluitend bestemd zijn voor didactische en recreatieve doeleinden.

Artikel 67

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.2.3 van afdeling 5.4.2 "Productie van lak, verf, drukinkten, kleurstoffen en/of pigmenten" van titel II van het VLAREM. op basis van de aanbevelingen uit de BBT-studie voor "Verf-, lak-, vernis- en drukinktproductie" van 1997. Dit artikel voert een bijkomende voorwaarde in bij het vullen van tanks of vaten met vaste stoffen, met als doel de diffuse emissie van stof om te zetten naar een geleide emissie. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepaling te kunnen voldoen.

Artikel 68

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.3.1.3 van titel II van het VLAREM.
In de laatste zin van artikel 5.4.3.1.3, §2, ontbreekt nog een werkwoord.

Artikel 69

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.3.1.4 van titel II van het VLAREM.
De emissiegrenswaarden in afdeling 5.4.3 van titel II van het VLAREM zijn uitgedrukt in mg solventen/Nm³, terwijl de emissiegrenswaarden in hoofdstuk 5.59 uitgedrukt worden in mg C/Nm³. De emissiegrenswaarden in afdeling 5.4.3 worden met deze aanpassing ook uitgedrukt in mg C/Nm³. De omrekening is verschillend van product tot product, maar volgens de BBT-studie "Houtverwerkende nijverheid" van oktober 2003 komt een waarde van 90 mg/Nm³ solventen gemiddeld overeen met ongeveer 70-75 mg C/Nm³. De emissiegrenswaarde van 90 mg solvent/Nm³ wordt bijgevolg vervangen door 75 mg C/Nm³. Deze omzetting op basis van gemiddeld koolstofgehalte geldt niet enkel voor solventen uit de houtverwerkende nijverheid, maar kan algemeen toegepast worden. Het betreft louter een omzetting van eenheden en impliceert geen verstrenging van de van toepassing zijnde emissiegrenswaarde. Daarom wordt ook geen overgangsbepaling voorzien.
Het probleem van de keuze van verschillende meettechnieken voor diverse solventcomponenten wordt eveneens opgelost door de emissiegrenswaarde van 90 mg/Nm³ solventen uit te drukken in TOC als mg C/Nm³.

Artikel 70

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.3.2.3 van titel II van het VLAREM.
In paragraaf 7 van dit artikel is opgenomen dat er een geluidsalarm in de spuitinstallatie moet aanwezig zijn, dat een signaal geeft in geval van een te grote overdruk. Deze bepaling geeft aanleiding tot vele afwijkingsaanvragen. Door de bepaling "tenzij anders bepaald in de milieuvergunning" toe te voegen wordt dit in de toekomst vermeden en wordt een administratieve vereenvoudiging doorgevoerd. Er kunnen immers andere doeltreffende maatregelen getroffen worden inzake overdruk. Andere doeltreffende maatregelen die kunnen getroffen worden inzake overdruk in een spuitcabine zijn bijvoorbeeld een nooddeur die automatisch opengaat bij een overdruk van 150 Pa (dit is dus veel lager dan de voorgeschreven overdruk van 276 Pa); het tijdig vervangen van de stoffilters; het openvliegen van de toegangsdeuren van de spuitcabine bij een positieve druk die heel wat minder is dan 267 Pa (namelijk reeds bij de helft van de druk); het voorzien van een drukregeling op de spuitcabine, .

Artikel 71

Dit artikel wijzigt artikel 5.5.0.5 van titel II van het VLAREM. Gezien artikel 5.5.0.7 van titel II van het VLAREM alles bundelt met betrekking tot brandbestrijding en gezien paragraaf 3 van artikel 5.5.0.5 reeds aanwezig is onder paragraaf 4 van artikel 5.5.0.7, wordt deze paragraaf 3 geschrapt met dit wijzigingsartikel.

Artikel 72

Dit artikel wijzigt artikel 5.5.0.7 van titel II van het VLAREM. Enkele errata worden rechtgezet.

Artikel 73

Dit artikel wijzigt artikel 5.7.1.2 van titel II van het VLAREM.

1° Deze bepaling vervangt en actualiseert de verwijzing naar de verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen die door de verordening (EG) nr.1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 werd ingetrokken en vervangen.

2° en 3° In paragraaf 2 werden de begrippen “Chloorfluorkoolstoffen” en “Broomfluorkoolwaterstoffen” verkeerdelijk met een hoofdletter geschreven. Dit wordt hierbij rechtgezet.

Artikel 74

Dit artikel wijzigt artikel 5.9.7.1 van titel II van het VLAREM. Heden wordt bepaald dat het de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen is aan wie de goedkeuring moet gevraagd worden met betrekking tot het voorstel voor het plaatsen van peilputten bij veestallen. Met deze wijziging wordt deze bevoegdheid overgedragen aan de toezichthoudende overheid. De afdeling Milieuvergunningen kan hier geen meerwaarde bieden; zodoende wordt er een administratieve vereenvoudiging gecreëerd.

Artikel 75

Dit artikel voert twee wijzigingen door in artikel 5.9.8.4 van titel II van het VLAREM.

1° Punt 1° vervangt paragraaf 1 van artikel 5.9.8.4. Op basis van de aanbevelingen in de BBT-studie “Veeteelt” van februari 2006 worden in de nieuwe paragraaf 1 een aantal maatregelen opgesomd die bij reinigingsactiviteiten moeten genomen worden om een hygiënische uitbating van de inrichting te verzekeren.

Met “eigen” omgeving wordt bedoeld de “bedrijfseigen” omgeving; de omgeving die tot de inrichting behoort. Het gaat hier om de percelen die zijn opgenomen in de milieuvergunning van de veehouderij.

2° Punt 2° past paragraaf 4 van artikel 5.9.8.4 aan. In voormelde paragraaf wordt tot twee maal toe verwezen naar rubriek 2.11 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Deze rubriek bestaat niet meer sedert 1 augustus 1995. Gezien deze verwijzing betrekking heeft op de ophaling van krenge, is de huidige rubriek 2.2.4 “dierlijke bijproducten niet bestemd voor menselijke consumptie die worden beschouwd als afvalstoffen zoals bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen” van de indelingslijst van toepassing.

Artikel 76

Dit artikel voegt twee paragrafen met bijkomende maatregelen voor het afvalwater specifiek voor rundveehouderijen toe aan artikel 5.9.8.5 van titel II van het VLAREM op basis van aanbevelingen van de BBT-studie “Veeteelt” van februari 2006. Voor

bestaande kuilplaten houden de “doeltreffende maatregelen” minstens een voldoende afdekking van de kuilplaat in.

Artikel 77

Dit artikel wijzigt artikel 5.15.0.3 van titel II van het VLAREM. De huidige omschrijving van dit artikel is niet duidelijk en de voorwaarden waren in bepaalde gevallen te strikt of zelfs niet nuttig. Het middelvoorschrift in paragraaf 2, met name het voorzien van een mechanisch verluchtingssysteem, is hier een voorbeeld van. Bij bepaalde activiteiten is verluchting niet nodig of alleen tijdelijk, soms zijn andere vormen van verluchting afdoende.

Dit leidt tot veel afwijkingsaanvragen van voormelde bepaling van exploitanten van garages.

Het is dan ook aangewezen alleen een doelvoorschrift te behouden, namelijk dat er doeltreffend moet verlucht worden zodat er nooit een giftige of ontplofbare atmosfeer kan ontstaan. De exploitant heeft dan de vrijheid om dit op de voor hem meest geschikte, efficiëntste wijze te bereiken. Gezien afwijkingsaanvragen worden vermeden, is deze aanpassing een administratieve vereenvoudiging.

Artikel 78

Dit artikel voert drie nieuwe artikels 5.15.0.9, 5.15.0.10 en 5.15.0.11 in hoofdstuk 5.15 in met nieuwe sectorale lozingsvoorwaarden op basis van de aanbevelingen van de BBT-studie ‘Car- en truckwash’ van 2003 en overleg met de betrokken partijen (federatie, AMV, VMM, AMI en VITO). Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 79

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.1.1, §2, van titel II van het VLAREM.

Bij de wijziging van titel II van het VLAREM bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 werd een nieuwe bepaling in artikel 5.16.1.1, §2, opgenomen om de bevoorrading met gas zo veel mogelijk in veilige omstandigheden te laten verlopen. Verplaatsbare recipiënten mogen hierdoor alleen nog gevuld worden vanuit vaste houders.

De toepassing van deze nieuwe bepaling zorgt er evenwel voor dat een aantal activiteiten in strijd zijn met de nieuwe bepaling, maar in feite economisch en milieutechnisch de beste oplossing zijn. In vergunde vulinstallaties worden bijvoorbeeld gassen aangevoerd in verplaatsbare recipiënten en vermengd tot nieuwe gasmengsels. Technisch kan men deze aangevoerde gassen wel eerst opslaan in een vast reservoir en dan pas gebruiken in de vulinstallatie. Dit betekent echter een bijkomende overtaphandeling, wat een bijkomend vermijdbaar risico met zich meebrengt.

Wanneer deze activiteiten plaatsvinden in een vergunde vulinstallatie kunnen de nodige veiligheidsvoorzieningen in de milieuvergunning verankerd worden en kan zo het eventuele risico voor de omgeving beperkt worden. Er wordt bijgevolg een punt 2° aan artikel 5.16.1.1, §2, toegevoegd dat luidt als volgt: “2° de verplaatsbare recipiënten in de inrichtingen voor het niet-huishoudelijk vullen van verplaatsbare recipiënten ingedeeld in rubriek 16.4.”.

Artikel 80

Dit artikel vervangt en actualiseert de verwijzing naar de verordening (EG) nr.2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen die door de verordening (EG) nr.1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 werd ingetrokken en vervangen, in artikel 5.16.2.1 van titel II van het VLAREM.

Artikel 81 en 82

Deze artikelen wijzigen de artikelen 5.16.4.1.2 en 5.16.4.1.3 van titel II van het VLAREM.

Door de vermelding van een uitzonderingsbepaling voor LPG-stations in punt 2° van het huidig artikel 5.16.4.1.3, §1, van titel II van het VLAREM bestaat er in de praktijk enige onduidelijkheid over de vraag of er een sproeiinstallatie aangebracht moet worden boven de LPG-opslagtank bij een LPG-station.

Door de wijzigingsbepaling die de huidige uitzonderingsbepaling schrapt en vervangt door een algemene uitzonderingsbepaling in artikel 5.16.4.1.2 voor inrichtingen voor de bevoorrading van motorvoertuigen wordt duidelijk dat dit niet het geval is. Voor LPG-stations zijn er immers specifieke veiligheidsafstanden in VLAREM geformuleerd. Deze zijn gebaseerd op de voormalige Febupro-studie. In deze studie is geen sproeiinstallatie voorzien en doorgerekend zodat deze verduidelijking ook geen versoepeling inhoudt. De exploitant kan als extra veiligheidsmaatregel nog steeds een sproeiinstallatie voorzien. Doordat in de nieuwe formulering niet verwezen wordt naar de term LPG-station is de uitzondering automatisch ook van toepassing op de niet voor publiek toegankelijke (bedrijfs-)LPG-installaties voor de bevoorrading van (bedrijfs-)motorvoertuigen. Door de in 2009 toegevoegde definitie voor LPG-station, was deze uitzondering verkeerdelijk niet meer automatisch van toepassing op niet voor publiek toegankelijke installaties voor de bevoorrading van (bedrijfs)voertuigen.

Voor het overige worden er ook enkele terminologische verduidelijkingen aan artikel 5.16.4.1.3, §2, van titel II van het VLAREM doorgevoerd.

Zo wordt verduidelijkt dat men met "installatie" in artikel 5.16.4.1.3, §3, 2° en 3° van titel II van het VLAREM "sproeiinstallatie" bedoeld en met het woord "inrichting" in artikel 5.16.4.1.3, §3, 3° "Het vulcentrum".

Artikel 83

Dit artikel vervangt het opschrift van subafdeling 5.16.4.3 van titel II van het VLAREM. De nieuwe formulering is eenvoudiger en stemt overeen met de terminologie van artikel 5.16.4.1, 3, §1, van titel II van het VLAREM.

Artikel 84 en 85

Deze artikelen wijzigen artikel 5.16.5.3, §1 en §2, artikel 5.16.5.4, §1, artikel 5.16.5.5, §1, artikel 5.16.6.2, §1 en §2 en artikel 5.16.6.3, §1.

De paragrafen waarnaar verwezen wordt zijn opgeheven bij respectievelijk artikel 115 en artikel 117 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008. De indeling in groepen, waarnaar moet worden verwezen, werd bij vermeld besluit

opgenomen in artikel 5.16.1.1, §4. Met de voorgestelde artikelen worden de verwijzingen aangepast zodat een coherente tekst ontstaat.

Artikel 86

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.6.8 van titel II van het VLAREM.

1° In paragraaf 2 van artikel 5.16.6.8 werden de woorden 'uiterlijk op' bij een vorige wijziging van het VLAREM niet verwijderd, de datum wel. Dit wordt nu rechtgezet.

2° Paragraaf 3 stelt dat een periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders ten minste om de twee jaar door een bevoegd deskundige moet worden uitgevoerd. De "bevoegd deskundige" is echter alleen bij gevaarlijke producten (hoofdstukken 4.1, 5.17 en 6.5) gedefinieerd en niet bij gassen. Voor het periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders wordt dit nu verduidelijkt zodat dit door de exploitant of zijn aangestelde, die over de nodige kennis beschikken, moet gebeuren.

Artikel 87

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling 5.16.8 in.

Het bevoorraden van motorvoertuigen met samengeperst aardgas of tot aardgaskwaliteit opgewaardeerd biogas kan gebeuren op 2 manieren. Enerzijds via de zogenaamde aardgas-afleverenheden ("home compressors"); deze zijn ingedeeld in rubriek 16.9.c van de indelingslijst en moeten voldoen aan de sectorale voorwaarden van afdeling 5.16.7 van titel II van het VLAREM.

Anderzijds via aardgastankstations (aardgas-afleverinstallaties) welke ingedeeld zijn in rubriek 16.9.d.

De aardgastankstations (aardgas-afleverinstallaties) zijn naast een aardgascompressor en verdeelinstallatie meestal ook uitgerust met een aardgasopslag. Onder aardgasopslag wordt verstaan: de vaste drukhouders die dienst doen als buffer voor de opslag van aardgas of tot aardgaskwaliteit opgewaardeerd biogas alsook de vaste drukhouders die dienst doen als aflatreservoirs voor het aardgas of tot aardgaskwaliteit opgewaardeerd biogas. Aangezien het over een opslag van samengeperst gas in een vaste houder gaat, is deze opslag ingedeeld in rubriek 16.8 van de indelingslijst. Voor de gascompressor is de rubriek 16.3.2 van de indelingslijst van toepassing. De aardgasopslag en de compressor dienen te voldoen aan de sectorale voorwaarden uit de overeenstemmende subafdelingen van titel II van het VLAREM. De aardgastankstations moeten rechtstreeks bevoorrad worden vanuit het openbaar aardgasleidingnet of een leidingnet voor tot aardgaskwaliteit opgewaardeerd biogas. Aangezien er hierbij geen behandelingen plaatsvinden, is artikel 5.16.6.9, §1, van titel II van het VLAREM niet van toepassing op de aardgasopslag.

Voor de aardgastankstations (aardgas-afleverinstallaties) zijn er momenteel nog geen sectorale voorwaarden bepaald in titel II van het VLAREM. Met dit artikel wordt daarom een nieuwe afdeling 5.16.8 met voorwaarden voor dergelijke installaties toegevoegd aan titel II van het VLAREM.

De sectorale voorwaarden gaan uit van de toepassing van een code van goede praktijk, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Er wordt zoveel mogelijk gewerkt met doelvoorschriften. Hierdoor heeft de exploitant de nodige flexibiliteit. De voorschriften

zijn gebaseerd op het huidige wagenpark, zoals gereguleerd door het K.B. van 9 juli 1997 betreffende het gebruik van samengedrukt gas (NGV. – Natural Gas for Vehicles) voor het aandrijven van auto's.

Aangezien voor niet-publiek toegankelijke stations andere veiligheidsvoorzieningen kunnen getroffen worden en een andere bevoorradingsmogelijkheid niet moet worden uitgesloten, wordt de mogelijkheid voorzien om voor deze stations in de milieuvergunning af te wijken van de bepalingen van deze afdeling.

Zowel bemande als onbemande aardgastankstations worden toegelaten.

Op basis van de beschikbare veiligheidsstudies en code van goede praktijk zijn afstandsregels vastgelegd die het risico voor de omgeving moeten beperken. Voor aardgasopslag met een waterinhoud van meer dan 10.000 l moet de exploitant een veiligheidsstudie laten opstellen door een erkend VR-deskundige, waarbij minimale veiligheidsafstanden worden voorgesteld die voldoen aan de in Vlaanderen reeds gehanteerde criteria voor LPG-stations. Gelet op het lagere risico voor aardgastankstations zijn deze afstanden beduidend lager dan voor LPG-tankstations. Niettemin worden toch een aantal veiligheidsvoorzieningen verplicht vanuit de wetgeving en dit voor de verschillende installatie-onderdelen.

Om enkel aardgastankstations in gebruik te nemen die veilig zijn uitgerust wordt een keuring voor ingebruikname door een milieudeskundige erkend voor de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen opgelegd. Om ook de goede staat tijdens de verdere exploitatie te garanderen, worden periodieke onderzoeken opgelegd overeenkomstig artikel 5.16.1.8, §2 en de nieuwe bijlage 5.16.7 van titel II van het VLAREM.

In de overgangsbepalingen wordt een termijn van drie jaar voorzien voor de reeds vergunde installaties om zich in regel te stellen met de huidige regelgeving.

Artikel 88 en 89

Deze artikelen wijzigen artikel 5.17.1.3 en 5.17.1.11, §1, van titel II van het VLAREM. Door artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 (Belgisch Staatsblad 22 mei 2001) werd het hoofdstuk 4 van titel I van het VLAREM gewijzigd. Hierbij werd ook artikel 7 van titel I van het VLAREM gewijzigd: het artikel handelt niet meer over de verplichtingen van de exploitanten van de inrichtingen met industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen, maar bevat alleen een aantal definities en uitsluitingen.

De verwijzingen in artikel 5.17.1.3 naar artikel 7 werden echter niet aangepast. Er dient verwezen te worden naar de inrichtingen met industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen zoals bedoeld in de EU-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996. Het betreft dezelfde inrichtingen als bedoeld in indelingsrubriek 17.2 en soms meer specifiek rubriek 17.2.1 of rubriek 17.2.2. In de respectievelijke rubrieken 17.2.1. en 17.2.2. wordt terecht verwezen naar bijlage 6, delen 1 en 2, respectievelijk kolom 2 en kolom 3. Door nu telkens de rubriek te gebruiken wordt op een korte manier verwezen naar de eigenlijk bedoelde inrichtingen. Voor het van toepassing stellen van sectorale vergunningsvoorwaarden is het bovendien de gewoonte om te verwijzen naar de rubrieken van de indelingslijst.

Ook de verwijzing in artikel 5.17.1.11 naar artikel 7 werd niet aangepast. Bovendien zijn de verplichtingen van de exploitant van een inrichting met industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen afzonderlijk vastgesteld in het

decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen, inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage. Het is voldoende duidelijk dat deze decretale bepalingen niet verminderd worden door het artikel 5.17.1.11. Het inleidende zinsdeel van de eerste zin van paragraaf 1 van artikel 5.17.1.11 wordt daarom geschrapt.

Artikel 90

Artikel 5.17.2.3, §3, van titel II van het VLAREM stelt dat het luchttoevoer- en luchtafvoersysteem van ondergrondse houders voor de opslag van P1- en/of P2-producten moet afgesloten zijn met een toestel dat vlamoverslag belet.

Er worden evenwel ook andere gelijkwaardige maatregelen genomen om vlamoverslag te beletten, zoals bijvoorbeeld de inertisatie van de houders met inerte gassen, zoals stikstof.

Om al deze maatregelen te omvatten wordt daarom het woord “toestel” vervangen door het woord “systeem”.

Artikel 91

Dit artikel wijzigt artikel 5.17.3.5, §3, van titel II van het VLAREM in die zin dat het woord “hoofdeigenschap” wordt vervangen door de woorden “gevaarsymbolen of gevarenpictogrammen volgens de van toepassing zijnde regelgeving inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke mengsels met het oog op het op de markt brengen of gebruik ervan” om verwarring en onduidelijkheid te vermijden. Er moeten immers al verscheidene symbolen worden aangebracht op houders die gevaarlijke producten bevatten (ADR, CLP). Het is belangrijk dat op deze houders de toepasselijke gevaarsymbolen worden aangebracht. Als bedrijven echter met enkelvoudige stoffen werken, of als ze voor mengsels al uit eigen beweging zijn overgestapt naar de CLP-indeling of etikettering, dan moet er gesproken worden over “gevaarpictogrammen”, conform artikel 19 en bijlage V van de CLP-verordening.

Artikel 92

Dit artikel wijzigt artikel 5.17.4.3.1 van titel II van het VLAREM.

Met subafdeling 5.17.4.3 van titel II van het VLAREM zijn bijkomende maatregelen voor de verdere reductie van de VOS-emissies van petroleumraffinaderijen in de wetgeving opgenomen.

In artikel 5.17.4.3.1 wordt het toepassingsgebied beperkt tot opslagplaatsen, vermeld in de rubrieken 17.3.4 en 17.3.5 van de indelingslijst, voor zover deze opslagplaatsen betrekking hebben op het ontvangen, opslaan en overslaan van gevaarlijke vloeistoffen in een petroleumraffinaderij als vermeld in rubriek 1.1 en/of 20.1.2 van de indelingslijst. Hiermee worden de opslagplaatsen bij raffinaderijen van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare en ontvlambare vloeistoffen met een vlampunt lager dan of gelijk aan 55 °C, bedoeld. In de praktijk blijkt echter dat voor de opslag van deze vloeistoffen in de raffinaderijen de Seveso-drempels overschreden worden, waardoor rubriek 17.2 van toepassing is op deze opslagplaatsen, in plaats van de rubrieken waarnaar in dit artikel verwezen wordt. Dit wijzigingsartikel maakt nu gebruik van de bepaling “voor P1- en P2-producten”, waarbij deze gedefinieerd zijn

in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM en waardoor deze bepalingen in de praktijk wel van toepassing zijn bij de raffinaderijen, zoals in het oorspronkelijk artikel bedoeld was.

Artikel 93

Dit artikel heft paragraaf 2 van artikel 5.19.1.1 van titel II van het VLAREM op waarin bepaald wordt dat de bepalingen van afdeling 5.19.1 niet van toepassing zijn op het verwerken van hout, houtschors, riet, vlas, stro of soortgelijke producten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken, zijnde handelingen die overeenkomstig de indelingslijst niet als hinderlijk zijn ingedeeld.

Het al of niet ingedeeld zijn van een inrichting moet echter blijken uit de indelingslijst vervat in bijlage 1 van titel I van het VLAREM en niet uit titel 2. De tekst van de opgeheven paragraaf 2 wordt verplaatst naar de rubriek 19.

Artikel 94

Dit artikel voert twee wijzigingen door aan artikel 5.19.2.1.1 van titel II van het VLAREM dat de gemeenschappelijke bepalingen voor het chemisch behandelen van hout en soortgelijke producten, vervat.

De eerste wijziging, vervat in punt 1°, wijzigt artikel 5.19.2.1.1, §3, 3°, van titel II van het VLAREM op basis van de BBT- studie voor de houtverduurzaming” van januari 1998.

In de VITO studie wordt aanbevolen dat bij nieuwe dompel- en drenkinstallaties er een overloopbeveiliging moet voorzien worden. In artikel 5.19.2.1.1 §3, 7°, van titel II van VLAREM is reeds opgenomen dat de kuip en houder boven een dichte inkuiping moet geplaatst worden en dat de nuttige inhoud van de grootste erboven geplaatste kuip of houder moet kunnen opgevangen worden. Er wordt nu bijkomend opgelegd dat er ook een overloopbeveiliging moet aanwezig te zijn. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepaling te kunnen voldoen.

2° De tweede wijziging, vervat in punt 2°, voegt een paragraaf 12 tot en met 14 toe aan artikel 5.19.2.1.1. Deze bepalingen hebben betrekking op het reduceren van de emissies via een zuivering en worden voorzien naar aanleiding van de aanbeveling in voormelde BBT-studie. Paragraaf 12 is van toepassing bij het impregneren en paragraaf 13 bij het drenken of dompelen. In hoofdstuk 5.59 van titel II van VLAREM (activiteiten die gebruik maken van organische oplosmiddelen) zijn er emissienormen opgenomen voor het impregneren van hout bij een verbruik van meer dan 25 ton oplosmiddelen per jaar. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 95

Dit artikel voegt een nieuw artikel 5.19.2.1.2 toe aan de gemeenschappelijke bepalingen van afdeling 5.19.2 “Chemisch behandelen van hout en soortgelijke producten”.

Het nieuwe artikel 5.19.2.1.2 is gebaseerd op de studie “Beste beschikbare technieken (BBT) voor de houtverduurzaming” van januari 1998.

De voorgestelde maatregel werd in de BBT studie als bijzondere voorwaarde in de vergunning aanbevolen, maar is wel in alle gevallen BBT. Daarom is het aangewezen de maatregel toch via een artikel in de wetgeving te verankeren in plaats van de geval-per-geval benadering van bijzondere voorwaarden te hanteren. Momenteel is in Vlaanderen het gebruik van creosootolie van de types WEI type C en WEI type B nog toegelaten voor impregnatie van hout in druktoestellen. In de Reach verordening 1907/2006 zijn er gebruiksbepalingen opgenomen met betrekking tot creosootoliën doch er zijn geen beperkingen met betrekking tot het kookpuntbereik. Creosootolie van WEI type B bestaat uit teeroliën met een kookpuntbereik tot $\pm 275-375^{\circ}\text{C}$. Dit type kan aanleiding geven tot geurhinder, wegens de aanwezigheid van de lichtkokende fractie. Creosootolie van WEI type C bestaat uit teeroliën met een kookpuntbereik tot $\pm 300 - 375^{\circ}\text{C}$, waardoor enerzijds de lichtkokende fractie verdwijnt (het oorspronkelijk VOS-gehalte wordt sterk gereduceerd, hetgeen onder meer resulteert in verminderde geurhinder in de omgeving van gecreosoteerd hout) en anderzijds de hoogstkokende fractie met bezwarend milieu- en gezondheidsprofiel (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) uit de samenstelling wordt geweerd.

Artikel 96

Dit artikel voegt een paragraaf 3 toe aan de algemene bepalingen voor industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken. Hiertoe behoren onder andere de inrichtingen voor de productie en omzetting van asbestproducten (rubriek 20.3.2 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM).

Artikel 2 en artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 oktober 2001 tot beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (asbest) stellen immers het volgende:

“Art. 2. Het op de markt brengen en het gebruik van de zes volgende vezels en van producten waaraan deze opzettelijk zijn toegevoegd, is verboden:

- 1° crocidoliet CAS n° 12001-28-4
- 2° amosiet CAS n° 12172-73-5
- 3° anthofyllietasbest CAS n° 77536-67-5
- 4° actinolietasbest CAS n° 77536-66-4
- 5° tremolietasbest CAS n° 77536-68-6
- 6° chrysotiel CAS n° 12001-29-5

Art. 5. Artikel 2 is niet van toepassing voor het op de markt brengen of het gebruik voor onderzoek-, ontwikkelings- of analysedoeleinden.”.

Het gebruik en de productie van asbesthoudende materialen is dus verboden, het is daarom opportuun naar dit koninklijk besluit te verwijzen in de sectorale voorwaarden.

Artikel 97, 98 en 99

Windenergie vormt een belangrijke pijler voor de invulling van de ambitie van de Vlaamse Regering om een billijk aandeel van Vlaanderen in de Belgische doelstelling van 13% hernieuwbare energie tegen 2020 te bewerkstelligen.

Door het ontbreken van sectorale voorwaarden voor windturbines in het VLAREM en het ontbreken van duidelijke, eenduidige en rechtszekere richtlijnen in het huidige beoordelingskader (omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02) rond de milieutechnische aspecten bij windturbines, dringt een technische actualisatie van de sectorale milieuvoorwaarden voor windturbines zich op. Met deze artikelen wordt een nieuwe afdeling 5.20.6 ingevoegd met vier subafdelingen.

De eerste subafdeling bepaalt het toepassingsgebied van de afdeling en de overgangsbepalingen voor vergunde inrichtingen.

De tweede subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de hinder door slagschaduw.

Er is geopteerd om de hinder door slagschaduw te beperken tot maximaal 8 h/jaar en maximaal 30 min/dag.

Internationaal hanteert men een perimeter rond windturbines waarin geen (of slechts zeer uitzonderlijk) slagschaduwgevoelige objecten aanwezig mogen zijn. Gezien de Vlaamse ruimtelijke ordening is een verbod binnen een bepaalde perimeter niet wenselijk.

In onze buurlanden Duitsland en Nederland is de hoeveelheid slagschaduw beperkt. Zo is de hinder door slagschaduw in Duitsland beperkt tot maximaal 30 h/j, gerekend met de astronomisch maximale waarde. Dit is, afhankelijk van de oriëntatie ten opzichte van de turbine, een verwachte reële waarde voor slagschaduw van 5 tot 8 uur. Ook in Nederland hanteert men een maximale waarde voor slagschaduw van iets meer dan 5 uur op jaarbasis. Andere landen, waar men een maximum van 30h/j als limiet gebruikt, hanteren tegelijk een perimeter rond de turbine waarbinnen zich slechts uitzonderlijk slagschaduwgevoelige objecten mogen bevinden. Deze perimeter is groter dan 500 m (tot 2 km) en is voor Vlaanderen niet (tot zeer moeilijk) hanteerbaar.

Een daglimiet voor slagschaduw van maximum 30 minuten per dag is internationaal aanvaard als grens voor onaanvaardbare hinder zodat gesteld kan worden dat een maximale slagschaduwduur van 30 min/dag én 8 h/j ervoor zorgt dat het aantal woningen in de directe omgeving van windturbines beperkt zal blijven (economische redenen) en impliciet zorgt voor een goede inplanting zonder een echt inplantingscriterium te gebruiken.

Slagschaduw en wanneer deze hinderlijk is wordt gedefinieerd. Ook definiëren we een slagschaduwgevoelig object, met name als een binnenruimte waar slagschaduw van windturbines hinder kan veroorzaken. De definitie ervan is zeer ruim gehouden, daar de hinder door slagschaduw veel verder reikt dan het openbaar onderzoek.

Als er binnen de 4 uur verwachte contour slagschaduwgevoelige objecten (i.e. meestal woningen) aanwezig zijn, dient een slagschaduwstudie toegevoegd te worden aan het aanvraagdossier. Buiten deze contour zal de hoeveelheid slagschaduw nooit meer dan 8 h/j bedragen en wordt de hinder aanvaardbaar geacht. Het doel van deze studie is een beeld te geven van de te verwachten hinder door slagschaduw van het aangevraagde project.

Ter controle dient de exploitant, voor een uiteindelijk vergund project, de gegevens die nodig zijn voor het berekenen van de effectieve slagschaduw ter beschikking te houden van de toezichhoudende overheid. De gegevens nodig voor het berekenen van de effectieve slagschaduw (windrichting, productie, zon/schaduw, ...) worden, samen met de coördinaten en met de een slagschaduwkalender van elk relevant slagschaduwgevoelig object, bijgehouden in een logboek. Met alle beschikbare

gegevens stelt de exploitant de eerste twee jaren een controlerapport op, later kan dit op vrijwillige basis.

Om een slagschaduwgevoelig object als niet relevant te beschouwen dient de exploitant te motiveren waarom dergelijk object niet relevant is (artikel 5.20.6.2.3). In het controlerapport kunnen eventuele milderende maatregelen opgegeven worden. Het aantal uur slagschaduw dat optreedt aan het relevant slagschaduwgevoelig object wordt beperkt tot maximaal 8 h/j of 30 min/dag. Ofwel wordt dit bereikt:

- door de turbine stil te leggen indien de norm overschreden zou worden;
- ofwel kan aangetoond worden dat omwille van fysieke redenen geen hinder door slagschaduw kan optreden (vb. zonnewering geïnstalleerd, slagschaduw beplanting aanwezig enkel in bloeimaanden, objecten tussen windturbine en slagschaduwgevoelig object, geen ramen in de richting van de windturbines);
- door aan te tonen dat tijdens de periodes dat de verwachte slagschaduw op zou treden geen personen gehinderd worden (vb. slagschaduw buiten de kantooruren, slagschaduw op die magazijnen waar geen hinder ondervonden kan worden, ...)
- door individuele overeenkomsten met particulieren.

Met een relevant slagschaduwgevoelig object worden slagschaduwgevoelige objecten bedoeld waarbij effectief slagschaduw kan optreden. Indien om fysieke redenen geen slagschaduw kan optreden in de binnenruimte, wordt deze ruimte niet aanzien als een relevant slagschaduwgevoelig object.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, geldt een maximum van acht uur effectieve slagschaduw per jaar met een maximum van dertig minuten effectieve slagschaduw per dag (artikel 5.20.6.2.4).

Er kunnen dus mits motivatie uitzonderingen toegestaan worden. Deze bepaling laat toe om voor bv. in industriegebieden soepelere maatregelen inzake slagschaduw toe te staan. Dit artikel bepaalt hiernaast ook dat voor bestaande of reeds vergunde windturbines, waarbij het maximaal aantal uur slagschaduw werd vastgelegd in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning (30 h), enkel aan deze norm moeten voldoen.

De derde subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de veiligheidsaspecten. Dit voorstel tracht een oplossing te bieden voor de veiligheidsproblematiek bij windturbines. Een aantal van de voorgestelde wijzigingen (artikelen 5.20.6.3.1 en 5.20.6.3.2) worden nu reeds standaard opgelegd als bijzondere milieuvoorwaarden in milieuvergunningsbesluiten, zoals onder meer de vereiste dat windturbines moeten uitgerust zijn met een ijsdetectiesysteem en een redundant remsysteem en geconstrueerd moeten worden volgens de veiligheidsaspecten van de norm IEC-61400 of gelijkwaardig. Het is vanuit veiligheidsoverwegingen aangewezen deze op te nemen als sectorale milieuvoorwaarden.

De vierde subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de hinder door geluid van windturbines.

Uit ervaring blijkt dat de geluidsimpact uit de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 geen solide basis biedt om hinder naar omwonenden te evalueren en te beperken. Hierdoor is een nieuw voorstel van sectorale voorwaarden binnen het juridisch kader van titel II van het VLAREM uitgewerkt.

Voormalige regelgeving

In de omzendbrief RO/2006/02 van 12 mei 2006 inzake het afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines wordt gesteld dat wanneer de dichtstbijzijnde vreemde woning of het dichtstbijzijnde woongebied zich op een afstand kleiner of gelijk aan 250 m van de windturbinemast bevinden het specifieke geluid ofwel moet voldoen aan de richtwaarden in open lucht zoals opgenomen in de omzendbrief ofwel 5 dB(A) lager moet zijn dan het achtergrondgeluid.

Daarnaast bepaalt artikel 5.20.5.1 van titel II van het VLAREM dat in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.5. geen geluidsnormen van toepassing zijn en dat in de milieuvergunning geluidsemisiegrenswaarden kunnen worden opgelegd in functie van de omgevingssituatie.

Sectorale voorwaarden windturbines

Bij het ontwerp van de geluidsregelgeving werd uitgegaan van de basisprincipes van het VLAREM en werden volgende uitgangspunten in acht genomen:

- er mag geen onaanvaardbare hinder optreden bij omwonenden;
- differentiatie van de normering (richtwaarden) per gebiedsbestemming: de toegestane geluidsniveaus op een industriegebied moeten hoger kunnen zijn dan deze in een woongebied;
- het meewegen van het oorspronkelijke omgevingsgeluid in de normering.

Er werd ervoor geopteerd om deze geluidsregelgeving op te nemen in sectorale voorwaarden in VLAREM, omdat hiermee een rechtszeker kader gevormd wordt voor zowel omwonenden, vergunningverlener als exploitanten.

Normering

Voor windturbines geldt per beoordelingsperiode de richtwaarde voor het specifiek geluid zoals bepaald in bijlage 5.20.6.1, of de waarde van het achtergrondgeluid, bepaald volgens de methodiek zoals vermeld in bijlage 4B van titel I van het VLAREM:

Bijlage 5.20.6.1

Gebiedsbestemming bij vergunning	richtwaarde voor het specifiek geluid in openlucht in dB(A)		
	overdag 7u-19u	's avonds 19u-22u	's nachts 22u-7u
1° gebieden voor verblijfsrecreatie.	44	39	39
2a° Gebieden of delen van gebieden, uitgezonderd woongebieden of delen van woongebieden, gelegen op minder dan 500 m van industriegebieden	50	45	45
2b° Woongebieden of delen van woongebieden op minder dan 500m gelegen van industriegebieden	48	43	43
3a° Gebieden of delen van gebieden, uitgezonderd woongebieden of delen van woongebieden, op minder dan	48	43	43

500 m gelegen van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, van dienstverleningsgebieden of van ontginningsgebieden, tijdens de ontginning			
3b° Woongebieden of delen van woongebieden op minder dan 500 m gelegen van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, van dienstverleningsgebieden of van ontginningsgebieden, tijdens de ontginning	44	39	39
4° Woongebieden	44	39	39
5° Industriegebieden, dienstverleningsgebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en ontginningsgebieden tijdens de ontginning	60	55	55
6° Agrarische gebieden	48	43	43
7° Recreatiegebieden, uitgezonderd gebieden voor verblijfsrecreatie	48	43	43
8° Alle andere gebieden, uitgezonderd: bufferzones, militaire domeinen en deze waarvoor in bijzondere besluiten richtwaarden worden vastgelegd	44	39	39
9° Bufferzones	55	50	50
10° Gebieden of delen van gebieden op minder dan 500 m gelegen van voor grindwinning bestemde ontginningsgebieden tijdens de ontginning	48	43	43

Naar analogie met de huidige VLAREM-bepalingen, wordt er onderscheid gemaakt in de normering per dagdeel en per gebiedsbestemming.

Algemeen krijgen woongebieden nu een relatief hoge bescherming door het opleggen van een normering 's nachts van 39 dB(A). Hiermee wordt aangesloten bij de omzendbrief. Voor gebieden voor verblijfsrecreatie geldt dezelfde normering. Agrarische gebieden krijgen als norm 43 dB(A), net als recreatiegebieden. Op industriegebieden zelf (55 dB(A) en in buffergebieden (50 dB(A)) geldt een soepeler normering, waardoor geen beperking op de uitbating en ontwikkeling van windparken op grootschalige industriegebieden (vb. havengebied Antwerpen) wordt gelegd.

Voor kleinschaliger industriegebieden en KMO gebieden wordt een gedifferentieerde normering voorgesteld, dit om woongebieden voldoende te kunnen beschermen in functie van de reeds aanwezige infrastructuur.

Op minder dan 500 m van een industriegebied en buiten woongebieden, geldt een hogere norm van 45 dB(A) 's nachts.

Op minder dan 500 m van het industriegebied en binnen woongebied, is door de aanwezigheid van grote aantallen woningen een strengere norm wenselijk. Anderzijds is door de aanwezigheid van industrie het waarschijnlijk dat het achtergrondgeluid reeds hoog is, en ook in de bestaande VLAREM-bepalingen voor industrielawaai wordt een hogere norm toegestaan voor deze zones. Er is geopteerd om voor windturbines een norm van 43 dB(A) toe te staan, cfr. de normering voor agrarische gebieden. Hiermee wordt ook het midden gehouden tussen de huidige VLAREM-regelgeving (grenswaarde 40-45 dB(A), afhankelijk van het achtergrondgeluid) en de hinderaspecten verbonden met het geluid van windturbines.

Voor gebieden op minder dan 500 m van KMO-gebieden, dan wel < 500 m van gebieden voor ambachtelijke bedrijven of op < 500 m van ontginningsgebieden, tijdens de ontginning wordt een gelijkaardige benadering gehanteerd.

Voor woongebied op < 500 m van een dergelijk gebied, geldt een norm van 39 dB(A) (cfr. algemene norm woongebieden en windturbines). Buiten woongebied gelegen op < 500 m geldt een norm van 43 dB(A) (cfr. algemene norm agrarische gebieden windturbines).

KMO-gebieden veroorzaken met name weinig geluidshinder, waar ook 's nachts de bedrijvigheid vaak stilvalt en er een noodzaak is om 's nachts het geluid van de windturbines tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Bepaling van het omgevingsgeluid indien $L_{Sp} > \text{richtwaarde}$

De hoorbaarheid en de daaruit eventueel voortvloeiende hinder voor de omgeving wordt mede bepaald door het niveau van het oorspronkelijke omgevingsgeluid.

De normering staat via het uitvoeren van achtergrondgeluidsmetingen, immissiegrenswaarden toe die onder het achtergrondgeluid moeten blijven. De meting gebeurt over een voldoende lange periode en volgens de richtlijnen van de minister, bevoegd voor leefmilieu. Door de bepalingen in verband met het achtergrondgeluid worden enerzijds mogelijks onnodige saneringen voor windturbines langsheen autosnelwegen vermeden, maar kan er voor exploitanten anderzijds de aanleiding toe bestaan dat windturbines dicht bij de woningen worden ingeplant dan de tot nu toe voorziene 250 m.

Hoewel deze afstandsregel uit de omzendbrief geen bindend karakter heeft, blijkt het in de praktijk toch een belangrijk toetsingscriterium voor windturbines in Vlaanderen. Het behouden van een voldoende grote afstand van de turbines tot de woningen, blijft ook in geval van hogere achtergrondgeluidswaarden, een belangrijke toets voor de goede inplanting van een windturbinepark. Indien men gebruik wil maken van de regelgeving op basis van het achtergrondgeluid, geldt dat de turbines op een afstand van meer dan 3 maal de rotordiameter tot woningen moeten ingeplant worden. Hiermee wordt afgeweken van de voormalige 250 m regel en wordt meer aangesloten bij de te verwachten hinder van de verschillende types windturbines. Kleinere windturbines zijn vaak stiller en kunnen hierdoor dicht bij woningen ingeplant worden, grotere windturbines moeten op een grotere afstand tot woningen.

Er wordt een overgangstermijn voorzien van drie jaar voor bestaande inrichtingen en van acht jaar voor inrichtingen die niet uitgerust zijn met een automatisch regelsysteem dat toelaat de slagschaduw en het geluid in voldoende mate te verminderen.

Meetvoorschriften voor erkende deskundigen zijn op moment van het ontwerp van dit artikel nog niet beschikbaar. Instructies voor het uitvoeren van geluidsmetingen en achtergrondgeluidsmetingen zullen later per ministerieel besluit worden bekendgemaakt.

MER

Voor zover een MER of gemotiveerd verzoek tot ontheffing van het opstellen van een milieueffectrapport reeds de gegevens en bepalingen vastgelegd in de toelichtingsbijlage F15 vervat, kan dat goedgekeurde MER of gemotiveerd verzoek tot ontheffing van het opstellen van een milieueffectrapport met de gunstige beslissing daarover de gevraagde geluidsstudie, veiligheidsstudie en slagschaduwstudie vervangen; uitzondering is te maken voor de aanvullende veiligheidsstudie, die in alle gevallen een afzonderlijke studie is.

Artikel 100

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.3.2.2, §2, van titel II van het VLAREM door het opnemen van de bepaling “Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning” in de derde zin. Een visuele inspectie van een aangevoerde vracht is doorgaans wenselijk, maar is niet steeds mogelijk. In een aantal omstandigheden moet het dan ook mogelijk zijn om de visuele inspectie te vervangen door een andere techniek om zich te vergewissen van de inhoud en de kwaliteit van de aangevoerde vracht. Deze afwijking dient evenwel te worden vastgesteld in de milieuvergunning aangezien bij voorkeur wel een visuele inspectie wordt uitgevoerd.

Artikel 101

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.3.2.3 van titel II van het VLAREM.

1° De mogelijkheid om van de registerplicht af te wijken door middel van de milieuvergunning wordt geschrapt. Het bijhouden van alle gegevens, zoals opgegeven in artikel 5.28.3.2.3, §1, wordt als cruciaal geacht voor de correcte opvolging van de nutriëntenstromen van en naar de be- en verwerkingsinstallaties. Voor mesttransporten waarbij, door middel van een internetapplicatie door de Mestbank ter beschikking gesteld, alle gegevens zoals opgenomen in de registerplicht, reeds beschikbaar zijn, is er bovendien geen reden meer om de exploitant in de milieuvergunning vrij te stellen van het bijhouden van deze gegevens.

2° Het is niet nodig om de referenties van de eventuele weegbon in het register op te nemen. Deze voorwaarde wordt dan ook opgeheven.

3° De aanpassingen aan dit artikel hebben allemaal tot doel om een vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen van mestverwerkingsinstallaties te bekomen. Krachtens dit artikel houdt de exploitant van een dergelijke inrichting een volledig register bij met gedetailleerde gegevens over alle aan- en afgevoerde mest, de afvoer van afgewerkte producten, de geweigerde mest en de aanvoer van andere stoffen. Het systematisch bijhouden van dit register kan in een aantal omstandigheden dubbel werk zijn aangezien soortgelijke gegevens dienen opgegeven te worden naar aanleiding van de opmaak van mesttransportdocumenten van en naar de mestverwerkingsinstallatie. Deze soortgelijke gegevens zijn raadpleegbaar door middel van een internetapplicatie die door de Mestbank ter beschikking wordt gesteld. Daarom wordt de registerplicht zodanig aangepast dat, wanneer de gegevens reeds volledig zijn gekend door middel van de internetapplicatie, of door andere betrokken diensten bij de Mestbank kunnen opgevraagd worden, de registerplicht voor die transporten dan ook vervalt. De

exploitant vult het register wel blijvend in voor alle andere transporten waarvoor de opgevraagde gegevens niet raadpleegbaar zijn in de internetapplicatie of niet kunnen worden opgevraagd bij de Mestbank. Verder dient deze internetapplicatie ook raadpleegbaar te zijn op de inrichting.

Artikel 102

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.3.4.1 van titel II van het VLAREM.

Het is aangewezen om de mestbe- en verwerkingsoperaties maximaal te overkappen en in te perken om tot een efficiënte afzuiging en behandeling van luchtmissies te komen. Hiervan kon in de milieuvergunning reeds afgeweken worden voor nitrificatie- en denitrificatiebekkens. Dit wordt nu uitgebreid voor de nabezinker, de slibopslag en de effluentlagune, aangezien deze opslagbekkens weinig onderhevig zijn aan luchtmissies. De exploitant moet er via visuele controle en/of vulbeveiligingssytemen wel expliciet voor zorgen dat een open bekken maximaal gevuld wordt tot dat niveau waarbij er geen gevaar is dat het bekken kan overlopen of dat lozing mogelijk is.

Artikel 103

Dit artikel voert twee wijzigingen door aan artikel 5.28.3.4.2 van titel II van het VLAREM.

1° In artikel 5.28.3.4.2.4.c) (Bewerking en verwerking van dierlijke mest, uitbating, composteren), wordt gesteld dat de toevoeging van zure stoffen of absorptiemiddelen zoals bentoniet of zeoliet, een maatregel is om NH₃-emissies te verminderen. Van deze maatregel zijn binnen het begeleidingscomité van de BBT-studie “composteer- en vergistingsinstallaties” van juni 2005 echter geen toepassingen gekend.

Zodoende wordt de zinsnede “zure stoffen of absorptiemiddelen, zoals bentoniet of zeoliet, toe te voegen” in het artikel 5.28.3.4.2.4.c) geschrapt.

2° Met betrekking tot de mestverwerkende composteer- of vergistingsinstallaties, wordt in de voormelde BBT-studie voor compostering in gesloten systemen de biotricklingfilter als mogelijk alternatief voor de zure water + biofilter als BBT-conclusie aangegeven, ter beperking van NH₃-emissies. Dit is niet voorzien in de sectorale voorwaarden. In artikel 5.28.3.4.2 wordt aan punt 4.d) (Bewerking en verwerking van dierlijke mest, uitbating, composteren), de volgende bepaling toegevoegd: “Elke alternatieve methode met een gelijkwaardig of beter rendement om ammoniakemissie en hinder te voorkomen kan in de milieuvergunning worden toegelaten.”.

Een identieke bepaling is reeds opgenomen in artikel 5.28.3.4.1 met betrekking tot het voorkomen van geurhinder in mestverwerkingsinstallaties.

Artikel 104

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.3.4.2, 5°, e), van titel II van het VLAREM door de bepaling “tenzij anders bepaald in de milieuvergunning” toe te voegen.

De eis met betrekking tot het drogestofgehalte is belangrijk om het risico op broei te verminderen. Om meer flexibiliteit naar afzet toe in te bouwen wordt de mogelijkheid geboden hiervan af te wijken in de milieuvergunning.

Artikel 105

Dit artikel wijzigt artikel 5.29.0.6 van titel II van het VLAREM.

De BBT-studie “Non-ferronijverheid” van september 2001 stelt voor om de normering voor de parameter dioxines aan te scherpen. Zodoende worden in artikel 5.29.0.6, §1, 3°, de emissierichtwaarden en –grenswaarden voor de parameter dioxines verstrengd.

De BREF “BAT for the non-ferrous metals processes” geeft aan dat, mits toepassen van de BBT-maatregelen ter voorkoming en bestrijding van dioxines, waarden van minder dan 0,1 tot 0,5 ng TEQ/Nm³ bereikt kunnen worden.

Bijna alle gerapporteerde waarden uit de diverse hoofdstukken van deze BBT-studie liggen lager dan 0,5 ng TEQ/Nm³.

Uit de beschikbare meetgegevens van de voormelde BBT-studie blijkt dat bij heel wat installaties in Vlaanderen de norm van 0,5 ng TEQ/Nm³ momenteel reeds gehaald wordt. Een aantal non-ferro bedrijven met hogere emissies was ten tijde van de BBT-studie (2001) bezig met de implementatie van dioxine-reducerende maatregelen. De verstrenging zal de aandacht voor onderhoud, toezicht, en dergelijke, van de technieken verhogen.

De afvalgassen van bestaande sinterinstallaties moeten volgens de bepalingen van artikel 5.29.0.6, §1, van titel II van het VLAREM, reeds sinds 1 januari 2002 voldoen aan een emissiegrenswaarde van 2,5 ng TEQ/Nm³ voor polychloordibenzodioxines en polychloordibenzofuranen op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden. Deze datum is reeds meer dan acht jaar verstreken en kan dus opgeheven worden in deze bepaling.

De BBT-studie “Metaalbewerkende nijverheid” van maart 2004 stelt voor om de volgende paragraaf op te nemen in artikel 5.29.0.6 van titel II van het VLAREM:

“Voor inrichtingen bedoeld in rubriek 29.5 van de indelingslijst gelden de volgende emissiegrenswaarden voor stof:

- 50 mg/m³ voor afvalgassen met natte of kleverig stof of voor afgassen met een temperatuur > 250 °C of indien de massa stroom < 200 g/uur
- 10 mg/m³ voor andere afvalgassen; goed onderhouden stoffilters met een verwijderingsrendement van 95% voldoen in principe aan de gestelde emissiegrenswaarde (met name droge filters zoals doekenfilter /paintstopfilter of waterscherm)”

Als beste beschikbare technieken voor stofreductie bij het mechanisch bewerken van metaal werden de patronenfilter, doekenfilters en elektrostatische filter geselecteerd. Voor het reinigen van spuitlucht kunnen tevens droge filters (doekfilters, patronenfilters, paint-stop-filters) worden toegepast. Verder werden ook het gebruik van spuitcabines en spuitwanden als beste beschikbare technieken aangeduid. Bij gebruik van een droge filter of een waterscherm om de lakdeeltjes (=BBT) op te vangen kan een emissiegrenswaarde van 10 mg/m³ voor lakdeeltjes gehaald worden.

In het tweede lid van paragraaf 2 van artikel 5.29.0.6 van titel II van het VLAREM wordt een erratum rechtgezet: het woord “bepaald” werd vergeten in de bepaling “tenzij anders bepaald in de milieuvergunning”.

In de huidige VLAREM-normen voor de parameter stof voor non-ferro-bedrijven (artikel 5.29.0.6, §2) wordt er onderscheid gemaakt tussen de verschillende activiteiten. Voor loodsmelterijen en raffinage-installaties voor lood of legeringen ervan geldt een norm van 10 mg/Nm³. Voor de andere installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen, de productie van ferro-legeringen en het smelten van non-ferro metalen en de legeringen ervan is 20 mg/Nm³ de stofnorm. De BREF “BAT for the non-ferrous metals processes” van mei 2000 geeft aan dat met het toepassen van de beste beschikbare technieken voor preventie en zuivering (doekfilter, water, natte EP, keramische filter) emissies van minder dan 5 mg/Nm³ haalbaar zijn. In de BREF zijn geen argumenten terug te vinden die het onderscheid onderbouwen tussen de verschillende activiteiten.

Uit de BBT-studie “Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen” van augustus 2008 blijkt dat de met beste beschikbare technieken-haaltbare emissiegrenswaarde voor thermisch verzinken 5 mg/Nm³ is. Dit betreft de vertaling van de Europese BREF Ferrous Metals Processing. De grenswaarde is ook toepasbaar voor installaties met een kleinere capaciteit dan de ondergrens voor IPPC. Stoffiltratie is immers een modulaire techniek.

Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze emissiegrenswaarden te kunnen voldoen. Tot zolang blijven voor deze inrichtingen de reeds bestaande emissiegrenswaarden van toepassing.

Uit deze studie blijkt ook dat het beter is dat de term “vuurverzinken” vervangen wordt door de term “discontinu thermisch verzinken”.

Artikel 106

Dit artikel voert acht wijzigingen door in artikel 5.29.0.9 van titel II van het VLAREM.

In punt 1° van de wijzigingsbepaling wordt de sectorale voorwaarde vervangen waarbij de baden voor oppervlaktebehandeling van metalen in een apart lokaal moeten staan (tenzij er ‘in lijn’ wordt gewerkt).

Deze bepaling is in de oorspronkelijke VLAREM-reglementering overgenomen uit de ARAB-wetgeving. De reden om een apart lokaal te voorzien is om makkelijk gevaarlijke dampen te kunnen afvoeren en voor de brandveiligheid bij gebruik van ontvlambare producten.

In punt 5 van dit artikel is echter ook al bepaald dat gevaarlijke dampen moeten worden verwijderd door afzuiginrichtingen. Dit is technisch mogelijk zonder in een apart lokaal te werken. Bepalingen rond brandveiligheid zijn al opgenomen in andere wetgeving (onder meer in het ARAB en de Codex over het welzijn op het werk). De huidige bepaling in het VLAREM over het apart lokaal is dus achterhaald.

In bepaalde bedrijven is het apart lokaal niet of moeilijk haalbaar, zowel technisch als economisch. In vele gevallen is een apart lokaal niet nodig omdat gewerkt wordt met baden met een ongevaarlijke inhoud. Een aanpassing van VLAREM is dan ook nodig om niet nuttige investeringen te vermijden.

Het apart lokaal wordt bovendien nergens als Beste Beschikbare Techniek beschreven, noch in de Vlaamse BBT-studie, noch in de Europese BREF.

Er was ook veel discussie over de interpretatie van het ‘in lijn’-principe om niet aan de voorwaarde te voldoen.

Door deze voorwaarde te vervangen worden ook verschillende afwijkingsvragen vermeden, wat een administratieve vereenvoudiging betekent.

Om brandveiligheid te verzekeren worden wel restricties opgelegd wanneer de baden een ontvlambare inhoud hebben, naar analogie van artikel 5.19.2.1.1, §8 en §9 van titel II van het VLAREM omtrent het gebruik van ontvlambare drinkmiddelen bij het chemisch behandelen van hout. Deze voorwaarden zijn in principe gemakkelijk te realiseren.

De punten 2° tot en met 8° betreffen vervangingen van termen voor de duidelijkheid en om in overeenstemming te zijn met de voormelde veranderingen in de rubrieken 23.4 en 29.5.5 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM (zie artikel 18, punt 43° en 44°).

Artikel 107

Dit artikel voegt een nieuw artikel 5.29.0.9bis in titel II van het VLAREM in.

Op basis van de aanbevelingen van de BBT-studie "Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen" van augustus 2008 wordt een bijkomende subrubriek in rubriek 29.5 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM ingevoegd, namelijk "thermisch reinigen van metalen voorwerpen met het oog op onderhoud of reiniging voor gebruik in de oorspronkelijke functie door middel van pyrolyse-ovens, wervelbed of gelijkaardige installaties voor het verwijderen van bedekkingsmiddelen en voedingsresten". Deze nieuwe indelingsrubriek wordt ingedeeld op basis van het totaal thermisch vermogen. (zie artikel 18, punt 48°).

Met dit artikel worden de bijhorende sectorale voorwaarden geformuleerd. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 108

In artikel 5.29.0.10 van titel II van het VLAREM zijn twee uitzonderingen voorzien waar het gebruik van hexachloorethaan in de non-ferronijverheid wel nog toegestaan is. In de toepasselijke BREF "BAT for the non-ferrous metals processes" wordt hier geen melding van gemaakt. Uit de BBT-studie "Non-ferronijverheid" (september 2001) blijkt dat uit navraag bij de sector, deze toepassing in Vlaanderen niet meer voorkomt. Om het VLAREM te vereenvoudigen kunnen deze uitzonderingen weggelaten worden.

Artikel 109

Dit artikel voegt een nieuw artikel 5.29.0.11 in titel II van het VLAREM.

In de BBT-studie "Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen" van augustus 2008 wordt voorgesteld om het verbruik van de complexvormers EDTA (ethyleendiaminetetra-azijnzuur) en NTA (nitrioltri-azijnzuur) te vermijden bij het reinigen, ontvetten of beitsen in galvanobehandelingen en in stroomloze Cu- en Ni-baden. Er werd geopteerd om het gebruik van deze complexvormers te verbieden, tenzij dit anders wordt bepaald in de milieuvergunning.

Artikel 110

Dit artikel voegt een artikel toe aan de algemene bepalingen voor 'bouwmaterialen en minerale producten'. Hiertoe behoren onder andere de inrichtingen voor het verwerken van vrij asbest en voor het mechanisch behandelen van voorwerpen die asbest bevatten (respectievelijk rubriek 30.5 en 30.6 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM).

Artikel 2 en artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 oktober 2001 tot beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (asbest) stellen immers het volgende:

“Art. 2. Het op de markt brengen en het gebruik van de zes volgende vezels en van producten waaraan deze opzettelijk zijn toegevoegd, is verboden:

1° crocidoliet CAS n° 12001-28-4

2° amosiet CAS n° 12172-73-5

3° anthofyllietasbest CAS n° 77536-67-5

4° actinolietasbest CAS n° 77536-66-4

5° tremolietasbest CAS n° 77536-68-6

6° chrysotiel CAS n° 12001-29-5

Art. 5. Artikel 2 is niet van toepassing voor het op de markt brengen of het gebruik voor onderzoek-, ontwikkelings- of analysedoeleinden.”.

Het gebruik en de productie van asbesthoudende materialen is dus verboden, het is daarom opportuun naar dit koninklijk besluit te verwijzen in de sectorale voorwaarden.

Artikel 111

Dit artikel wijzigt artikel 5.30.1.3 van titel II van het VLAREM.

Artikel 5.30.1.3, 2°, b), van titel II van het VLAREM bepaalt de emissiegrenswaarden en de meetmethode van toepassing op inrichtingen voor de fabricage van keramische producten en deze bepalingen zijn sinds 1 januari 2010 van toepassing op zowel de bestaande als op de nieuwe inrichtingen.

Op basis van de BBT-studie voor de kleiverwerkende nijverheid van 2007 en op basis van de aanbevelingen in de BREF Ceramics (European IPPC Bureau 2007) kan geconcludeerd worden dat bij het gebruik van een cascade adsorptie - installatie de huidige VLAREM-stofnorm van 50 mg/Nm³ niet kan verstrengd worden. Bij het gebruik van ovens met een droge rookgaszuivering met doekenfilter is een emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ echter wel haalbaar. Bij gebruik van een natte rookgasreiniging wordt in de BREF Ceramics aangenomen dat een stofnorm van 20 mg/Nm³ mogelijks haalbaar is doch dit wordt onvoldoende gestaafd door praktijkgegevens en dit wordt ook in vraag gesteld door de sector. De huidige stofnorm van 50 mg/Nm³ kan behouden blijven, met uitzondering van ovens met een droge rookgaszuivering met een doekenfilter (andere dan het type cascade adsorptie-installatie) waarvoor vanaf 1 januari 2015 een emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ wordt opgelegd.

De emissiegrenswaarden voor de overige parameters (SO_x, HF, HCl, VOS, CO en dioxinen en furanen) beantwoorden minimaal aan BBT en moeten niet verstrengd worden.

Tevens wordt naar aanleiding van de sectorale afwijkingaanvraag met betrekking tot de emissiegrenswaarde van SO_x voor de sector van de productie van geëxpandeerde kleikorrels artikel 5.30.1.3 van titel II van het VLAREM aangepast. Voor draaitrommelovens gebruikt voor de productie van geëxpandeerde kleikorrels wordt een emissiegrenswaarde van 1.000 mg SO_x/Nm^3 toegestaan tot 1 januari 2021.

Artikel 112

Dit artikel heft artikel 5.30.1.4 van titel II van het VLAREM op.

De overgangsregeling vermeld in artikel 5.30.1.4 heeft betrekking op emissies van inrichtingen voor de fabricage van keramische producten tot 31 december 2009. Vanaf 1 januari 2010 zijn de emissiegrenswaarden en de meetmethode vermeld in artikel 5.30.1.3 van toepassing waardoor de bepalingen vermeld in artikel 5.30.1.4 kunnen opgeheven worden.

Artikel 113

Dit artikel voegt twee afdelingen toe aan hoofdstuk 5.30 "Bouwmaterialen en Minerale producten".

De eerste nieuwe afdeling die in hoofdstuk 5.30 wordt ingevoegd, is afdeling 5.30.3 "Natuursteenverwerkende bedrijven" en wordt ingevoegd op basis van de aanbevelingen uit de BBT-studie voor de natuursteenverwerkende bedrijven van 2004. De sectorale voorwaarden van de nieuwe afdeling die de nullozing beogen door de omschakeling van open naar gesloten bezink- of decantatieputten, zijn van toepassing op inrichtingen die onder rubriek 30.7 vallen met uitzondering van inrichtingen voor de productie van kunststeen omdat de mogelijkheid tot nullozing voor deze subsector niet onderzocht werd. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2017 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

De tweede nieuwe afdeling is afdeling 5.30.4 "Betoncentrales en betonproductie" en wordt ingevoegd op basis van de aanbevelingen uit de BBT-studie voor de betoncentrales en de betonproductenindustrie van 2001. De sectorale voorwaarden van deze afdeling die van toepassing zijn op de inrichtingen ingedeeld in subrubriek 30.3.c) van de indelingslijst (alleen de eerste klasse inrichtingen), verbieden de lozing van afvalwater afkomstig uit het productieproces en stellen dat hemelwater en vervuild hemelwater (=bedrijfsafvalwater, maar niet afkomstig van het productieproces) maximaal moet worden gebruikt in het productieproces, maar dat het teveel, eventueel bij hevige neerslag, moet kunnen geloosd worden.

Voor tijdelijke inrichtingen kan in de milieuvergunning afgeweken worden van voormelde voorwaarden. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 114

Dit artikel heft artikel 5.31.0.1 van titel II van het VLAREM op.

Alleen vast opgestelde motoren zijn ingedeeld in rubriek 31.1 van titel I van het VLAREM. Artikel 5.31.0.1 kan bijgevolg geschrapt worden.

Artikel 115

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.4.2, §3, van titel II van het VLAREM. De archaïsche taal wordt aangepast.

Artikel 116

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.7.1.1 van titel II van het VLAREM:

1° In paragraaf 2 wordt er gesteld dat voor schietstanden waar bewakingspersoneel wordt getraind, de bepalingen van de afdeling niet van toepassing zijn, maar dat het koninklijk besluit van 15 oktober 1991 geldt. Dit besluit werd echter opgeheven. Het besluit dat nu voor alle schietstanden van toepassing is, is het koninklijk besluit tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van schietstanden van 13 juli 2000.

2° In paragraaf 3 worden de schietstanden opgedeeld in 5 categorieën. Geen enkele categorie verwijst echter naar rubriek 32.7.3°. Voor de gevaarlijkste schietstanden (voor vuurwapens, uitgezonderd paintball shooting en kleiduifschieten) zijn er dus heden geen sectorale voorwaarden.

Artikel 5.32.7.1.1, §3, verwijst heden voor de indeling in categorieën naar subrubriek 32.7.2, en dit is een referentie naar deze rubriek uit de vorige versie van de indelingslijst. Met de wijziging van de indelingslijst op 1 maart 2009 zijn deze schietstanden verhuisd naar een nieuwe rubriek, namelijk rubriek 32.7.3°. De bijhorende wijzigingen in de sectorale voorwaarden werden niet opgenomen. Dit gebeurt nu met dit wijzigingsartikel.

Artikel 117

Dit artikel vervangt de term “gezondheidsdeskundige” door “milieuarts of milieugezondheidsdeskundige van de afdeling bevoegd voor het Toezicht Volksgezondheid” in afdeling 5.32.9 “Zwembaden” en kadert in de hervormingen inzake het beter bestuurlijk beleid.

Artikel 118 en 119

Dit artikel past artikel 5.32.9.2.2, §5, van titel II van het VLAREM aan op basis van de aanbevelingen van de BBT-studie “Zwembaden” van januari 2000.

In het geval gebruik gemaakt wordt van een omgekeerde osmose installatie (BBT 4.11.1 en 4.11.2) is het suppletiewater geen leidingwater, maar hergebruikt water. Omdat de kans op infecties hierdoor kan verhogen, is er een sluitende controle nodig. Het vul- en suppletiewater moet voldoen aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Gezien in artikel 28, 5°, van onderhavig besluit vers water wordt gedefinieerd als water dat voldoet aan de bacteriologische normen voor drinkwater, worden de eerste twee zinnen van paragraaf 5 vervangen door ‘het zwembad wordt gevuld of bijgevoerd met vers water.’

Om te controleren hoeveel water zwembaden effectief toevoegen, is een debietmeter op het suppletiewater noodzakelijk (BBT 4.2.1). Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 120

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.9.4.1, §5, van titel II van het VLAREM. Whirlpools die na elk gebruik worden geledigd, worden uitgesloten uit VLAREM door de wijziging in de definities voor zwembaden. Daarom wordt de zin 'Bij eenmalig gebruik van het badwater vervalt deze vereiste' opgeheven.

Artikel 121

Met dit wijzigingsartikel wordt artikel 5.32.9.4.2, §1, c) vervangen.

De Saunavereniging België (SVB) vraagt, met steun van UNIZO, de in VLAREM voorziene maximum temperatuur van de whirlpools van 36°C te verhogen. De concurrentie met de buitenlandse sauna's waar de watertemperatuur in de whirlpools hoger ligt is groot, vooral met Nederlandse sauna's.

In de ons omringende landen is geen maximum temperatuur voorzien voor whirlpools en wordt er in de literatuur van uit gegaan dat de courante temperatuur in whirlpools ligt tussen 30° en 40°C. In Australië is de maximumtemperatuur voor whirlpools 38°C.

In de toenmalige zwembadcommissie die bestond binnen de Vlaamse Gezondheidsinspectie (nu het team Milieugezondheidszorg), werd arbitrair beslist de maximumtemperatuur in whirlpools te begrenzen tot 36°C. Overwegende de actuele trend naar hogere temperaturen en het feit dat deze in de ons omringende landen zijn toegestaan, overwegende de mogelijke problemen bij hogere watertemperaturen en overwegende de Australische regelgeving waar 38°C de maximumtemperatuur is, kan de huidige maximum temperatuur voor het water in whirlpools van 36°C worden verhoogd tot 38°C.

Artikel 122

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.9.5.1 van titel II van het VLAREM.

In de huidige tekst wordt alleen onrechtstreeks via de waterkwaliteitsvereisten verwacht dat er chloor wordt gebruikt. Daarnaast wordt de mogelijkheid tot alternatieve waterbehandeling niet afzonderlijk vermeld. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 123

Dit artikel heft paragraaf 3 van artikel 5.32.9.5.2 van titel II van het VLAREM op.

De reden hiervoor is dat deze bepalingen nu worden opgenomen in de nieuwe paragraaf 1bis in artikel 5.32.9.5.1 (zie artikel 124) bij de waterkwaliteitsvereisten.

Artikel 124 en 125

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.9.6.1 van titel II van het VLAREM. De huidige formulering kan zo geïnterpreteerd worden dat alleen de normen van niet-overdekte circulatiebaden van toepassing zijn en dat er geen verplichting tot een driedagelijkse controle, een halfmaandelijke monsterneming, ...is voor plonsbaden. Dit is echter niet de bedoeling. Het is beter om hier te verwijzen naar de paragraaf omtrent

'kwaliteitsvereisten van het water' bij de niet-overdekte circulatiebaden. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 126

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.9.7.3 van titel II van het VLAREM. De motivatie is dezelfde als deze vermeld bij artikel 119.

Artikel 127

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.9.8.5, §6bis, van titel II van het VLAREM. In dit artikel wordt er foutief verwezen naar paragraaf 3 van datzelfde artikel. Er moet evenwel worden verwezen naar paragraaf 6. Dit wordt nu rechtgezet.

Artikel 128

Dit artikel wijzigt artikel 5.33.0.2, §1, van titel II van het VLAREM.

Dit artikel is heden van toepassing op lokalen waarin meer dan 10 ton papier wordt opgeslagen. Deze waarde stemt overeen met de ondergrens voor de opslag van papier in een lokaal volgens de huidige indelingsrubriek 33.4.

Door de aanpassing van de indelingsrubriek 33.4 (zie artikel 21, 52°) is de opslag van papier in een lokaal slechts ingedeeld vanaf meer dan 20 ton wanneer de inrichting volledig is gelegen in een industriegebied en vanaf meer dan 10 ton wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied.

Hierdoor kan er onduidelijkheid ontstaan of een lokaal gelegen in een industriegebied met een opslag van bijvoorbeeld 12 ton papier moet voldoen aan de bepalingen van artikel 5.33.0.2, §1, wanneer dit de enige opslag van papier is in de inrichting. Daarom wordt de drempel van artikel 5.33.0.2, §1, aangepast volgens het al dan niet volledig gelegen zijn in een industriegebied.

Artikel 129

Dit artikel wijzigt artikel 5.33.0.3, §2, van titel II van het VLAREM waarin bepaald wordt dat leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen verboden zijn in lokalen waarin papier wordt opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan.

Dit artikel stelt problemen wanneer het lokaal waarin papier wordt opgeslagen, wordt verwarmd met een installatie die zich in het lokaal zelf bevindt en waarvan de brandstof (aardgas of petroleum) aangevoerd wordt via een leiding. Om te kunnen voldoen aan voormelde bepaling moet de exploitant in dat geval overschakelen naar een ander verwarmingssysteem met een verwarmingsinstallatie die buiten het lokaal opgesteld wordt. Dit heeft aanzienlijke financiële gevolgen die meestal niet in verhouding staan tot het verminderde brandrisico.

De kans op het ontstaan van een brand en de risico's bij een eventuele brand verbonden aan de aanwezigheid van leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen kunnen aanzienlijk verminderd worden door de implementatie van de drie volgende maatregelen:

1. het gebruik van een afsluiter welke de toevoer naar de leiding automatisch afsluit bij een brandmelding;
2. de installatie van een automatisch blussysteem of van een brandalarm;
3. gepaste beschermingsmaatregelen waardoor accidentele beschadigingen van de brandstofleidingen kunnen voorkomen worden.

Artikel 130

Dit artikel voegt een paragraaf 4 toe aan artikel 5.45.2.3. Hierin wordt verplicht gesteld dat de aanvoer en het lossen van de dieren moet gebeuren in afgesloten ruimten of direct aansluitend op een afgesloten ruimte (bv. via laadkaaien) en dat de aanvoer wordt afgestemd op de stalcapaciteit. Door deze maatregelen die in de BBT-studie voor slachthuizen van 2003 vermeld worden, kunnen emissies van kwalijke geurcomponenten en geluidshinder naar de omgeving worden beperkt of vermeden. Er wordt een overgangstermijn van drie jaar voorzien voor bestaande inrichtingen.

Artikel 131

Dit artikel brengt het opschrift van hoofdstuk 5.49 van titel II van het VLAREM in overeenstemming met de terminologie van de indelingslijst.

Artikel 132

Dit artikel voegt in hoofdstuk 5.49 van titel II van het VLAREM een artikel 5.49.0.4 in. Hierbij wordt de BBT-studie 'Ziekenhuizen' in sectorale voorwaarden omgezet. Inrichtingen die vergund zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit krijgen een overgangstermijn tot 1 januari 2015 om aan deze bepalingen te kunnen voldoen.

Artikel 133 tot en met artikel 138

Er bestaan alsmaar meer gebouwen die met lage temperatuursverwarming kunnen uitgerust worden. In deze verwarmingssystemen kan ook de ondergrond benut worden. Dit kan via thermische energieopslag in watervoerende lagen (ook gekend als koude-warmteopslag of KWO) of thermische energieopslag in boorgaten (ook gekend als boorgatenergieopslag of BEO).

Door de belangrijke toename in aantal van deze inrichtingen, dringt een technische actualisatie van de sectorale milieuvorwaarden voor deze inrichtingen zich op en is ook gevraagd door de drinkwatersector die binnen hun beschermingszones eveneens geconfronteerd worden met een toenemend aantal van deze inrichtingen. De noodzaak tot technische actualisatie wordt versterkt door de vaststelling dat een aantal spelers op de markt niet voldoende rekening houdt met een aantal belangrijke aandachtspunten bij de aanleg en exploitatie van deze inrichtingen, aangezien deze nog niet sectoraal verplicht zijn.

Een heel aantal van de wijzigingen worden nu reeds opgelegd als bijzondere milieuvorwaarden in milieuvergunningen. Aangezien deze voor alle betrokken inrichtingen als relevant worden geacht, is het correcter deze op te nemen als sectorale milieuvorwaarden.

Voor de thermische energieopslag in boorgaten kan deze wijziging ook samen bekeken worden met het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond en tot wijziging van diverse besluiten waarin een nieuw voorstel voor rubriek 55 van de indelingslijst is opgenomen waarbij de klasse-indeling van de rubriek op een meer wetenschappelijke wijze is onderbouwd en dat als gevolg heeft dat er globaal gezien een versoepeling is voor boringen. De diepte van een boring waarvoor een melding kan volstaan, wordt voor 53% van de oppervlakte van het Vlaams Gewest versoepeld en wordt zelfs voor 36% van de oppervlakte van het Vlaams Gewest verdubbeld naar 100 meter onder het maaiveld. Gelet op deze toenemende mogelijkheid voor eenvoudige procedures waarbij enkel een aktename dient te gebeuren, is het essentieel dat er correct uitgewerkte sectorale milieuvorwaarden van toepassing zijn.

- Artikel 134 en 135: Het aanleggen en buiten gebruik stellen van grondwaterwinningen is onderhevig aan de technische voorwaarden uit de code van goede praktijk (bijlage 5.53.1 van titel II van het VLAREM). Aangezien veel gebreken bij de aanleg of opvulling van grondwaterwinningen slechts kunnen worden vastgesteld tijdens de werkzaamheden zelf en deze gebreken een ernstige milieu-impact kunnen hebben op de grondwaterkwantiteit en -kwaliteit en op het geothermisch evenwicht, is het van belang dat er tijdens dit stadium ook efficiënt via steekproef kan worden gecontroleerd. Op het terrein is dit momenteel moeilijk concretiseerbaar. Om dit te vergemakkelijken en naar analogie met artikel 5.2.4.6.3, §3 (aanleg peilputten rond stortplaatsen) wordt op deze manier voor de belangrijkste winningen de mogelijkheid gecreëerd en wordt er tegelijk een sterk signaal gegeven om misbruik te voorkomen. Gelet op de concrete toezichtsbevoegdheden dient, afhankelijk van de klasse-indeling van de inrichting, de correcte toezichthoudende overheid te worden verwittigd.
- Artikel 136: Dit artikel schrapt paragraaf 1 van artikel 5.53.6.1.1, daar deze bepaling nu wordt opgenomen als een nieuw artikel in afdeling 5.53.1 van titel II van het VLAREM.
- Artikel 137: Via artikel 137 in dit besluit wordt er een vervanging van subafdeling 5.53.6.2. doorgevoerd. Het artikel 5.53.6.2.1 wordt beter ingevoerd als een algemene bepaling voor inrichtingen bedoeld in rubriek 53 van de indelingslijst. Binnen de beschermingszones waarnaar verwezen wordt, geldt namelijk de omschreven verbodsbepaling in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de watergebieden en de beschermingszones. Indien het artikel 5.53.1.4, wordt ingevoegd, moet ook 5.53.6.1.1, §1, geschrapt worden (zie artikel 130). Hierin wordt deze verbodsbepaling namelijk beschreven voor de rubriek 53.2. Buiten een verbodsbepaling, bestaan er momenteel geen sectorale milieuvorwaarden.

Het eerste artikel koppelt terug naar de code van goede praktijk die voor de individuele woningbouw reeds voorhanden is, nl. de code van goede praktijk voor toepassing van warmtepompsystemen in de woningbouw. De gegevens inzake voorstudie, ontwerp en realisatie zijn een garantie voor een goede uitvoering en bedrijfszekerheid. Voor grotere inrichtingen is het de bedoeling om in de toekomst een analoge code te ontwerpen.

Voor het onderhoud van dergelijke installaties wordt een minimale frequentie opgelegd. Dit is analoog aan het onderhoud van gas- en stookolieinstallaties voor

verwarming waarbij dergelijk onderhoud verplicht is met zelfs een hogere frequentie.

Het tweede artikel verplicht het terugvoeren van het onttrokken grondwater naar dezelfde watervoerende laag. Zo niet zou de inrichting niet meer ingedeeld zijn onder rubriek 53.6, maar wel 53.8 en 54.1.

Het derde artikel stelt een aantal voorwaarden naar minimale druk in het leidingensysteem met grondwater en drukverhouding t.o.v. de gekoppelde leidingsystemen. Dit teneinde veiligheid van het systeem en bescherming van het grondwater te kunnen garanderen.

Het vierde artikel bepaalt het minimale aantal debietmeters. Vermits er in bidirectionele systemen debieten worden vergund per pomprichting in het kader van het thermische evenwicht in het grondwater, dienen deze debieten ook apart geregistreerd te worden. Ook de spui, die niet is vrijgesteld van heffing, dient geregistreerd te worden.

In het vijfde artikel wordt een bijkomend aantal analyses opgelegd voor inrichtingen die als eerste klasse zijn ingedeeld. Deze bijkomende analyses zijn noodzakelijk om mogelijke seizoensale invloed van de thermische energieopslag in de watervoerende laag te monitoren.

Het zesde artikel legt, naast de reeds geldende peilmetingen in peilputten en centrale pompput, ook peilmetingen op in de injectieput. Deze metingen zijn minstens even essentieel als die in de pompputten en kunnen ook informatie leveren over de werking van de injectieputten.

Het zevende artikel legt voorwaarden op waaronder regeneratie van de putten dient te gebeuren. De noodzaak op andere regeneratietechnieken dan de mechanische is een sterke indicatie dat het systeem niet geschikt is voor de betrokken rubriek. De debietbeperking op de spui is ruim voldoende voor degelijke systemen. Een overschrijding van dit debiet duidt op onoordeelkundig onderhoud of het minder geschikt zijn van het systeem.

Het achtste artikel stelt logischerwijze dat de inrichting moet stilgelegd worden als er niet meer geïnjecteerd kan worden, aangezien er anders niet meer voldaan is aan de omschrijving van de rubriek.

- Artikel 138: Er bestaan momenteel geen sectorale milieuvorwaarden specifiek voor boringen in het kader van thermische energieopslag in boorgaten.

Het eerste artikel koppelt terug naar de code van goede praktijk die voor de individuele woningbouw reeds voorhanden is, nl. de code van goede praktijk voor toepassing van warmtepompsystemen in de woningbouw. De gegevens inzake voorstudie, ontwerp en realisatie zijn een garantie voor een goede uitvoering en bedrijfszekerheid. Voor grotere inrichtingen is het de bedoeling om in de toekomst een analoge code te ontwerpen.

Voor het onderhoud van dergelijke installaties wordt een minimale frequentie opgelegd. Dit is analoog aan het onderhoud van gas- en stookolieinstallaties voor verwarming waarbij dergelijk onderhoud verplicht is met zelfs een hogere frequentie.

Het tweede artikel moet een voldoende garantie bieden op stabiliteit van de leidingen die worden ingebouwd in de ondergrond, aangezien dit inbouwen als een definitief en permanent inbrengen is van deze materialen in de ondergrond.

Het derde artikel moet garanderen dat de leidingen in het boorgat worden ingebracht met een minimale kans op beschadiging. Beschadigingen kunnen namelijk optreden bij het slepen van de leidingen over het bouwterrein of dubbelplooiën op hindernissen met een te kleine ronding. Een haspel biedt de

beste garantie op een schadevrij inbrengen van de leidingen in het boorgat en daarmee ook de beste garantie op een lange levensduur van de leidingen en dus ook het systeem.

Het vierde artikel met een correcte opvulling van de boorgaten garanderen. Het volledig aanvullen van boorgaten met een ondoorlatende grout bij een BEO is essentieel aangezien door de beperkte boordiameters een 'normale' aanvulling met inert materiaal veelal niet volgens de voorwaarden van de code van goede praktijk kan worden uitgevoerd (gebruik van stortkokers). De doorlatendheid moet ook klein genoeg zijn om de kortsluiting tussen verschillende watervoerende lagen te vermijden alsook bij eventuele lekken de verspreiding zo klein mogelijk te houden.

Het vroegtijdig in gebruik nemen van de inrichting kan scheuren in de cementering veroorzaken waardoor er verschillende watervoerende lagen met elkaar kunnen worden kortgesloten of uitbreiden van lekkage in te toekomst vergemakkelijken.

Het vijfde artikel beschrijft de druktesten die essentieel zijn in de verschillende stadia van de installatie van de leidingen. De verschillende testen hebben elk hun belang. De eerste test is noodzakelijk of de verbinding van de leiding die zich onderaan het boorgat zal bevinden, correct is uitgevoerd. De tweede test om te controleren of de leidingen bij het inbrengen in het boorgat niet zijn beschadigd en de laatste om te controleren of alle koppelingen correct zijn uitgevoerd.

Het zesde artikel legt beperkingen op naar het antivriesmiddel dat aan het water in de leidingen wordt toegevoegd. De opgenomen antivriesmiddelen worden als niet-milieuschadelijk aanzien, in tegenstelling tot andere antivriesmiddelen.

Het zevende artikel legt een drukmonitoring op. Dit is analoog aan klassieke Cv-installaties die eveneens uitvallen wanneer de druk in het circuit te laag wordt. Indien er werkelijk een lek in een leiding in een boorgat aan de basis ligt van het verlies aan druk, dient de betrokken leiding uit dienst te worden genomen.

Het achtste artikel omschrijft de voorschriften hoe een leiding definitief buiten dienst dient te worden gesteld. Het vervangen van het vulmiddel door een water dat voldoet aan de milieukwaliteitsnormen voor grondwater, moet garanderen dat er geen vreemde stoffen meer in de leiding aanwezig zijn en in het grondwater kunnen terechtkomen.

Artikel 139

Dit artikel voegt een artikel 5BIS.0.4 toe naar analogie met de artikelen 4.1.11.1 en 4.1.11.2 van titel II van VLAREM.

Dit artikel met verwijzingen naar de bijlage XVII van de REACH-verordening (Verordening (EG) nummer 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen) die sinds 1 juni 2009 Richtlijn 76/769 vervangt, komt in de plaats van de paragraaf 3 en 4 van artikel 5BIS.19.8.4.2.1 van titel II van het VLAREM.

Artikel 140

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.2.1, §2, van titel II van het VLAREM.

Met het besluit van 27 januari 2009 van de Vlaamse Regering werd in artikel 3.3.0.2 van titel II van het VLAREM vastgesteld dat de overheid, bevoegd voor de

akteneming van de melding van een in de derde klasse ingedeelde inrichting (het college van burgemeester en schepenen), mits motivering, bijzondere milieuvorwaarden aan een in de derde klasse ingedeelde inrichting kan opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden betreffen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in dit besluit.

Het is dus opportuun om in artikel 5BIS.15.5.2.1 van titel II van het VLAREM, dat handelt over het BBT-principe, ook te verwijzen naar de eventuele bijzondere milieuvorwaarden die geldig zijn, daar deze ook steeds beste beschikbare technieken zullen betreffen, omdat deze geen aanleiding mogen geven tot bijkomende milieuhinder, conform artikel 3.3.0.2.

Artikel 141

Met dit artikel wordt aan artikel 5BIS.15.5.2.9 van titel II van het VLAREM de woorden “tenzij anders vermeld in de bijzondere milieuvorwaarden” toegevoegd. De corresponderende sectorale voorwaarde, artikel 4.1.6.1 van titel II van het VLAREM, stelt dat gevaarlijke afvalstoffen regelmatig uit de inrichting moeten worden afgevoerd voor verwerking, behoudens afwijkende bepaling in dit besluit of in de milieuvergunning.

Aangezien standaardinrichtingen louter meldingsplichtig zijn, en er dus geen milieuvergunning voor deze inrichtingen moet worden afgeleverd, kan dus niet worden gesteld in de integrale voorwaarden “tenzij anders vermeld in de milieuvergunning”.

Zoals hoger gesteld (zie artikel 140) kan de overheid, bevoegd voor de akteneming van de melding van een in de derde klasse ingedeelde inrichting bijzondere milieuvorwaarden aan een in de derde klasse ingedeelde inrichting opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden betreffen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in dit besluit.

Teneinde geen “voordeel” te bieden aan bedrijven die geen standaardinrichting betreffen (zij kunnen immers via het voorschrift in artikel 4.1.6.1 van titel II van het VLAREM afwijking bekomen in hun milieuvergunning van deze sectorale voorwaarde), wordt de mogelijkheid nu voorzien om via een bijzondere voorwaarde in de akteneming, eventueel te kunnen afwijken van de bepaling omschreven in artikel 5BIS.15.5.2.9 van titel II van het VLAREM, in zoverre deze niet afwijken van de beste beschikbare technieken.

Artikel 142

Zie voormeld artikel (141), maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.6.2 en 5BIS.15.5.2.10 van titel II van het VLAREM

Artikel 143

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.6.3 en 5BIS.15.5.2.11 van titel II van het VLAREM.

Artikel 144

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.7.1 en 5BIS.15.5.2.12 van titel II van het VLAREM.

Artikel 145

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.7.2 en 5BIS.15.5.2.13 van titel II van het VLAREM.

Artikel 146

Dit artikel voert twee wijzigingen door in artikel 5BIS.15.5.2.16 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° voorziet in de opheffing van paragraaf 5. Deze paragraaf stelt dat het specifieke geluid van bestaande inrichtingen uiterlijk op 1 augustus 1998 moet voldoen aan de bepalingen van paragraaf 3 en 4 van dat artikel. Aangezien die datum al meer dan twaalf jaar is verstreken, kan deze bepaling uit VLAREM geschrapt worden. Dit gebeurde ook voor de corresponderende algemene voorwaarde (artikel 4.5.5.1 van titel II van het VLAREM).

Punt 2° vervangt de woorden “deze afdeling” door “dit artikel” want de betreffende voorwaarden staan vermeld in een artikel, namelijk 5BIS.15.5.2.16, en niet in een afdeling van het VLAREM.

Artikel 147

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.3.1 van titel II van het VLAREM.

1° De verwijzingen naar de normeringen DIN 1999 en EN 858 (betreffende een koolwaterstofafscheider) worden vervangen door een verwijzing naar de code van goede praktijk..

Het is niet opportuun om normeringen vast te leggen in de milieuwetgeving. Daar normeringen onderhevig zijn aan vervangingen is het niet evident om dit steeds bij te houden.

Bovendien staat er in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM een definitie van code van goede praktijk, waarin er in het algemeen wordt verwezen naar de verschillende normeringen.

2° Conform artikel 5.17.3.16, §2, van titel II van het VLAREM moeten bovengrondse houders met P₃- en P₄-producten, die in klasse 3 worden ingedeeld, geen 20-jarlijks algemeen onderzoek laten uitvoeren. Deze bepaling kan dus in de integrale voorwaarden geschrapt worden.

Artikel 148

Dit artikel vervangt paragraaf 4 van artikel 5BIS.15.5.3.5 van titel II van het VLAREM. Met het besluit van 19 juni 2009 van de Vlaamse Regering wordt VLAREM gewijzigd in het kader van de NEC-richtlijn (richtlijn nummer 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen).

Zo werd onder andere artikel 5.15.0.7 van titel II van het VLAREM vervangen door wat volgt:

"De plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald, zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grondwater noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden."

Deze bepalingen zijn ook terug te vinden in de integrale voorwaarden voor standaardgarages en moeten dus ook op deze wijziging worden afgestemd, wat gebeurt met dit artikel.

Artikel 149

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.1.3, §2, van titel II van het VLAREM.

In de periode 2008-2010 werden een aanzienlijk aantal afwijkingsaanvragen ingediend met betrekking tot dit artikel (mechanische verluchting in schouwputten). Met dit wijzigingsbesluit wordt de corresponderende sectorale voorwaarde gewijzigd (zie artikel 77). Daarom wordt in deze integrale voorwaarde dezelfde wijziging doorgevoerd.

Artikel 150

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.1.6 van titel II van het VLAREM.

In artikel 5.15.0.6 wordt gesteld dat rustversturende werkzaamheden verboden zijn op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur, alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Deze verbodsbepaling was niet voorzien in de integrale voorwaarden voor standaardgarages. Het is evenwel logisch dat hetzelfde verbod ook geldt voor standaardgarages en –carrosseriebedrijven.

Artikel 151

Dit artikel vervangt artikel 5BIS.15.5.4.1.7 van titel II van het VLAREM.

Met het besluit van 19 juni 2009 van de Vlaamse Regering wordt VLAREM gewijzigd in het kader van de NEC-richtlijn (richtlijn nummer 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen).

Zo werd onder andere artikel 5.15.0.7 van titel II van het VLAREM vervangen door wat volgt:

"De plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald, zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grondwater noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden."

Deze bepalingen zijn ook terug te vinden in de integrale voorwaarden voor standaardgarages en moeten dus ook op deze wijziging worden afgestemd, wat gebeurt met dit artikel.

Artikel 152

Naar analogie met de wijziging in artikel 5.4.3.2.3, §7, (zie artikel 70) van titel II van het VLAREM wordt de overeenkomstige integrale voorwaarde van artikel 5BIS.15.5.4.2.2, §4, van titel II van het VLAREM, inzake de aanwezigheid van een geluidsalarm in de spuitinstallatie, aangepast.

Artikel 5BIS.15.5.4.2.2, §5, van titel II van het VLAREM wordt afgestemd op de corresponderende sectorale voorwaarde van artikel 5.4.3.2.4, §1, van titel II van het VLAREM, inzake de bepalingen over het spuitwerk en de spuitapparatuur in spuitcabines in garages (er wordt niet meer gepreciseerd dat het hoog volume/ lage druk toestellen moeten betreffen). Er wordt immers in deze bepalingen reeds een drukvereiste voorzien die de nodige waarborgen biedt, namelijk een maximale druk van 70 kPa aan de luchtkap van het spuittoestel.

Artikel 153

1° zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 5.4.3.1.2 en 5BIS.15.5.4.2.4, §1, van titel II van het VLAREM.

2° artikel 5BIS.15.5.4.2.4, §1, van titel II van het VLAREM wordt afgestemd op artikel 5.4.1.6, §2, van titel II van het VLAREM door toe te voegen dat de vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

3° artikel 5BIS.15.5.4.2.4, §2, 4°, van titel II van het VLAREM wordt afgestemd op artikel 5.4.3.1.3, §3, 4° van titel II van het VLAREM door toe te voegen dat van de beperking van de opslag van bedekkingsmiddelen mag worden afgeweken om procestechnische redenen in de bijzondere milieuvorwaarden.

Artikel 154

Met dit artikel wordt artikel 5BIS.15.5.4.2.5, §2, van titel II van het VLAREM afgestemd op artikel 5.4.3.1.4, §1, van titel II van het VLAREM betreffende de constructievereisten van een schoorsteen.

Artikel 155

Artikel 5BIS.15.5.4.3.3 van titel II van het VLAREM wordt afgestemd op artikel 4.2.2.1 van titel II van het VLAREM.

Artikel 156

Dit artikel voert verschillende wijzigingen door in artikel 5BIS.15.5.4.3.4 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° vervangt in punt 4° het woord “vergunning” door “bijzondere milieuvorwaarden”, aangezien er voor standaardinrichtingen geen vergunningsplicht geldt.

Punten 2° en 3° passende bepaling aan de nieuwe terminologie van de concordantietabel voor bepaalde lozingsparameters in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM aan.

Artikel 157, 158 en 159

Deze artikelen voeren aanpassingen door in artikel 5BIS.15.5.4.3.5, artikel 5BIS.15.5.4.3.6, artikel 5BIS.15.5.4.3.8. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals toegelicht bij artikel 21. Daarnaast gebeurt een aanpassing van artikel 5BIS.15.5.4.3.6, die bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 over het hoofd werd gezien.

Artikel 160

Dit artikel voert twee wijzigingen door in artikel 5BIS.15.5.4.3.10 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° past het artikel aan in die zin dat de bepaling beter leesbaar en duidelijker wordt.

Punt 2° Met het besluit van 19 juni 2009 van de Vlaamse Regering wordt VLAREM gewijzigd in het kader van de NEC-richtlijn (richtlijn nummer 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen).

Zo werd onder andere artikel 5.15.0.7 van titel II van het VLAREM vervangen door wat volgt:

"De plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald, zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grondwater noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden."

Deze bepalingen zijn ook terug te vinden in de integrale voorwaarden voor standaardgarages en moeten dus ook op deze wijziging worden afgestemd, wat gebeurt met dit artikel.

Artikel 161

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.4.2, §2, van titel II van het VLAREM door de woorden "of andere niet-rijklare motorvoertuigen" te vervangen door het woord "voertuigen".

Artikel 162

Subafdeling 5BIS.15.5.4.6 van titel II van het VLAREM beschrijft de integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven betreffende de opslag van gassen. In artikel 5BIS.15.5.4.6.1 wordt bepaald dat deze voorwaarden van toepassing zijn op het onderdeel 2°, i) van rubriek 15.5 van de indelingslijst van titel I

van het VLAREM. Dit onderdeel heeft evenwel alleen betrekking op de opslag van gassen in vaste reservoirs. Gassen kunnen ook opgeslagen worden in verplaatsbare recipiënten en de voorwaarden van voormelde subafdeling kunnen daar ook betrekking op hebben. Zodoende moet het toepassingsgebied van voormeld artikel uitgebreid worden met het onderdeel 2°, v) van rubriek 15.5, zijnde de opslag van gassen in verplaatsbare recipiënten.

Artikel 163

Dit artikel vervangt paragraaf 3 en 4 van artikel 5BIS.15.5.4.6.3 van titel II van het VLAREM.

Artikel 5.16.6.8 van titel II van het VLAREM werd bij artikel 82 van het VLAREM-actualisatiebesluit vervangen. De corresponderende integrale voorwaarde in artikel 5BIS.15.5.4.6.3 werd evenwel niet simultaan aangepast. Dit gebeurt nu met dit artikel.

In paragraaf 3 van voormeld artikel werden de woorden 'uiterlijk op' bij een vorige VLAREM-wijziging niet verwijderd, de datum wel. De woorden 'uiterlijk op' zijn dus overbodig en moeten verwijderd worden.

Paragraaf 4 stelt dat een periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders om de twee jaar door een bevoegd deskundige moet worden nagezien. De "bevoegd deskundige" is echter alleen bij gevaarlijke producten (hoofdstukken 4.1, 5.17 en 6.5) gedefinieerd en niet bij gassen. Voor het periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders wordt dit nu verduidelijkt zodat dit door de exploitant of zijn aangestelde, die over de nodige kennis beschikken, moet gebeuren. Bijgevolg wordt de term "bevoegd deskundige" in dit artikel vervangen door "de exploitant of zijn aangestelde". Met dit besluit wordt dezelfde wijziging ook aangebracht in de corresponderende sectorale voorwaarde (artikel 5.16.6.8, §3).

Artikel 164

Subafdeling 5BIS.15.5.4.7 van titel II van het VLAREM beschrijft de integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten. In artikel 5BIS.15.5.4.7.1 wordt bepaald dat deze voorwaarden van toepassing zijn op de onderdelen 2°, j) tot en met l) van rubriek 15.5 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. De onderdelen 2°, m), n) en o) van rubriek 15.5 hebben evenwel ook betrekking op de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten (tevens in vaste houders). Zodoende moet het toepassingsgebied van voormeld artikel uitgebreid worden met de onderdelen 2°, m), n) en o) van rubriek 15.5.

Artikel 165

Subafdeling 5BIS.15.5.4.8 van titel II van het VLAREM beschrijft de integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders. In artikel 5BIS.15.5.4.8.1 wordt bepaald dat deze voorwaarden van toepassing zijn op de onderdelen 2°, m) tot en met o) van rubriek 15.5 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Het onderdeel 2°, j) van rubriek 15.5 heeft evenwel ook betrekking op de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders (tevens in verplaatsbare recipiënten). Zodoende moet het

toepassingsgebied van voormeld artikel uitgebreid worden met het onderdeel 2°, j) van rubriek 15.5.

Artikel 166

Met dit wijzigingsartikel wordt artikel 5BIS.15.5.4.9.3 van titel II van het VLAREM aangepast aan de corresponderende sectorale voorwaarde artikel 5.17.5.5 van titel II van het VLAREM.

Artikel 167

In artikel 5BIS.15.5.4.10.1 van titel II van het VLAREM wordt verkeerdelijk verwezen naar het onderdeel 2°, t), van rubriek 15.5 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Dit onderdeel heeft namelijk betrekking op vaste opgestelde motoren, terwijl de voorwaarden van de betreffende subafdeling betrekking hebben op stookinstallaties. Stookinstallaties ressorteren evenwel onder het onderdeel 2°, u) van rubriek 15.5. Met artikel 167 wordt dit erratum verbeterd.

Artikel 168

In artikel 5BIS.15.5.4.10.3 van titel II van het VLAREM worden de emissiegrenswaarden voor stookinstallaties weergegeven onder andere naargelang de datum van melding of vergunning. In de betreffende voetnoten bij deze tabellen wordt evenwel alleen verwezen naar de eerste "vergunning". Aangezien we in deel 5BIS van titel II van het VLAREM te maken hebben met pakketten milieuvoorwaarden voor bepaalde inrichtingen van de derde klasse, moet er ook worden verwezen naar de "melding".

Artikel 169

In artikel 5BIS.15.5.4.10.5, §2, van titel II van het VLAREM wordt gesteld dat luchtmissiemetingen voor de parameter SO₂ niet vereist zijn als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties.

Er zijn evenwel in artikel 5BIS.15.5.4.10.4 geen emissiegrenswaarden vastgesteld voor de parameter SO₂. Voormelde bepaling kan dus worden opgeheven.

Artikel 170

In artikel 5BIS.15.5.4.11.1 van titel II van het VLAREM wordt er verwezen naar het onderdeel 2°, b), van rubriek 15.5 van de indelingslijst. De hierna volgende voorwaarden hebben betrekking op motoren met inwendige verbranding behorende bij een elektrische noodgroep. De elektrische noodgroep ressorteert inderdaad onder het onderdeel 2°, b). De vast opgestelde motor zelf ressorteert onder het onderdeel 2°, t) van rubriek 15.5. Hierbij wordt dit onderdeel toegevoegd aan voormeld artikel.

Artikel 171

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.6.1 en 5BIS.19.8.2.9 van titel II van het VLAREM.

Artikel 172

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.6.2 en 5BIS.19.8.2.10 van titel II van het VLAREM.

Artikel 173

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.6.3 en 5BIS.19.8.2.11 van titel II van het VLAREM.

Artikel 174

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.7.1 en 5BIS.19.8.2.12 van titel II van het VLAREM.

Artikel 175

Zie artikel 141, maar hierbij gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 4.1.7.2 en 5BIS.19.8.2.13, §1, van titel II van het VLAREM.

Artikel 176

1° Dit artikel voorziet in de opheffing van paragraaf 5 van artikel 5BIS.19.8.2.16 van titel II van het VLAREM. Deze paragraaf stelt dat het specifieke geluid van bestaande inrichtingen uiterlijk op 1 augustus 1998 moet voldoen aan de bepalingen van paragraaf 3 en 4 van dat artikel. Aangezien die datum al meer dan twaalf jaar is verstreken, kan deze bepaling uit VLAREM geschrapt worden. Dit gebeurde met onderhavig besluit ook voor de corresponderende algemene voorwaarde (artikel 4.5.5.1 van titel II van het VLAREM) en de integrale voorwaarde voor standaardgarages (artikel 5BIS.15.5.2.16 van titel II van het VLAREM).

2° “Deze afdeling” wordt vervangen door “dit artikel” want de betreffende voorwaarden staan vermeld in een artikel, namelijk 5BIS.19.8.2.16, en niet in een afdeling van het VLAREM.

Artikel 177

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.3.1 van titel II van het VLAREM.

1° De verwijzingen naar de normeringen DIN 1999 en EN 858 (betreffende een koolwaterstofafscheider) worden vervangen door een verwijzing naar de code van goede praktijk.

Het is niet opportuun om normeringen vast te leggen in de milieuwetgeving om. Daar normeringen onderhevig zijn aan vervangingen, is het niet evident is om dit steeds bij te houden.

Bovendien staat er in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM een definitie van code van goede praktijk, waarin er in het algemeen wordt verwezen naar verschillende normeringen.

2° Conform artikel 5.17.3.16, §2, van titel II van het VLAREM moeten bovengrondse houders met P₃- en P₄-producten, die in klasse 3 worden ingedeeld, geen 20-jarlijks

algemeen onderzoek laten uitvoeren. Deze bepaling kan dus in de integrale voorwaarden geschrapt worden.

Artikel 178

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.1.2, §2, van titel II van het VLAREM door twee kleine correcties uit te voeren.

Artikel 179

Dit artikel voert verschillende wijzigingen door in artikel 5bis.19.8.4.2.1 van titel II van het VLAREM

1° Deze bepaling vervangt paragraaf 3 van voormeld artikel. Deze wijziging brengt de integrale voorwaarde in overeenstemming met artikel 5.19.2.1.2, ingevoegd bij artikel 92 van dit besluit.

De vervangen paragraaf 3 zette de richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 tot zevende aanpassing aan de technische vooruitgang van bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (creosoot) om en somt een aantal stoffen op die niet mogen worden gebruikt voor de behandeling van hout. Gezien de REACH-verordening de richtlijn 76/769/EEG introk, kan de verwijzing naar de ingetrokken richtlijn (en haar aanpassingen) opgeheven (in casu vervangen) worden.

2° en paragraaf 4 van voormeld artikel zette richtlijn 2003/2/EG van 6 januari 2003 inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van arseen (tiende aanpassing)aan de technische vooruitgang van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad) om. Gezien de REACH-verordening de richtlijn 76/769/EEG introk, kan de verwijzing naar de ingetrokken richtlijn (en haar aanpassingen) opgeheven worden.

In Hoofdstuk 5BIS.0 van titel II van het VLAREM wordt ter vervanging van voormelde bepalingen een algemene verwijzing naar de bijlagen XVII en XIV van de REACH-verordening opgenomen.

Artikel 180

Dit artikel brengt de integrale voorwaarde vervat in artikel 5BIS.19.8.4.2.2 in overeenstemming met het bij artikel 94 van dit besluit gewijzigde artikel 5.19.2.1.1 dat de corresponderende sectorale voorwaarde vervat.

Artikel 181

Artikel 5BIS.19.8.4.5.3 van titel II van het VLAREM wordt afgestemd op artikel 4.2.2.1 van titel II van het VLAREM.

Artikel 182

Dit artikel voert twee wijzigingen door in artikel 5BIS.19.8.4.5.4.

Punt 1° vervangt in punt 4° het woord “vergunning” door “bijzondere milieuvorwaarden”, aangezien er voor standaardinrichtingen geen vergunningsplicht geldt.

Punt 2° past punt 5° aan de nieuwe terminologie van de concordantietabel voor bepaalde lozingsparameters in artikel 1.1.2 aan.

Artikel 183, 184, 185

Deze artikelen voeren aanpassingen door in artikel 5BIS.19.8.4.5.5, 5BIS.19.8.4.5.6 en artikel 5BIS.19.8.4.5.8 voor de standaardinrichtingen. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht. Daarnaast gebeurt een aanpassing van artikel 5BIS.19.8.4.5.6, die bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 over het hoofd werd gezien.

Artikel 186

Met dit artikel wordt de foutieve artikelnummering opgeheven.

Artikel 187

Artikel 5BIS.19.8.4.6.2 bestaat niet uit verschillende paragrafen; doch staat er voor de bepalingen van dit artikel een “§1”. Met dit artikel wordt dit erratum opgelost.

Artikel 188

Met dit artikel gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 5.4.1.3 en 5BIS.19.8.4.7.3, §1, 1°, van titel II van het VLAREM.

Artikel 189

Dit artikel voert verschillende wijzigingen door in artikel 5BIS.19.8.4.7.4 van titel II van het VLAREM.

1° Zie artikel 141, maar hier gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 5.4.3.1.2 en paragraaf 1 en 2 van voormeld artikel;

2° Paragraaf 2, 4° van voormeld artikel wordt afgestemd op artikel 5.4.3.1.3, §3, 4°, door toe te voegen dat van de beperking van de opslag van bedekkingsmiddelen mag worden afgeweken om procestechnische redenen in de bijzondere milieuvorwaarden;

3° paragraaf 4, wordt afgestemd op de corresponderende sectorale voorwaarde artikel 5.4.1.6, §2.

Artikel 190

1° Zie artikel 141, maar hier gebeurt de afstemming tussen de corresponderende artikelen 5.4.3.1.4, §2, en 5BIS.19.8.4.7.6, §1, van titel II van het VLAREM.

2° en 3° In de BBT-studie “Houtverwerkende nijverheid” van oktober 2003 wordt voorgesteld om de emissiegrenswaarde van 90 mg solvent/Nm³ te vervangen door 75 mg C/Nm³. Deze aanpassing wordt ook doorgevoerd in de corresponderende sectorale voorwaarde (artikel 5.4.3.1.4, §2) met dit besluit.

4° De aanduiding “kleiner dan 500 g/h” wordt vervangen door de aanduiding “kleiner dan of gelijk aan 500 g/h”.

Artikel 191

Artikel 5.16.6.8 van titel II van het VLAREM werd bij artikel 118 van het VLAREM-actualisatiebesluit vervangen. De corresponderende integrale voorwaarde in artikel 5BIS.19.8.4.9.3 werd evenwel niet simultaan aangepast. Dit gebeurt nu met dit artikel.

In paragraaf 3 van voormeld artikel werden de woorden 'uiterlijk op' bij een vorige VLAREM-wijziging niet verwijderd, de datum wel. De woorden 'uiterlijk op' zijn dus overbodig en moeten verwijderd worden.

Paragraaf 4 stelt dat een periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders om de twee jaar door een bevoegd deskundige moet worden nagezien. De "bevoegd deskundige" is echter alleen bij gevaarlijke producten (hoofdstukken 4.1, 5.17 en 6.5) gedefinieerd en niet bij gassen. Voor het periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders wordt dit nu verduidelijkt zodat dit door de exploitant of zijn aangestelde, die over de nodige kennis beschikken, dient te gebeuren. Bijgevolg wordt de term "bevoegd deskundige" in dit artikel vervangen door "de exploitant of zijn aangestelde". Met dit besluit wordt dezelfde wijziging ook aangebracht in de corresponderende sectorale voorwaarde (artikel 5.16.6.8, §3) en de integrale voorwaarde voor de standaardgarages en -carrosseriebedrijven.

Artikel 192

Subafdeling 5BIS.19.8.4.10 van titel II van het VLAREM beschrijft de integrale voorwaarden voor standaardhoutbewerkingsbedrijven betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten. In artikel 5BIS.19.8.4.10.1 wordt bepaald dat deze voorwaarden van toepassing zijn op de onderdelen 2°, j) tot en met l) van rubriek 19.8 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. De onderdelen 2°, m), n) en o) van rubriek 19.8 hebben evenwel ook betrekking op de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten (tevens in vaste houders). Zodoende moet het toepassingsgebied van voormeld artikel uitgebreid worden met de onderdelen 2°, m), n) en o) van rubriek 19.8.

Artikel 193

Subafdeling 5BIS.19.8.4.11 van titel II van het VLAREM beschrijft de integrale voorwaarden voor standaardhoutbewerkingsbedrijven betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders. In artikel 5BIS.19.8.4.11.1 wordt bepaald dat deze voorwaarden van toepassing zijn op de onderdelen 2°, m) tot en met o) van rubriek 19.8 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Het onderdeel 2°, j) van rubriek 19.8 heeft evenwel ook betrekking op de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders (tevens in verplaatsbare recipiënten). Zodoende moet het toepassingsgebied van voormeld artikel uitgebreid worden met het onderdeel 2°, j) van rubriek 19.8.

Artikel 194

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.11.3, §3, 3°, van titel II van het VLAREM. In de betreffende sectorale voorwaarde artikel 5.17.1.6, §4, van titel II van het VLAREM wordt gesteld dat de afstandsregels niet van toepassing zijn voor de opslagplaatsen

bedoeld in rubriek 17.4. Rubriek 17.4 heeft betrekking op opslagplaatsen in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 25 liter of 25 kg, voor zover de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 liter en 5.000 kg of 5.000 liter. Deze activiteit is evenwel terug te vinden onder het onderdeel 2°, q) van de rubriek 19.8 in plaats van onder het onderdeel 2°, p).

Artikel 195

In artikel 5BIS.19.8.4.13.3 van titel II van het VLAREM worden de emissiegrenswaarden voor stookinstallaties weergegeven onder andere naargelang de datum van melding of vergunning. In de betreffende voetnoten bij deze tabellen wordt evenwel enkel verwezen naar de eerste “vergunning”. Aangezien we in deel 5BIS van titel II van het VLAREM te maken hebben met pakketten milieuvorwaarden voor bepaalde inrichtingen derde klasse, moet er ook worden verwezen naar de “melding”.

Artikel 196

In artikel 5BIS.19.8.4.13.5, §2, van titel II van het VLAREM wordt gesteld dat luchtemissiemetingen voor de parameter SO₂ niet vereist zijn als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties.

Er zijn evenwel in artikel 5BIS.19.8.4.13.4 geen emissiegrenswaarden vastgesteld voor de parameter SO₂. Voormelde bepaling kan dus worden opgeheven.

Artikel 197

Dit artikel heft afdeling 6.2.1 Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht.

Artikel 198

Dit artikel past het opschrift van afdeling 6.2.2 aan de wijziging van artikel 6.2.2.1.1 aan.

Artikel 199

Dit artikel vervangt het begrip 20 inwonersequivalenten door 600 m³ per jaar in artikel 6.2.2.1.1. De beoordeling en toetsing van 20 i.e. was immers onvoldoende duidelijk en voor interpretatie vatbaar. Er wordt nu geopteerd voor een eenduidig debiet van 600 m³. Een gelijkaardige aanpassing wordt in artikel 4.2.1.1, eerste lid, van titel II van het VLAREM doorgevoerd voor de niet ingedeelde inrichtingen.

Artikel 200 en 201

Deze artikelen wijzigen artikel 6.2.2.3.1, §1, 5°, en artikel 6.2.2.4.1, §1, 5°, van titel II van het VLAREM. Het gaat om een aanpassing, die bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 over het hoofd werd gezien.

Artikel 202

Dit artikel wijzigt artikel 6.9.2.2, 5°. Het betreft een aanpassing ten gevolge van de definitieve vaststelling van de gemeentelijke zoneringsplannen zoals hoger toegelicht.

HOOFDSTUK IV Wijzigingen aan de bijlagen van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Artikel 203

Dit artikel wijzigt artikel 3 van bijlage 2.3.1 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° zet een materiële vergissing recht.

Voor nitriet en ammoniak is het belangrijk om onderscheid te maken tussen rioolozers en oppervlaktewaterlozers (punt 2° en 3°):

- deze stoffen moeten zeker individueel vergund worden voor oppervlaktewaterlozers; zo is bv. nitriet een zeer toxische stof die bovendien wijst op een niet goed geëxploiteerde waterzuivering;
- rioolozers kunnen enigszins anders benaderd worden: hun afvalwater wordt via een RWZI gezuiverd en RWZI's zijn geconcipeerd voor de zuivering van nutriënten en zijn er ook voor vergund. Bij ammoniak en nitriet is in bijlage 2C van titel I van het VLAREM uitdrukkelijk vermeld dat het gaat om stoffen die ongunstig inwerken op de zuurstofbalans, en zijn dus duidelijk gelinkt met hun invloed op oppervlaktewater.

Uiteraard blijft het ook voor rioolozers mogelijk om normen voor deze individuele componenten op te leggen, wanneer die in schadelijke concentraties zouden aanwezig zijn in het bedrijfsafvalwater.

Artikel 204

Dit artikel zet een materiële fout recht in de bijlage 2.5.3.11 van titel II van het VLAREM die werd geïntroduceerd met het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2011. De eenheid van de grenswaarde voor benzeen werd verkeerdelijk uitgedrukt in $\mu\text{g}/\text{m}$ in plaats van in $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Artikel 205

Dit artikel heft de bijlagen 4.1.9.2.3.1 'Voorschriften inzake milieubeleidsmaatregelen, milieuprogramma's en milieubeheersystemen', 4.1.9.2.3.2 'voorschriften inzake de EMAS-milieuaudit', 4.1.9.2.3.3 'Voorwaarden voor de erkenning van milieuverificateurs en taak van de verificateur' en 4.1.9.2.3.4 'Verklaringen van deelneming' van titel II van het VLAREM op, naar aanleiding van de wijzigingen aan artikel 4.1.9.2.1, artikel 4.1.9.2.2 en artikel 4.1.9.2.3.

Artikel 206

Dit artikel zet in bijlage 4.2.5.1 van titel II van het VLAREM een materiële fout recht.

Een controle-inrichting bij gesloten afvoer heeft geen meetgoot.

Artikel 207

Dit artikel zet in de tabel van artikel 4 van bijlage 4.2.5.2 van titel II van het VLAREM een materiële fout recht. De verkeerde eenheid (g/l in plaats van µg/l) werd vermeld bij de rapportagegrens van vier parameters (EOX, AOX, POX en minerale olie).

Artikel 208

Dit artikel wijzigt artikel 1 van bijlage 4.5.1 van titel II van het VLAREM. Er wordt voorzien dat de afdeling Milieuvergunningen niet langer haar goedkeuring moet geven over voorstellen tot het uitvoeren van geluidsmetingen door een erkend deskundige. Dit moet voor klasse 1 inrichtingen ook reeds gebeuren door de afdeling Milieu-inspectie. De afdeling Milieuvergunningen biedt hier geen meerwaarde in; zodoende wordt een administratieve vereenvoudiging gecreëerd.

Artikel 209

Dit artikel vervangt de sectorale lozingsnormen voor bedrijfsafvalwater vervat in bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM.

De bijlage wordt volledig vervangen (zie bijlage 1 van dit besluit): de volgende aanpassingen worden doorheen de volledige bijlage doorgevoerd:

- toepassing van nieuwe terminologie conform de concordantietabel voor bepaalde lozingsparameters in art. 1.1.2. van titel II van het VLAREM;
- schrappen van de parameters BZV, CZV, N en P voor lozing in riolering om te voorkomen dat er tegenstrijdigheden optreden met de bepalingen in het uitvoeringsbesluit van 21 oktober 2005 houdende vaststelling van de regels inzake contractuele sanering van bedrijfsafvalwater op een openbare rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- schrappen van referentievolumes aangezien deze vaak achterhaald zijn, er geen referentievolumes bestaan voor alle sectoren en er een aangepaste formulering opgenomen wordt van artikel 5.3.2.4, §3 van titel II van het VLAREM waarbij hogere emissiegrenswaarden mogelijk zijn bij het aantonen van vergaande waterbesparende maatregelen en indien de plaatselijke omstandigheden dit toelaten;
- actualisering of invoeren van sectorale lozingsnormen op basis van de BBT-studies 'Textiel', 'Dranken', 'Raffinaderijen', 'Ziekenhuizen', 'Zuivel', 'Car- en truckwash' en 'Wasserijen', en overleg met de betrokken partijen (federatie, AMV, VMM, AMI en VITO); een overgangstermijn wordt mee opgenomen waar nodig;
- de sectorale lozingsnormen voor sector 14 "gist- en spiritusfabrieken" worden opgeheven naar aanleiding van de BBT-studie Dranken en de daaruit volgende nieuw geformuleerde sector 3 "Bierbrouwerijen, mouterijen en overige drankenbedrijven (gedistilleerde alcoholische en niet-alcoholische dranken)";
- Voor de farmaceutische nijverheid wordt de volgende sectorale lozingsvoorwaarde gewijzigd: de 'som van organische halogeenverbindingen en organische fosforverbindingen' wordt vervangen door:
 - bij lozing op oppervlaktewater: P_{tot} 2 mg/l en AOX v.g.t.g.(van geval tot geval)
 - bij lozing op riool: AOX v.g.t.g.;

Op basis van de BBT-studie Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen (augustus 2008) wordt de benaming van de parameter “totaal anorganisch gebonden fluoride” vervangen door “opgelost fluoride”;

- rechtzetting van enkele materiële vergissingen (normaal huisafvalwater in plaats van huishoudelijk afvalwater; sectorale lozingsvoorwaarde voor oppervlaktewater voor de parameter perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen in punt 52 moet 5 mg/l zijn in plaats van 50 mg/l in analogie met andere sectoren en de algemene lozingsvoorwaarden; eenheden die verkeerd uitgedrukt waren worden rechtgezet);

Het vervangen van de volledige bijlage 5.3.2 betekent niet dat alle sectorale lozingsvoorwaarden reeds herzien zijn. Een stelselmatige actualisatie van de achterhaalde sectorale lozingsvoorwaarden op basis van de volgende reeks afgewerkte BBT-studies dringt zich verder op. Nu zijn de BBT-studies die afgewerkt zijn tot medio 2010 verwerkt.

Artikel 210

Dit artikel voegt een nieuwe bijlage in titel II van het VLAREM in. Deze bijlage 5.16.7 duidt aan welke periodieke onderzoeken er nodig zijn bij de exploitatie van aardgastankstations.

Artikel 211

Bijlage 5.17.7 van titel II van het VLAREM legt nadere bepalingen op aangaande het overvulbeveiligingssysteem voor vaste houders. Het laatste lid van punt 4 “Controle op de bouw” stelt het volgende: “De exploitant dient voor elke overvulbeveiliging te beschikken over een door de constructeur ondertekend attest. Dit attest dient het nummer van het prototypekeuringsattest en de milieudeskundige (en zijn erkenningsnummer) die het keuringsattest heeft afgeleverd te vermelden en tevens bevestigt de constructeur in het attest dat het lekdetectiesysteem gebouwd en gecontroleerd werd overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM titel II.”

In de laatste zin van deze bepaling wordt middels een tekstuele fout verwezen naar het lekdetectiesysteem terwijl de overvulbeveiliging bedoeld wordt. Met dit wijzigingsartikel wordt deze tekstuele fout verbeterd.

Artikel 212

Dit artikel vervangt het aanvraagformulier voor de aanvaarding als bevoegd deskundige, vermeld in hoofdstuk 5.17 “opslag van gevaarlijke producten” vervat in bijlage 5.17.8 van titel II van het VLAREM (zie bijlage 3 van dit besluit).

In het nieuwe formulier wordt de verwijzing naar afdeling 5.17.2 die verkeerdelijk de indruk gaf dat alleen de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in ondergrondse houders, geïllustreerd werd, weggelaten en werden enkele taalfouten verbeterd. Het nieuwe formulier werd conform de formulierenleidraad opgesteld.

Artikel 213

Met het invoeren van sectorale voorwaarden voor windturbines wordt eveneens een bijlage ingevoegd in titel II van het VLAREM. Deze worden opgenomen als bijlage 4 bij dit besluit.

Artikel 214

Dit artikel vervangt bijlage 5.30.1 van titel II van het VLAREM (zie bijlage 5 van dit besluit).

De emissiegrenswaarden voor inrichtingen voor de fabricage van keramische producten waren tot 31 december 2009 afhankelijk van het zwavelgehalte van de hoofdgrondstof. Vanaf 1 januari 2010 zijn de emissiegrenswaarden en de meetmethode vermeld in artikel 5.30.1.3 van toepassing. Deze zijn onafhankelijk van het zwavelgehalte van de hoofdgrondstof. De bepalingen met betrekking tot de monsterneming en analyse van de grondstof in bijlage 5.30.1 zijn dan ook niet langer relevant en kunnen opgeheven worden.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 215

Dit artikel wijzigt bijlage VII van het Milieuhandhavingsbesluit (met de lijst van de milieu-inbreuken) naar aanleiding van bepalingen die met dit besluit worden gewijzigd. Beide besluiten (VLAREM en het Milieuhandhavingsbesluit) worden zo op elkaar afgestemd.

HOOFDSTUK 6. Wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval

Artikel 216

In het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval wordt een lid ingevoegd om het exploiteren van dierenbegraafplaatsen mogelijk te maken zonder dat hiervoor een toestemming is vereist van de toezichthoudende ambtenaren, conform artikel 8 van dit besluit.

HOOFDSTUK 7. Slotbepalingen

Artikel 217

Op dit ogenblik kan nog niet met absolute zekerheid worden gesteld wanneer het eMIL-milieuvergunningenloket zal operationeel zijn. Derhalve is geopteerd om het vaststellen van het tijdstip van de inwerkingtreding van artikel 19 te delegeren aan de bevoegde minister.

Artikel 218

Voor de artikelen die de aanvraagformulieren wijzigen (artikel 22 tot en met 25), moet een voldoende ruime termijn voorzien worden voor inwerkingtreding zodat de laatste wijzigingen aan de VLAREM-formulieren in het loket verwerkt zijn en de betrokken overheden en adviesverleners voldoende voorbereid zijn op het verwerken van de digitale aanvragen en meldingen. Daarom wordt voorgesteld om de wijzigingen aan de aanvraagformulieren toe te laten vanaf de eerste dag van de derde maand die volgt op de maand waarin het besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 219

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE